

Emperyalist işgale, faşist saldırılara, şovenizme ve özelleştirmelere karşı;

1 MAYIS'TA ALANLARA!

Emperyalizm kendi sisteminin devamını sağlamak için ezilenlere elindeki tüm araç ve silahlarla saldırıyor. Irak'ta kimyasal silahlar da dahil olmak üzere kullandığı silahların hiç biri direnişin gücü ve iradesi kadar etkili olmadı. Emperyalist işgalin sürdüğü Ortadoğu'da, direnen Irak halkının emperyalizme meydan okuyuşu emperyalizme karşı koyuşta güç aldığımız mevzi olma özelliğini korumaktadır. Filistin'de İsrail siyonizmine, Irak'ta ABD haydudu ve suç ortaklarına karşı direnen Irak halkının direnişini desteklediğimizi 1 Mayıs alanlarında haykıralım. Ortadoğu'da patlayan ve bugün bizim gibi ülkelerde mayalanmaya yüz tutan bu direniş mutlaka ama mutlaka bu topraklarda da patlayacaktır.

"Sözde vatandaşlık" tanımıyla egemenlerin kuruluş temellerinden biri olan şovenizme, imha ve inkar politikalarının eşliğinde şahlandırılan faşist saldırılara karşı 1 Mayıs alanlarında çeşitli ulus ve milliyetlerden işçi sınıfının tek kurtuluş yolu olan birleşik mücadelesinin önemini haykıralım. Kabarığa geçirilen şovenist dalgaya karşı, halkın birleşik örgütlü mücadelesi ile dalgakıran olalım. Yıllardır bu topraklardaki varlıkları yok sayılan Kürt halkı başta olmak üzere devrimciler bir kez daha saldırıların adresi ve hedefi olarak gösterilmektedir.

İrkçi faşist saldırılara karşı ortak direniş ruhuyla karşı koymak için 1 Mayıs alanlarında bu saldırıları teşhir edelim.

İşçi sınıfı ve kamu emekçilerine yönelik artan saldırıları 1 Mayıs alanlarında teşhir edelim. Özelleştirme saldırılarına, reform adı altında bir dizi saldırıyı kapsayan yasa tasarılarına karşı işçi sınıfının ortak direniş ruhunu haykıralım. Egemenlerin korkularından birinin de sınıfın birleşik örgütlü mücadelesi olduğunu biliyoruz. Tek tek direnişler egemenleri rahatsız etmiyor. Ne zaman ki bu direnişler birleşiyorsa o zaman saldırmaya ve pervasızlaşmaya başlıyor. Gücümüzün etkin bir biçimde gösterilmesi ve bu saldırıların önüne geçilmesinin tek yolunun doğru bir önderlikle birleşik, örgütlü bir mücadeleden geçtiğini 1 Mayıs alanlarında haykıralım. "Birlik-Mücadele-Zafer" sloganını daha güçlü, daha gür haykıralım.

Yürüyoruz fabrika fabrika, Yürüyoruz yoksul emekçi semtlerde, yürüyoruz okullarda ve yürüyoruz dağ başlarında. Binlerce askeri tankı ve topuyla onlar umudu yok etmeye çalışıyor. Biz büyütüyoruz umudu dağ başlarında. Çünkü biliyoruz kurtuluşun yolu orada, dalgalanan o bayrakta. Bu güç ve inançla, bu gücün bilincinde yürüelim 1 Mayıs'ta.

Dersim'de iki MKP gerillası şehit düştü!

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada aldığımız bir son dakika haberine göre Dersim Hozat'ta faşist TC askerleri ile MKP gerillaları arasında çıkan çatışmada iki MKP HKO gerillası şehit düşerken bir TC askeri de yaralanmıştır.

Baharın gelmesi ile birlikte T. Kürdistan'ında özellikle de Dersim'de operasyonlarını artıran faşist TC, HPG gerillaları örneğinde de yaşadığı gibi gerilla cesetlerine işkence yapmakta, cenazeleri ailelerine teslim etmemektedir. Bölgede operasyon hala devam ettiği için net bilgi alınamamakla birlikte şehit düşen MKP HKO gerillalarının da kimlik tespit çalışmaları yapılmadan Belediye Mezarlığı'na defnedildikleri edindiğimiz bilgiler arasında.

İşçi-köylü'den

**İRKÇI, ŞOVENİST
SALDIRILARA KARŞI
BİRLEŞİK, KİTLESEL
VE DEVRİMCİ 1 MAYIS**

Sayfa 30

Emperyalist savaflara, sosyal yıkıma karşı 1 MAYIS'ta Bizim Ajandamız DİRENİŞTİR!

Enternasyonal proletaryanın şanlı mücadele günü 1 Mayıs, tarihsel açıdan bakıldığında, kesintisiz olarak direnişin uluslararası düzeyde her daim gösterildiği gündür. 1886'daki ilk direnişten beri tam 119 yıl geçti. Kapitalist sömürüye karşı ve daha adil yaşamak için 119 yıldır verilen sosyal kur-

tuluş için mücadele ve gösterilen direniş hala sürüyor.

New York işçilerinin kıvılcımı ve uluslararası işçi sınıfının direniş ve mücadele ateşinin yarattığı değerler kapitalist toplumların bütün katmanları tarafından hala kullanılmaktadır. Fakat, artık sözde 'sosyal devlet'in

son çanları çalmaktadır. Bugünkü emperyalist kapitalizm yeniden sömürünün barbar metodlarını keşfetmişcesine saldırganlaşmaktadır. Geçmişin Sosyalizm koşullarında ya da sonrası revizyonist Doğu Bloku'nun varlığı durumunda bu göstermelik "sosyal devlet" demonte edilemiyordu. Çünkü; kendi ücretlilerini susturabilmek için yarı-sömürgele- rin sömürsünden onlara „büyük pay“ ayırmak gerekiyordu.

Kapitalist/emperyalist sistemin bütün çıplaklığıyla sergilediği kanlı-kansız her türlü şiddet, güncel meselelerin baş temasıdır artık. Bununla birlikte her tarafta emekçilerin işgücü ücretleri yaşam sınırının son seviyesine kadar düşürülmektedir. Aşırı kar için üretim odaklarının başka ülkelere ve alanlara kaydırılması ücretleri en alt seviyelere çekmekte ayrıca işçiler bu sayede karşı karşıya getirilmektedir.

Ölümcül rekabet gerekçesinin arkasına saklanarak halk kitlelerine bütün saldırılar yutturulmaya çalışılmaktadır. Haberlerden hiç düşmeyen saldırganlık savaşları, burjuva demokratik hakların bile gasp edilmesi, alınteri ve mücadele yoluyla ve bedel ödenerek alınmış hakların tırpanlanması, ücretlerin, eğitim hakkının ve sosyal hakların paralel olarak başlatılan yıkımı, işgal ve ulusların kendi geleceğini tayin haklarının ihlali-bugün Afganistan ve Irakta olduğu gibi-, Avrupa toplumlarında gözetleme ve jurnalleme sistemlerinin sü-reklileştirilmesi ve bireysel özgürlüğün eskiye nazaran daha rahat ihlali...

Bütün bunlar, uluslararası hareket eden fakat son tahlilde ulusal düşünen büyük sermayenin ve onların kukla rejimlerinin saldırılarından birkaçıdır. Tabi göçmenlerin yasal ya da yasal olmayan gerekçelerle toplumdan dışlanmaları, Doğanın dizginsizce katliamı, aşırı kar için bütün canlılarda yapılan genetik-biyolojik manüpülasyon ve daha nice saldırılar kanıtlanmaktadır ki, kapitalist/emperyalist sistemin egemen güçleri sosyal bir varlık olarak insan tabiatını her türden yıkıma sürüklemekte, insanlığı topyekün tahribat girdabına çekmektedir .

Topyekün tahribatın durdurulması, ilk önce düşünsel anda insanın insan tarafından sömürülmesinin yanlış olduğunun kabul edilmesi ve farklılıkların eşitsizliklerin gerekçesi olarak görülmemesiyle mümkün olabilir. Bu düşünüş hakim olmadan sömürücü-lerin ve baskıcıların çılgınlıklarına son verilemez.

Bu nedenle; şanlı 1 MAYIS gününde mücadelenin kızıl bayrağını dalgalandırmak, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve türden gericiliğe karşı olmak bir elzemdir. Daha yaşanılır bir dünya yaratma mücadelesi yolunda emekçi kitleler için taleplerimiz şunlar olmalıdır:

- Tam Ücret Karşılığı 6 Saatlik İş Günü!**
- Göçmenler İçin Eşit Haklar!**
- Göçmenler için Seçme Ve Seçilme Hakkı!**
- Kadınlar için Eşit İşe Eşit Ücret Ve Eşit Haklar!**
- Yaşasın Kızıl 1 MAYIS!**
- Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve Şovenizm!**
- Yaşasın İşçilerin Enternasyonal Birliği!**
- Bütün Politik tutsaklar İçin Özgürlük!**

**Unsere Agenda am 1. Mai ist:
WIDERSTAND!**
Gegen imperialistischen Krieg, Lohn-, Bildung- und Sozialabbau!

**Emperyalist Savaşlara ve Sosyal Yıkıma Karşı
Bizim Ajandamız 1 Mayıs'ta
DİRENİŞTİR!**

AVRUPA TÜRKİYELİ İŞÇİLER KONFEDERASYONU
KONFÖDERATION DER ARBEITER AUS DER TÜRKEI IN EUROPA

www.atik-online.org

Kurtuluş Hareketleri Terörist Değildir, Emperyalistlerdir Gerçek Teröristler !!!!

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İsteddiğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Çatışma toplumda değil, EGEMEN SINIFLAR ARASINDADIR

“Kaygılıyız, uyarıyoruz!” ilanlarından, “sağduyu” davetlerine rağmen(!) büyüyen faşist-şovenist saldırılar devlet ve medya desteği ile tırmandırılarak sürdürülüyor. Mersin’deki “bayrak provokasyonu” ile başlayan ve yayılan saldırılar, DEHAP il binalarına ve yöneticilerine yapılan saldırıların ardından, Trabzon, Samsun, Sivas, Sakarya, Ordu illerinde de TAYAD’lılara linç girişimi ve saldırılar ile devam ediyor.

“Vatanseverlik” duygularının şahlandığı bugünlerde toplumun Tayyip Erdoğan’ın deyimleriyle “hassasiyet noktaları” hayli artmış durumda. Yapılan tüm demokratik eylemleri “bayrak yakıyorlar” çığırkanlığıyla linç girişimine çevirenler, “duyarlı” emniyet müdürlerinin “sağ duyu” çağrıları ile linç girişimlerini yarıda bırakıp(!) gidiyorlar.

Tırmandırılan bu şovenist dalga Mersin’le başlamadı. Biraz daha geriye gidildiğinde borç batağında sıkışmış durumdaki devletin bu “milli duygularının” öncesinden harekete geçirdiği görülecektir. Çanakkale olaylarının yıldönümü görüntülerinde Erdoğan’ın timsah gözyaşlarını akıttığı görüntüler ve “millet olarak taşıdığımız yücelik” nutuklarının ardından, Mehmetçik basınının günlerce manşetlerini dolduran Çanakkale olayları “milli duyguların” kabartılmasının bir vesilesi oldu. Ardından yine basının özenle üzerinde durduğu Türkiye’de en çok satılan Hitler’in Kavgam kitabı toplumun çoğunun sahip olduğu düşünce ve taşıdığı eğilim olarak sofraya sunuldu. Günlerce süren Kavgam kitabı tartışmalarının, kitabın satışının daha da artmasını beraberinde getirdiğini yine basından öğrenmiş olduk. Başucu kitabı haline getirilen Kavgam’ın ardından Burak Turna ve Orkun Uçar’ın imzasıyla piyasaya sürülen “Metal Fırtına” yine “yüce” Türk milletinin milletçi duygularının kabartılması serisinin bir parçası olarak tartışıldı. “Milli duyguların” kabardığı bu durumda Mersin Newroz görüntüleri, “kahraman polis” bombardımanı, gözleri ve kulakları doldurmaya başladı.

Mersin kutlamalarının ardından, Diyarbakır’da yüz binlerin katılımıyla gerçekleşen Newroz’un ardından Genelkurmay Başkanı Özkök’ün “sözde vatandaşların ihaneti” açıklaması, yapılacak olan linç girişimlerinin ve saldırıların “yerinde ve haklı” olmasına zemin hazırlamasının yanısıra Kürt halkı direkt hedef olarak gösterildi ve ardından bir dizi saldırı yaşandı. Trabzon’da zırhlı aracın üzerine çıkan şovenist histerinin aldığı güç ve desteğin adresi bu anlamda da oldukça açıktır. Erdoğan’ın bu olayın ardından yaptığı “özgürlükler ve demokrasi kimsenin kötüye kullanamayacağı kadar yüce ve evrensel değerlerdir. Trabzon’daki olaylarda, tabiki halkımızın hassasiyeti çok ama çok önemli. Halkımızın bu hassasiyetlerini göz önünde bulundurarak herkes kendi tavrını belirlemelidir ve halkımızın bu milli hassasiyetlerine dokunulduğu zaman şüphesiz ki bunun tepkisi farklı olacaktır” açıklaması saldırılara devam niteliğinde bir anlam ifade etmekteydi. Ki nitekim de öyle oldu ve ardı ardına linç görüntüleri basına yansıdı.

Devlet destekli ve koordineli gerçekleşen bu saldırıların tırmandırılması ve geçmiş dönemin hatırlatılması komünist ve devrimciler, Kürt halkına yönelik saldırıların açıktan ilanıydı. Özkök’ün yaptığı açıklamada “Türk Silahlı Kuvvetleri’nin vatan ve bayrak sevgisini denemeye kalkışanlara, tarihin sayfalarına bakmalarını öneririz” denilerek Maraş, Çorum, Sivas olayları bir kez daha hatırlatıldı.

Bu noktada gelişen süreçte Genelkurmay’ın aktif rolüne özellikle dikkat çekmek gerekiyor. En yetkili ağızlardan dökülen kışkırtıcı sözler bir anda sokaklarda yankısını bulmuştur. AB’nin dayatmalarıyla ülke üzerindeki yetkileri görünüşte olsa da, çok fazla bir anlam taşımasa da geri plana itilen ordu, Ermeni soykırımı meselesini, Öcalan’ın yeniden yargılanması tartışmalarını, AB dayatmalarını vb. bahane ederek oyunlarına yeni bir senaryo eklemeye çalışmıştır. Nitekim saldırıların başlamasıyla dinci çevreler dahi

türlü ilerici demokratik düşüncenin zincire vurulmasıdır”, “Kemalizm demek, her alanda Türk şovenizminin kışkırtılmasıdır”, “Kemalizm azgın Türk şovenizmdir, koyu hakim ulus milliyetçiliğidir”, “Kemalizm faşizmdir” tespitlerinin doğruluğunu, bilimselliğini gösterdi.

Kürt ulusu temel demokratik haklarını ve ilerici isteklerini savunmaya, dile getirmeye başladığında, en koyu Türk şovenizmi kışkırtıcılığı ve ırkçı saldırılarla örgütlenmesi gündeme geldiğinde, bu yönde ileri hamleler yapıldığında (SEKA direnişi gibi) benzer provokatif saldırılarla karşılaşılır. Türk milliyetçiliği Kürt düşmanlığını güçlendiren iğrenç bir silah olarak kullanılır. Bu saldırı sadece Kürt ulusuna yönelik milli baskı politikasının bir parçası olarak kalmaz, aynı zamanda “Türk işçi ve köylülerin bilinçleri, Türk hakim sınıfları tarafından milliyetçilik ideolojisiyle geniş ölçüde karartılır. Hakim ulus milliyetçiliği, değil köylülerin,

karşı tüm demokratik güçlerin tepkisinin örülmesi önemli ve üzerinde durulması gerekir. Öncülüğünü devrimcilerin yaptığı ancak tüm demokratik ve ilerici kurumları kapsayacak geniş eylem birlikleri örgütlemek, önümüzde duran acil görevlerdir. Ülkemizde bu gelişmelere “teпки” anlamında “aydınların” ilan ettikleri deklarasyon, ülkemizdeki aydın gerçeğinin anlaşılması anlamında oldukça çarpıcıdır. “Türk ve Kürt aşırı milliyetçiliğinin kışkırtmalarıyla” Mersin’de yaşanan olayla, sivil faşistler tarafından gerçekleştirilen saldırıların aynı kefeye konularak değerlendirilmesi imzacı aydınların yaşananlara yaklaşımlarının somut ifadesidir. Türk hakim sınıflarının şovenist ve ırkçı saldırılarına bakışla, devlete Cumhuriyetin temellerinin hatırlatılması ile son bulan bu deklarasyon bu tarihsel süreçte tarihe düşen çarpık ve çarpıcı bir nottur.

Sunulan deklarasyonun kamuoyunda yankı bulması içeriğinden bağımsız değildir. Devrimci-demokratik güçlerin yaptığı eylem ve açıklamaların bu denli yankı bulması da dikkat çekicidir.

DEHAP somutunda Kürt hareketinin olaya yaklaşımı ise ilk etapta konulan tavrın devamı niteliğindedir. “Bu bayrak sadece Türklerin değil, Kürtlerin de, bizim de bayrağımızdır” açıklaması ile geçmişte ve bugün hala devam eden zulmü unutan DEHAP, bu süreçte devletle karşı karşıya gelmemek adına saldırılara karşı bir tepki ortaya koymaktadır.

Gelişmeler karşısında yapılan bu açıklama ise her renkten reformistler tarafından olumlu bir havada olgunlukla karşılandı. “Kürt tutumu” olarak kutsanan bu açıklamada yaşananların devlet tarafından açık bir istismar olduğu ile süreç açıklandı.

Bu tutumun reformist çevreler tarafından kutsanmasının nedenlerinden birisi, kendilerine de benzer bir pozisyon çizmeleridir. Özellikle son süreçte devrimci güçlerle mümkün mertebeye mesafeli yürümeye çalışan reformistler bir kez daha yanıldılar. Bu saldırılardan onlar da paylarına düşeni aldı. Ve EMEP üyesi bir kişi kaçırılarak Güneşli Ülkü Ocağı’nda beş saat işkence gördü. O güne kadar devrimciler tarafından yapılan çağrılara kulak tıkayan EMEP, saldırının ardından devrimciler tarafından yapılan eylemde ortaklaştı.

Yaklaşan 1 Mayıs arifesinde yaşanan bu saldırılara karşı 1 Mayıs alanında tepkinin ortaya konulması önemlidir. Bu yıl yapılacak 1 Mayıs etkinliklerinde bu saldırılar özel gündemimiz olmalıdır. Pankart ve dövizlerimizle bu saldırıların teşhirine özel önem verelimiz.

İşçi ve emekçilere yönelik saldırıların tırmandırılacağı bu dönemde artan saldırıların devletin bu sıkışmışlığının bir sonucu olduğu ortada olan bir gerçektir. Bir yandan devlet özelleştirme ve talan politikaları ile işçi ve emekçilere saldırırken diğer taraftan sivil faşistleri kullanarak devrimci güçlere saldırılmaktadır. 1 Mayıs çalışmalarımızı bu özgün gündemle birleştirerek, tüm devrimci-demokrat güçleri bir araya getirerek birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için çalışalım.

Artan sivil faşist saldırılarda ve kabaran şovenist histeride önemli bir rol oynayan Mehmetçik basını önce bayrağı ayaklar altına alanlara karşı “milli duyguları ayağa kaldırma” çağrısı yaptı. Linç olaylarının yaşanmasının ardından ikiyüzlülükle toplumu sağduyuya davet etti. Ancak tek şartla, “bayrak onurunu” korumaya devam ederek.

hükümete bu işin sonunun “kötü” olduğu ve bir “darbe” hazırlığı uyarısını göndermişlerdi. Özellikle bölgesel olarak ABD emperyalizminin “iç kargaşa” içindeki bir ülkenin işlerine bu süreçte yaramayacağı vurgusu önemlidir. Zira Büyük Ortadoğu Projesi’nde kendine yer kapma telaşındaki egemen sınıf sözcüleri aynı saatlerde “sağduyu”, “ortak duyarlılık” çağrıları yaparken özellikle R. T. Erdoğan ve A. N. Sezer’in “iç ve dış çevreler”, “Türkiye’yi kendi hesaplarına göre şekillendirmek isteyen içerdeki ve dışardaki hayalperestler” sözleri bu uyarıları aldıklarını göstermektedir. Bir senaryo yazılmaya çalışıldığı doğrudur ancak bu senaryoda (dışarıdan görüldüğü gibi) her bir piyon aynı hizada durmamaktadır. Yani çatışma toplumun içinde değil, bizzat egemenler arasındadır.

Başta Kürt halkı olmak üzere, ilerici, demokrat, devrimci güçlere yönelik Mersin’de, Trabzon ve Samsun’da örgütlenmeye çalışılan şovenist-provokatif saldırı dalgasında ileri sürülen gerekçeler, kullanılan araçlar, atılan sloganlar tahlil edildiğinde bir kez daha “Kemalizm bütün demokrasilerden uzak bir diktatoryadır”, “Kemalizm demek her

proleterlerin en ileri unsurlarının bile gözlerini az çok karartmıştır.” (İ. Kaypakka-ya)

Hakim sınıf temsilcileri, savunucuları ve koruyucuları olan güçler “Bayrağa saldırı-bayrağa saygısızlık” gerekçesiyle öne sürülen iddialarla ırkçılık, bölücülük ve koyu bir Türk şovenizmini tırmandırarak, işçi ve emekçi halk üzerinde baskı ve korkuyu egemen kılmak, onları yıldırma istemektedirler. Kürt ya da Türk veya diğer milliyetlerden işçi ve emekçiler, en temel demokratik hakları için örgütlenmeye, mücadeleye kalkıştıklarında karşılarına çıkan tablonun benzer olması, değişmez gerekçeler ve benzer sloganlar taşıması, burjuva-feodal sistemin gerici despotik yapısını açıkça göstermektedir: İşçi sınıfına ve emekçi halka karşı “ulusal birlik”, “büyük ve güçlü devlet”, Kürtlerin ulusal düzlemdeki hak taleplerine karşı “vatanın ve milletin bölünmezliği” ve tüm bunların silahlı korumaları olan polis, jandarma ve sivil faşist güçler... Bunların “ulusal birliği”, “büyük devleti” ve “bölünmezliği” egemen sınıflardan ibarettir, başka hiçbir şeyden değil...

Tırmandırılan şovenist-faşist saldırılara

Sınıfsal Bakış

BAYRAK ÖRTÜLÜ POST-MODERN MÜDAHALE

Mersin'deki "bayrak olayı"nın ardından Genelkurmay bildirisi ile başlatılan, hakim sınıfların bütün kurumları ve kesimlerinin elbirliğiyle örgütlediği ve/veya tam destek verdiği ırkçı-şoven kampanyanın, bir dizi il ve ilçede Kürtlere, devrimci, ilerici, demokrat kişilere ve etkinliklere yönelik saldırganlık ve linç girişimleriyle sürdürülmesi kaçınılmazdı. Zaten öngörülen/planlanan adam akıllı gövde gösterisi olduğu; salya akıtma, diş gösterme, hırlamadan ibaret kalmayacağı sürecin başındaki yönlendirmelerden anlaşılıyordu.

TSK karargahından sarf edilen, "hainler", "sözde vatandaşlar", "tarihin sayfalarına bakılsın" gibi sözlerden çok, AKP ile CHP'nin ortak açıklamasındaki, "bayrağa saldıranlar hak ettikleri karşılığı alacaklardır" vurgusu dikkat çekiciydi. Nitekim, ne aradan iki hafta gibi bir sürenin geçmesi ne de "ufak tefek" saldırılar hakim sınıfların kampanyanın dozunu düşürmek ya da sona erdirmek gibi bir karar vermesi için yeterli değildi.

Esaslı bir saldırı olmaksızın, işin ciddi yetini göstermek mümkün olamayacaktı. Ortam Trabzon'da yaratıldı ve "bayrak yakma" provokasyonlu, devrimcilere yönelik linç girişimi etkili bir biçimde sahneye kondu. Devamında yine Trabzon ve bir dizi yörede saldırıların yaşanması, durumdan vazife çıkaran MHP'li faşistlerin "klasik" refleksleriydi. Bunun hala Ünye ve diğer yerlerde sürüyor ve sürecek olması "alışıl-gelmış" bir durumdur. Filmi, tıpkı faşist generallerin "tarihe bakın" sözlerindeki gibi geriye sardığımızda, 6-7 Eylül'lerden, Kanlı Pazar, Taksim, Çorum, Erzincan, Malatya, Maraş ve nihayet Sivas'a uzanan yüzlerce çeşitli çapta provokasyon-katliamların yaşandığını hatırlıyoruz.

Kimse, MHP'li faşistlerin (Buna bütün Ülkü Ocakları vb. kuruluşlar dahildir.) başıbozuk olduğu, genel merkezden kopuk hareket ettikleri yanılması içinde bulunmamalıdır. Nitekim söz dinlemeyen bir şubenin başına neler geldiğinin son örneği Konya'da yaşanırken, bu vesileyle bunlara ait bütün yasal binaların bile nasıl cephanelik ve işkence merkezi olduğu geçtiğimiz haftalarda ortaya çıkmıştı. Yine hiç kimse, Devlet Bahçeli denen katliamcı başının "farklı bir vizyon ve anlayış" sahibi olduğu şeklindeki aldatmacaya kanmamalıdır. Para-medyaadaki röportajlar ve verdiği kimi demeçlerdeki saldırganlığa, şiddete karşı söylemleri ucuz yalanlardan ibarettir. Onun bu sözleri kamuoyuna yansırken teşkilatına mensup faşistler İstanbul'un ortasında (Bağcılar-Güneşli) ilerici gençleri kaçırpıp polis gözetiminde "ocak binaları"nda işkenceden geçiriyordu.

Bunların, CKMP (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi)'nin kuruluşundan itibaren amacı devletin milis gücünü oluşturmaktır. Bu hedefe 1970'li yıllarla birlikte çok geçmeden ulaştılar. Halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin karşısında hemen her alanda devletin sivil yarıresmi gücü olarak bu katliam çeteleri de silahlı olarak yer almaya başladı. Gerek tek tek cinayetler, gerek toplu katliamlar gerçekleştirilmek, gerekse de kontr-gerilla fa-

aliyetlerinde bulunmak suretiyle, günümüze kadar uzanan "hizmet çizelgeleri"ne sayısız icraatlarını yazdırdılar. MİT, Özel Hareket Dairesi, JİTEM ve Emniyet Teşkilatı'nın üst düzey kadrolarından en "seçkin" özel tim/birliklerine kadar bütün kademeleri bunlarla doludur; iç içe çalışmışlardır ve çalışmaktadırlar. Halka karşı suç bilançoları, devletin resmi güçleri ile boy ölçüşecek kadar kabarıktır.

MHP'ye ilişkin durum böyle olmakla beraber, en büyük yanılısma faşizmin ve faşistliğin MHP'den ve "ülkücü" denilen kesimden ibaret olduğudur. Yukarıda özetlediğimiz pratiğinin ve konumunun yanı sıra ırkçı ve şoven söylemi en keskin biçimde dile getirdiği için sadece MHP'ye bu sıfatı verenler, ülkemiz sosyo-ekonomik gerçekliğinden bihaber yaşıyorlar. Geçmiş bir yana, şu son süreçte yaşananlar bile, faşizmin ve faşistliğin MHP'yle sınırlı olmadığını, ortalama akıl izan sahibi herkese göstermiş olmalıdır.

"Bayrak kampanyası"na bütün hakim sınıf partileri, sendika konfederasyonları, ticaret ve sanayi odaları, üniversite rektörlükleri ile bütün medya kuruluşlarının büyük bir şevkle, azgın bir biçimde ve seferberlik havası içinde katılması, nasıl bir devlet ve de toplumsal örgütlenmeye karşılık gelmektedir? Trabzon'daki linç girişiminin ardından yine bütün bu çevrelerin tam bir mutabakat içerisinde linç destekleyen mahiyette bir tavır takınması, daha önemlisi en büyük "sosyal-demokrat" parti başkanın bu konuda liderliği üstlenmesi ("İnsanlar kendilerini çok rahatsız eden gelişmeler konusunda bir sahihsizlik duygusunun içine giriyorlar. Gereken tavrın takınılmadığı izlenimi alıyorlar. Bu bir birikim oluşturuyor" Deniz Baykal, 12.04.05), faşizmin MHP'den, faşistliğin MHP'lilerden ibaret olmadığını çok açık bir biçimde kanıtlamaktadır.

Bu noktada, hem rejime nasıl bir "ses" olduğunun görülebilmesi, hem AKP'nin "nasıl bir parti" olduğuna karar veremeyenlere yardımcı olması, hem de bu "kampanya" sürecinde üstlendiği rolün görülebilmesi açısından R.T. Erdoğan'ın "linçin meşruyeti" üzerine söylediklerini aktarmak gerekiyor: "Trabzon'daki olaylarda halkımızın bu hassasiyetlerini göz önünde bulundurarak herkes kendi tavrını belirlemelidir ve halkımızın bu milli hassasiyetlerine dokunulduğu zaman, şüphesiz ki bunun tepkisi farklı olacaktır." (06.04.05)

Saldırıları durdurma adına ortaya çıkan "aydın"ların (içlerinde "tırmak içinde" bile anılmayacak karakterde medyatik şahsiyetler var) sosyal-şovenizmden muzdarip ("Yurttaşların bayrağa saygı duygusu istismar edilerek, uzlaşmazlık hedefinde bulunan Türk ve Kürt aşırı milliyetçiliğinin kıskırtmalarıyla, kitlesele histeriye dönüştürülüyor.") "KAYGILİYİZ, UYARIYORUZ!" başlıklı 200 imzalı bildirisi (11.04.05) dahi, kampanyanın en ateşli gazetelerinden "solcu" Cumhuriyet'in duayenlerinden Oktay Akbal'ın hisşına uğradı: "Laiklik desteği yok, aydınlanmadan yana olmak, irtica heveslerine karşı çıkmak yok; ulusalcılığı faşizmle eş tutmak

var, 'o kafa' diye Atatürk devriminin yarattığı bir Türkiye ülküsünü yok etmeye çalışmak var!" (14.04.05).

O Cumhuriyet gazetesi ki, 11.04.05 tarihli başyazısında, linç varan saldırganlığı "ulusal duyguların yükselmesi" sonucu "halkın kendiliğinden eylemleri" olarak tanımlıyor ve "milliyetçilik tehlikesi" olarak yapılan nitelendirmeler karşısında, yaşananların doğal kabul edilmesi gerektiğini savunuyordu. Ertesi gün aynı gazetede sazi eline alanlardan biri Alpaslan Berktaş'dı. Adaşına rahmet okutan "Bayrağa Saygı Kuvayı Milliye Ruhudur." başlıklı yazısı şu cümleyle bitiyordu: "Bayrağa saygı hareketi derinleştirilmeli, genişletilmeli ve tırmandırılmalıdır..." Kaderin garip cilvesi ki aynı gün gazeteler, D. Bahçeli'nin, "Bu ülkeyle ilgili kaygılarımız için bir gün silahı elimize almamız gerekirse bunun şartlarını gördüğümüzde yaparız. Ülkücüler bu parametreler içerisinde meseleye bakacaklar." sözlerine yer veriyordu.

"Bayrak olayı" ile başlatılan ve Trabzon'daki linç provasıyla doruğa çıkartılan, akabinde yine bütün ilgili-yetkili odaların eşzamanlı anonsuyla tansiyonu düşürülen kampanya, komprador patron-ağa devletinin sınıf mücadelesinin gelişim sürecine "müdahalesi" olarak değerlendirilmelidir. Bu sürecin dinamikleri içerisinde; SEKA'dan TEKEL işçilerine uzanan direniş köprüsü; 2004 NATO direnişinden süzülüp gelen bu yılın 8 Mart, 16 Mart, 19 Mart ve 21 Mart'ta emperyalist işgale, faşist katliamlara ve Kürt ulusuna yönelik milli baskı ve zulme karşı eylemliliklerinin biriktirdiği potansiyel ve nihayet 2005 Newroz'unun son yıllardaki en coşkulu ve kitlesele durumu vardır.

Yakın ve orta vadede sınıf mücadelesinin çok daha ciddi muharebelere gebe olduğunun öngörüsünde bulunmak zor değildir. Bu durum, hem emperyalizmin dünyadaki gidişatı hem ülkemizdeki hakim sınıfların (diğer sınıflar da) izlediği seyre ilişkin verilerden rahatlıkla gözlenebilmektedir. Ülkemiz açısından, bölgedeki sıcak gelişmelerin süreci bir kat daha hassaslaştırdığı bir başka gerçekliktir. Bu koşullarda, muhalif dinamiklerin hareketlenmesi (son aylardaki işçi ve emekçi direnişleri, eylemlilikleri), devrimcilerin toparlanması ve giderek daha etkili hale gelme yolunda mesafe alması, Kürt ulusal hareketinin farklı bir potada ve rotada olsa da yeniden güç biriktirmesi (Yaşar Büyükanıt'ın demeçleri hatırlansın), anlaşılabilir adet olacağı üzere "post-modern darbe" denilen bir yöntem ile (28 Şubat'ı andıran) sürece müdahaleyi gerektirmiştir. Bu kez hükümete yönelik doğrudan bir tutum olmamakla beraber, onun aczi karşısında bizzat devreye girme ve bayraktar olma hali vardır.

Tekrar olması pahasına hatırlatalım: Genelkurmayın bildirisi darbe metni "gibi" okunmuş, RTÜK görevlendirilmek suretiyle önce bütün televizyonlara bayrak yapıstırılıp, sonra bütün halka "bayrak as" çağrısı yapılarak işe koyulmuş, AKP ile CHP'ye kol kola ortak açıklama yaptırılmış, cumhurbaşkanı da sıraya girmiş, Mehmet Ağar, kendine özgü üslubuyla, "töhmüt altında olanlar saygılarını göstermelidirler" diyerek DEHAP'ı özel bir birat/bağlılık gösterisine davet etmiştir.

Müdahalenin/kampanyanın söndürüldüğü aşamaya kadar, iki hafta süresince hükümet rutin işlerle oyalanmaktadır. Ülke/kamuoyu Mersin, sonrasında Trabzon'da yaşananlarla çalkalanmakta ancak

hükümetten doğru dürüst ses çıkmamaktadır. İlgili, ilgisiz kimi bakanların zora ki/mecburi bazı demeçleri de zaten kampanya doğrultusunda olmaktadır. Başbakan'ın yukarıya aldığımız sözleri ise, kampanya/müdahalenin doruğunda aktif bir konumlanma adına, linç girişimine içten bir destek mesajı olarak okunmalıdır.

Aynı günlerde, Sabah gazetesi "entere-san" bir zamanlamayla Yavuz Donat'ın Demirel, Evren ve Ecevit ile "derin devlet" üzerine yaptığı röportajları yayınlıyor ve faşist diktatörlüğün bu üç azıllık halk düşmanı ile sohbetinden ortak mesaj olarak, "devlet boşluğu olunca devreye derin devletin girdiği" veriliyordu. Bu röportajlar aynı zamanda, "derin devlet" diye bir adlandırmanın büyük bir yanıltmaca olduğuna birinci dereceden tanıklıklarla kanıt oluşturmaktadır.

Faşist devletin, tüm kurumlarıyla birbirini tamamlayan örgütlü bir bütünlük arz etmesi, yapılanmaları arasında derece ve ağırlık farklılıklarının bulunması, legal olduğu kadar illegal örgütlenmesi karakteristik özelliklerindedir. Bir takım çevrelerin iddia ettiğinin aksine; faşizmin "gizli"si "kapalı"ı, "açık"ı "koyu"su olmayacağı gibi, devletin de "derin"i "sığ"ı olmaz. Bunlar masumane kavram arayışlarından öte, kafa karıştırmaya, gerçeklikleri çarpıtmaya yönelik çabaların ürünüdür. Devletin kimliğini ve gerçek yüzünü gizlemek amacıyla, "kötü, yanlış, pis" işlerin (suçların) faturası soyutlanan bir kesime ("derin devlet") çıkarılmak istenmektedir.

Faşist-Kemalist diktatörlüğün kuruluşundan günümüze kadar deşifre edilebilen bütün icraatlarında; son süreçte yaşanan "Bayrak Kampanyası/Müdahalesi" ile bir kez daha doğrulandığı üzere, şu veya bu kliğin damgasını taşısa da, devlet bir bütün olarak devrededir. Emperyalizmin uşağı Türk hakim sınıfları, ellerinde bulundukları devlet mekanizmasının, o süreçteki gerekli bütün kurumlarını/araçlarını harekete geçirmekte ve sonuna kadar kullanmaktadırlar.

13 Nisan'da en yetkili ağızlarca dört koldan yapılan açıklamalarda, "yasadışı eylemlere müdahalenin ilgili devlet kurumlarına bırakılması gerektiği"nin duyurulmasıyla beraber, müdahale sürecinin tamamlandığı, "ısırsın ama koparma" taktiğinin uygulamadan kaldırıldığı ilan edilmiştir.

Bu gözdağı, ön kesme, barikat oluşturma ve daha büyük provokasyon ve katliamlar için zemin hazırlama, prova yapma operasyonu karşısında acil bir mücadele hattı örülmelidir. Faşizmin bu hamlesi, müdahalenin çapına uygun boyutta bir karşılık görmelidir. Bu konuda ilk önemli fırsat 1 Mayıs örgütlenmesi ve gösterileri ile birlikte kullanılmalıdır.

Şovenizm ve sosyal-şovenizmin kitlelerin ileri-geri bütün kesimlerini sarmaladığı; son örnekte büyük çaplı seferberlik ve medyanın etkili kullanımıyla kabarsa da, halkımızdaki ezen ulus milliyetçiliğine prim veren damarla ciddi biçimde mücadele edilmesi ve yoğun teşhir kampanyası örgütlenmesi gerektiği bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bütün bunlar için bir yandan ideolojik-siyasal mücadele yürütülmeli, diğer yandan en geniş birlikteliklerin oluşturulacağı direniş hattı oluşturulmalıdır. Bu görevi, tam da faşizmin bu saldırılarına neden olan sınıf mücadelesinin dinamiklerini güçlendirerek yerine getirebiliriz. Bunun yolu, o dinamiklerin içerisinde aktif bir biçimde yer almaktan geçmektedir.

“Türk-İş’in uzlaşmacı anlayışını işçilerle birlikte yıkacağız!”

Türk-İş'e bağlı Yol-İş 1 ve 2 No'lu şube, Deri-İş Tuzla şubesi, Haber-İş 1 No'lu şube, TEKSİF Bakırköy şubesi, Tez Koop-İş 1 ve 2 No'lu şube, Belediye-İş 1, 2, 3 Be-yoğlu ve İETT şubeleri, Petrol-İş 1 No'lu şube ile TÜMTİS, Kristal-İş, Liman-İş, ve Harb-İş İstanbul şubeleri “konfederasyon ve sendikaların saldırılar karşısındaki suskunluğundan rahatsız olduklarını, sendikal hareketin içinde bulunduğu duruma çözüm aradıklarını 23 Mart'ta Kadırga Kültür Merkezi'nde düzenledikleri etkinliğin sonuç bildirgesinde yayınladılar. Yayımlanan bildirgede işçilere şu çağrı yapıldı:

“Türkiye işçi sınıfına 12 Eylül 1980 darbesiyle başlatılan sermaye saldırısı, 1989 Bahar Eylemleri'yle kısmen geriletildiyse de saldırıların durdurulması bir yana, var olan haklarımız bile korunamamıştır.

Sermaye ve sözcüsü siyasi iktidar bu süreci oldukça iyi değerlendirmiş, baskılarla, sendikal önderlikleri manipüle ederek, yanına çekerek, sendikal hareketi anlayış olarak işçi sınıfından koparmayı başarmıştır. Bununla da kalmamış, işçi sınıfı cephesinde

kazanılan mevziler bir bir kaybedilmiştir ve her gün kaybedilmektedir. Örgütlenmenin önüne konulan engeller; işten atılmalar, aleyhimize çıkarılan yasalar, taşeronluk, özelleştirmeler sonucu kitlesel işten atılmalar birbirini izledi. Bunlar olurken sendikal yönetimler ise iktidar olan ya da olmayan partiler arasında gidip geldiler. Gücünü harekete geçirme noktasında uzlaşmacı ve cesaretsiz davranış gösteren mevcut sendikal anlayış, işçi

sınıfı nezdinde güvenini ve gücünü yitirdi, sonuç olarak bu güne gelindi.

Bugünkü örgütlü işçi sayısının genel çalışanlara oranına, mevcut yasalara göre konuşlanmış sendika merkezlerinin içinde bulunduğu duruma, sermayenin ulusal ve uluslararası saldırılarına karşı acz içinde oluşa bakıldığında var olan sendikal anlayışın tartışmaya açılması kaçınılmaz ve emeğe saygısı olan herkesin tarihi görevidir. Bu tartışmaları sadece Türk-İş'e bağlı sendikaların şubelerinin başlatmış olması diğer sendikaları sorumluluktan kurtarmayacaktır. Farklı konfederasyonlara bağlı olsak da çıkarlarımız ortak. Sorun o ya da bu konfederasyon sorunu değildir. Sınıf hareketinin genel sorunudur. Genel durum tespiti yapan ama çözüm üretmeyen, yenilenmeyen, hantal ve bürokratik bir anlayıştan kurtulmak zorundayız.

Bilinmelidir ki niyetimiz; öncelikle sendikalarımıza sahip çıkmaktır. Tartışmak istediğimiz ise mevcut sendikal anlayışlardır.

Sendikal yönetimler, işçi sınıfına doğru

önderlik etmeli, alınan sorumluluklar yerine getirilmelidir.

Sendikal yönetimlerde tabanın sesine kulak veren, tüzüklerinden seçimlerine kadar demokrasiyi bütün kurallarıyla işleten, herhangi bir partinin yan kuruluşu değil işçi sınıfının talepleri doğrultusunda hareket eden, ülkede gelişen her türlü anti-demokratik olay karşısında iktidarın yanında değil işçi sınıfının yanında yer alan, sermayenin saldırılarına karşı işçi sınıfının ulusal ve uluslararası mücadelesini ve dayanışmasını esas alan, özgür ve demokratik bir Türkiye için çaba sarf eden bir önderlik yaratabilmek önemlidir.

Evet niyetimiz kurumlarımızda bunları tartışmaktır. Sendikalarımızı güven duyulan örgütlü haline getirmek, tartışmak ve çözüm üretmek, 500 binlere düşen sendikal işçi sayısını milyonlara çıkarmaktır. Bu da ancak mücadeleyle ve doğru dürüst önderliklerle mümkündür. Sendikalar bizizdir diyen ve gidişattan şikayetçi olan herkesi sorumlu davranmaya, sendikal hareket gücünü yitirmeyen herkesi nedenlerini tartışıp çözüm üretmeye çağırıyoruz.

“Öz gücümüze ve örgütlülüğümüze güvenelim!”

Türk-İş'in uzlaşmacı tavrı karşısında 17 şubenin tavır alarak bu kararları alması önemli bir durumken alınan kararların yaşamda karşılık bulmadığı da bir gerçekliktir. Alınan kararların pratikte karşılık bulması için şubelerin fabrikalardan başlayarak örgütlenme çalışmaları yapması, şubelerden başlayarak konfederasyona basınç uygulaması gerekmektedir. Aksi takdirde bu kararlar kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur.

(Kartal)

Adana TEKEL işçilerinden eylem

TEKEL Adana Sigara Fabrikası'nın bulunduğu arsaya talip olduğunu açıklayan Seyhan Belediye Başkanı Prof. Dr. Azim Öztürk'e tepki gösteren TEKEL işçileri 15 Nisan 2005 tarihinde, belediye binasına siyah çelenk bıraktı.

Öztürk'e tepki gösteren işçiler, TEKEL Adana Sigara Fabrikası önünden Seyhan Belediyesi'ne kadar “TEKEL'in arsasına göz diken başkan istemiyoruz” pankartı ve “TEKEL'in arsası satılık değil”, “Öztürk, ruhsatı söke söke alırız” dövizleriyle yürüdü.

Tek Gıda-İş Güney Anadolu Bölge Başkanı Gürsel Diliçiklik, kimsenin TEKEL işçilerinin ekmeği ile oynamaya hakkı olmadığını söyledi.

Diliçiklik “Basınımızda yer alan Adanalı adına bu talihsiz açıklamaları yapan Seyhan Belediye Başkanı Sayın Öztürk'e soruyoruz! Kentsel dönüşüm planı çerçevesinde talip olduğunuz TEKEL'in arazisinin bu talebiniz doğrultusunda değerlendirilmesi durumunda kapısına kilit vurulacak bu işletmelerde çalışan bin 80 çalışana ve ailelerine, Adana esnafına ne cevap vereceksiniz?” dedi.

Açıklama sonrası Seyhan Belediyesi önüne siyah çelenk bırakan işçiler sloganlarla dağıldı. (Mersin)

Emekçinin Gündemi

Özelleştirmelere, saldırı yasalarına ve sivil faşist saldırılara karşı 1 MAYIS'TA ALANLARA

Yakın dönem ekonomik politikaların belirlenmesi hedefi ile Türkiye'yi ziyaret eden IMF heyeti bir dizi görüşme ve kararların ardından ziyaretlerini tamamlayarak ülkelerine döndüler. Yapılan görüşmelerin ana noktası 2005-2007 yıllarını kapsayacak olan yeni stand-by anlaşması oldu. Yeni borçların alınımının yapılması için yürütülen pazarlıklarda 10 milyar dolarlık kredi verileceği ancak bunun hükümet tarafından çıkarılacak yasa ve reformlara bağlı olduğu ifade edildi. 10 milyar dolarlık kredinin ana şartlarından biri de Gelir İdaresi Yasa'sının çıkarılması idi. IMF heyetiyle yapılan görüşmelerin ardından, heyet buradayken hükümet sözcüsü Cemil Çiçek tarafından yapılan açıklama ile Tasarımın yasalaşması için görüşmelerin hızlandırıldığı ve meclise sunulduğu açıklandı. Yani IMF heyeti için rahat bir şekilde buradan gönderildi.

Ekonomide yüzde 10 büyüme ıslıklarının çalındığı bugünlerde artan dış borç, işsizlik, yoksulluk rakamları da “büyümeye” paralel bir artış göstermekte. Başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin içinde bulunduğu sürekli kriz duru-

muna rağmen, emperyalizme göbekten bağlı ülkemizin yüzde 10'luk büyümesi kamuoyunu ikna etmeye yetmedi.

Nisan ayı içinde Ankara Ticaret Odası tarafından yapılan ve kamuoyuna açıklanan “IMF'li yıllar” başlıklı rapor da bağımlılığın etkisini ve çapını görmek açısından oldukça çarpıcı veriler ortaya koymaktadır. Yapılan araştırmaya göre IMF programının uygulanmaya başlandığı 1999 Aralık ayından bugüne Türkiye'nin iç borç stokunun yüzde 326, dış borç stokunun ise yüzde 50 artış gösterdiği ifade edilmektedir. Hazırlanan rapora göre 1999 yılında 42 milyar dolar olan iç borç stoku bugün 179 milyar dolar olmuştur. 102 milyar dolar olan dış borç stoku ise 153 milyar dolara çıkmıştır. Bu rakamların halk kitleleri açısından taşıdığı fotoğraf en klasik ifadeyle, pahalılık, işsizlik, yoksulluk ve açlık olmuştur.

IMF heyetiyle yapılan son görüşmelerde alınan krediler ise bu rakamları özellikle de dış borç stokunu daha da artırmıştır. Görüşmenin ve hazırlanacak niyet mektubunun önemli bir kısmını oluşturacak olan özelleştirme hedefleri, bu

konuda atılacak adımlar, yeni yasal düzenlemeler olacaktır. Bunun da milyonlarca işçi-emekçi açısından mevcut saldırı dalgasının genişlemesi ve hızlandırılması anlamına geldiği açıktır. Bu kapsamda değerlendirilmesi gereken Gelir İdaresi Yasa Tasarısı da kamu emekçilerine yönelik bir dizi saldırıyı içinde taşımaktadır. BES tarafından ülke çapında yapılan eylemlerle protesto edilen ve geri çekilmesi talep edilen yasa, kamu emekçilerine yönelik bir dizi saldırıyı içermekte. BES tarafından Yasaya ilişkin yapılan açıklamada Yasanın yürürlüğe girmesi ile birlikte vergi dairesi müdürleri, şefler tümünden kaldırılarak, 2530 memur kadrosu dahil 21 bini aşkın kadro iptal edilecek, personel sayısı düşürülecek, denetimi taşeronlaştırmaya yönelik düzenlemeler yapılıyor, iptal edilen personel ve kadroların nasıl istihdam edileceğine ilişkin de hiçbir açıklama yapılmıyor.

Önümüzdeki dönem işçi sınıfı ve kamu emekçilerine yönelik kapsamlı saldırıların yaşanacağı ortada olan bir gerçek. TEKEL işçilerinin özelleştirmeye karşı yürüttüğü mücadele ve lokal anlamda süren direnişler, ülke çapında çıkarılacak yasalara ilişkin verilen mücadele, her ne kadar farklı gündemlerle boğulmak istense de devam ediyor. 1 Mayıs'a hazırladığımız ve çalışmalarını yürüttüğümüz bugünlerde işçi ve emekçilerin talep

ve gündemlerini yakalamak, alanda bu talepleri haykırarak önemli. Fabrika ve işyerlerinde yürütülen çalışmada işçilerin yaşadığı hem ortak saldırıların teşhir edilmesi, hem de her iş kolunun kendi özgün sorunlarının ön plana çıkarılması önemlidir. Bu çalışmalarını tek başına 1 Mayıs'a dönük çalışmalar olarak görmemek, uzun vadede örgütlenmeye yönelik çalışmaların bir parçası olarak ele almak ve işlemek durumundayız.

Bu yıl 1 Mayıs açısından özgünlük taşıyan bir diğer konu ise bizzat devlet eliyle tırmandırılan şovenist dalga ve sivil faşist saldırılardır. İşçi ve emekçilere yönelik saldırılardan bağımsız gelişmeyen, toplumun her kesimine yönelik gerçekleştirilen saldırı dalgasının bir parçası olan bu saldırıları 1 Mayıs alanlarında teşhir etmek önemlidir.

Mayıs ayının ilk haftasında düzenlenecek olan niyet mektubunda bir dizi saldırı yasası ele alınacak ve uygulanması taahhüt edilecek. Borç ve kriz batağında boğulmak üzere olan sisteme elini uzatan emperyalistler de onları bu bataktan kurtarmayacaktır. Ancak şu bir gerçeği ki bunu da belirleyecek olan bizleriz. Bizlerin örgütlü ve yaygın mücadelesidir. Bu gerçekliğin bilincinde olarak doğru bir perspektif ve çalışma anlayışıyla 1 Mayıs çalışmalarımızı güçlendirelim ve 1 Mayıs alanında ezilenlerin talepleri ile birlikte kurtuluşun yolunu haykıralım.

Bergama'da ABD'nin emirleri yine devrede

1997'de İdare Mahkemesi'nin, söz konusu altın işletme faaliyetinde "kamu yararı bulunmadığı"ni belirterek faaliyetleri durdurmasına karşı, hükümetlerin işletmeyi faaliyete açmak üzere aldıkları kararların arkasında ABD'nin baskısı bulunduğu bir kez daha kanıtlandı.

Ekim 2004 tarihinde intikal etmiştir. Büyükelçinin dilekçesi ile planlama sürecinin ve planların bir ilgisi bulunmamaktadır" dedi.

CHP Milletvekili Atilla Kart'ın soru önergesinde, altın madenini yeniden işletmeye açacak olan söz konusu planların Danıştay ve mahkeme kararlarına aykırı olduğunu savunan İzmir İl Bayındırlık Müdür Yardımcısı Levent Ekiz'in de önce sürgün edilip sonra emekliye sevk edildiğini ortaya çıkardı. Büyükelçi'nin talebine karşı çıkan Ekiz'in sürgün olayıyla ilgili olarak Başbakan adına Osman Pepe'nin yaptığı açıklamada, konunun şahıslar ve talimatlarla bir ilgisi bulunmadığı iddia edildi.

Bergama köylüsünün yıllardır verdiği mücadele sürerken, onlarca kez alınan yürütmeyi durdurma kararlarına rağmen ABD emperyalizmine uşaklığını kanıtlar bir şekilde hükümetlerin aldığı kararlar da Bergama köylüsüne yabancı değil.

Ancak şu an muhalefet partisi CHP'nin verdiği soru önergesi de AKP hükümetinin ya da daha önceki hükümetlerin uyguladıkları politikaları bir kez daha gün yüzüne çıkardı. Geçici önergelerle bir sonuç çıkmadığını Bergamalılar daha önce de pek çok kez gördü. Ve onlar da haklı mücadelelerini kazanıncaya kadar sürdüreceklerini defalarca kez gösterdiler ve göstereceklerdir. (İzmir)

Köylüyü bu kez de don vurdu

Geçen yıl Nisan ayında etkili olan soğuk ve don yüzünden bağları zarar gören üzüm üreticileri, bu yıl da aynı akıbeta uğradı. Manisa Turgutlu, Salihli ve Alaşehir'de asmaların filizleri kurudu. Turgutlu ve Alaşehir'de 30'ar, Manisa'da ise 10'ar milyon YTL'lik zarar meydana geldi. Gediz Ovası'nda zarar tespit çalışmaları yaptıklarını belirten Manisa Ziraat Odası Başkanı Nuri Sorman, bağlarda %15 oranında zarar meydana geldiğini söyledi.

Don olayından önce meteorolojinin köylülere uyardığını, ancak maddi sıkıntı içindeki üreticilerin tedbir alamadığını kaydeden Sorman "Üzüm üreticilerinin yaşamını sürdüreceği yeterli geliri yok ki, dona karşı tedbir alacak, altyapıyı hazırlayacak parası olsun" dedi.

IMF ve Türkiye'deki uşaklarının köylüye dayattıkları yıkım politikalarıyla, tefeci tüccarların insafına terk edilen köylü; böylesi bir süreçte zor günler geçirirken, üreticiler olumsuz hava koşulları nedeniyle de bir kez daha zor durumda kaldı. (İzmir)

Bergama'da altın madeni işletilmesi amacıyla mahkeme kararlarına rağmen yürütülen işlemler, yeni olaylara yol açtı. 1997'de İdare Mahkemesi'nin, söz konusu altın işletme faaliyetinde "kamu yararı bulunmadığı"ni belirterek faaliyetleri durdurmasına karşı, hükümetlerin işletmeyi faaliyete açmak üzere aldıkları kararların arkasında ABD'nin baskısı bulunduğu bir kez daha kanıtlandı.

CHP Konya Milletvekili Atilla Kart'ın Başbakan Erdoğan'ın yanıtlanması talebiyle verdiği soru önergesi, ABD'nin Bergama'ya yaptığı müdahaleyi de su yüzüne çıkardı. Başbakan adına önergeyi Orman Bakanı Osman Pepe yanıtladı. Pepe, mahkemenin son olarak Danıştay tarafından 23 Haziran 2004 tarihinde verdiği yürütmeyi durdurma kararının ardından ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Eric Edelman'ın işletme izni için yaptığı baskıları itiraf etti.

Bakan Pepe, Büyükelçi Edelman'ın Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki Ergezen'e yazdığı bir mektupta, Normandy

Madencilik AŞ'nin İzmir-Bergama-Ovacık-Çamköy mevkiinde altın arama faaliyetine yeniden başlaması için yeni bir imar planı çıkarılması talebini doğrularken, bunun bakanlık tarafından işleme konulduğunu da itiraf etti. Bunun üzerine Bakan Ergezen, işlemin yerine getirilmesi için, Büyükelçi'nin mektubuna ek olarak koyduğu bir "onay yazısını" 18 Ekim 2004 tarihinde İzmir Valiliği'ne gönderdi. Yazı üzerine İl İdare Kurulu 27 Ekim 2004 tarihinde toplanarak 229 sayılı kararı aldı. Karar ile, işletmenin yeniden faaliyete geçmesine olanak verecek şekilde Newmont-Normandy AŞ'ye ait maden işletme tesisine nazım imar planı çıkartıldı. Onama kararı, daha sonra ilan edilmek üzere Bergama Kaymakamlığı'na gönderildi. Pepe, aynı dönemlerde söz konusu şirketin de başvurusu olduğunu belirterek, işlemlerin ABD Büyükelçisi'nin talimatı ile değil, şirketin talebi ile yapıldığını savundu. Pepe, "ABD Büyükelçisi'nin dilekçesi, İzmir Valiliği Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü'ne 8

ALTERNATİF KİVİ ÇALIŞMALARI DEVAM EDİYOR

Samsun'da fındığa alternatif olarak sunulan kivi yetiştiriciliği çalışmaları yıllardır devam ediyor. Terme ve Çarşamba ilçelerinde fındıklarının söken üreticilere destekleme kapsamında alternatif olarak kivi önerilmişti.

Teşvik çalışmaları ilk olarak Çarşamba ilçesi Saraçlı köyünde başlatıldı. Çalışmaları 5 aydır sürdürülen "Saraçlı köyü kivi projesi uygulaması" kapsamında İl Özel İdare Müdürlüğü tarafından karşılanan kivi fidanlarının dikimi yapıldı. Tarım İlçe Müdürlüğü'nün kivi bahçesi kurmak istemesiyle başlayan projede köylüler kivi fidanlarının dikimini yaptılar.

Tarım sektörü ile ilgili panel

Irak yalnız ABD'nin değil, uluslararası tarım şirketlerinin de işgali altında... GDO'ya Hayır Platformu, Irak'ın işgalinin ikinci yıldönümü nedeniyle, Irak'taki 'tarım işgali' konusunda bir basın açıklaması yaptı. "Irak'ta işgal en acımasız biçimiyle devam ederken kendini yalnız sokaklarda değil, aynı zamanda tarlalarda, tarımda da göstermeye başladı. ABD hükümetinin de desteğini alan

çokuluslu şirketlerin tüm dünyada sürdürdükleri planların bir örneği de son olarak eski Geçici Hükümet Koalisyonu yöneticisi Paul Bremer'in Irak'a miras bıraktığı ve 'yeni bir hükümetin değiştirdiği ana kadar' yasa statüsünde kalacak olan tarım yasasıyla yaşanmakta. Irak'taki yeni tohum ve gıda bitkisi yasası, çiftçilerin tohum saklama, paylaşma ve yeniden kullanma geleneklerini küresel tarımla değiştirmeyi hedefliyor" diyen Platform, Irak'taki tarımın durumunu şu şekilde aktarıyor: "Savaşın olduğu her yerde çiftçiler topraklarından sürülüp bilim insanları araştırmalarını terk etmeye zorlanıyorlar ve tohum bankaları yağmalanıyor. ABD'nin Irak'ı işgali de bu açıdan

bir farklılık göstermiyor. Ebu Garib'deki Irak Tohum Bankası 2003'te bombalanmış ve yağmalanmış. Öngörü sahibi bilim insanlarının 1996'da Halep'e gönderdikleri tohumlardan oluşan Irak Tohum Koleksiyonu, 1000 kadar tohum çeşidini korumayı başardı. Kaybolan sadece bugünün biyo-çeşitliliği değil, aynı zamanda değişen hava ve toprak şartlarına dayanıklı, gelecekte birçok toplumu aşıktan kurtarabilecek özelliklere sahip tohumların genetik özellikleri. Üstelik İsrail'den Irak'a uzanan bu topraklar, arpa ve buğdayın genetik kalbi."

Platform bu düzenlenmenin, tahıl tarımının beşiği olan Mezopotamya'nın Irak'taki gıda ürün çeşitliliğini tehlikeye attığına dikkat çekerken, yasaya göre Irak'taki tüm çiftçilerin tohum stokları ve kullanımları yeni bir tanımlamaya göre yürüyeceğini de ifade etti. Platform aynı zamanda "insani yardım adı altında -kimi zaman iyi niyetle- dağıtılan tonlarca tohumun, bu yasa yürürlüğe konduğu için birkaç yıl içinde telif ücretli satış uygulamasına gireceğinden çiftçilere daha büyük masraflara se-

bep olacağını altını çizerek açıklamalarını şu şekilde sonlandırdı: "Tohumunu kendi saklamış çiftçiler dahi, eğer tanımlı bir türle ortak özellik gösteriyorsa ettikleri babadan kalma tohumları yüzünden ceza alacak. Üstelik bağışlanan tohumların içinde genleri değiştirilmiş tohumların da olabileceği ve bunların hiçbir işaret taşımayacağı da aşikar. Irak'ta bütün bu bitki türlerinin ve gıda sektörünün şirketleştirilme sürecini hızlandıracak acı bir faktör de, Irak'ın 12 yıldır altında kaldığı dayatmalar yüzünden büyük ölçüde çökmüş tarım sektörü. Irak'ın yıpranmış altyapısı, sermaye yokluğu, tarım girdilerindeki kıtlığı ve iç pazarın 'gıda için petrol' programının getirdiği ithal gıda düzeni birleşince yerli tarıma derin bir darbe vurmuş durumda." (H. Merkezi)

PATATESTE KANSER TEHLİKESİ

Genetiği değiştirilmiş tohumların kullanılması sonucunda pek çok üründe olduğu gibi patatestede oluşan hastalık nedeniyle üreticiler ve tüketiciler tehlikede.

Türkiye'de "patates kanseri" olarak bilinen hastalık yüzünden 150 bin dönüm arazi karantinaya alındı. Tedbir alınmadığı takdirde bunun tüm Türkiye'yi etkisi altına alabileceği belirtiliyor. Hastalığa karşı şu ana kadar yeterli bir ıslah çalışması ise yürütülebilmiş değil. Tarım Bakanlığı patates üreticilerine 15 milyon YTL'lik tazminat ödeme kararı almış bulunuyor. Patates üreticileri daha sağlıklı verim alabilmek amacıyla; hastalıkla mücadele için fon ayrılmasını, ürünlerini pazarlayabilmek için de taban fiyat uygulamasının uygulanmasını istiyorlar. (Ankara)

TZOB Genel Başkanı Şemsi Bayraktar, Tarım

alanlarında 457 bin hektar azalma olduğuna, küçülme ile mevcut işsizlere yeni işsizler ekleneceğine işaret ederek, "Çiftçinin satın alma gücü düşmüş, ülkemizde gıda ve gıda dışı yoksul fert oranı kırsal kesimde yüzde 34.48'e çıkmıştır" dedi.

AB süreciyle birlikte Türkiye nüfusunun yüzde 35'ini istihdam eden tarım sektöründe küçülmeye gidilmesi ve bu konuda uygulanan politikalar, tarım sektöründe yer alan kesimlerde endişe yarattı. Tarım sektörünün Gayri Safi Milli Hasıla'daki (GSMH) payının küçüldüğünü ve istihdam alanında

gerilediğini belirten Türkiye Ziraat Odası Birliği (TZOB) Genel Başkanı Şemsi Bayraktar, Türkiye'nin tarımda ihracatçı olma özelliğini kaybettiğini söyledi. Çiftçinin satın alma gücünü yitirdiğini ifade eden Bayraktar, "Tarım alanlarında 457 bin hektar azalma olmuş, gübre ve zirai ilaç ve yem gibi girdilerin de kullanımı azalmış dolayısıyla üretim ve verim düşüşleri meydana gelmiştir. Çiftçinin satın alma gücü düşmüş, ülkemizde gıda ve gıda dışı yoksul fert oranı kırsal kesimde yüzde 34.48'e çıkmıştır" dedi.

'Mevcut işsizlere yeni işsizler ilave edilecektir'

AB normlarına göre, işletme sayısının azaltılarak bu sektörde çalışan nüfusun 10 yıl içerisinde yüzde 10'lara çekilmesi gerektiğini ifade eden Bayraktar, "Diğer bir ifadeyle mevcut işsizlere yeni işsizler ilave edilecektir. Bunun da Türkiye'deki koşullar düşünüldüğünde, kayıt dışı olan düşük kaliteli işleri, düşük ücreti, sağlıksız ve güvenlikten yoksun çalışma koşullarını, yoksulluğu ve sosyal dışlanmayı beraberinde getireceği ortadadır" dedi.

Bayraktar, bu sorunun yaşanmaması için alınması gereken önlemleri ise şöyle aktardı: "Tarım sektöründen çekilecek olan bu nüfusun çeşitli hizmet alanlarına göre bilgi ve becerilerinin geliştirilmesi, özel sektör veya sivil toplum kuruluşlarına parasal destekler sağlayacak bir yasanın çıkarılması, işsizlere iş verecek özel sektöre belirli bir süre mevcut vergi ve prim türlerinde bir kısım muafiyet ve indirimler sağlanması, istihdamın geliştirilmesi ve artırılmasına imkan verecektir."

Tarım Orkam-Sen: Tarımsal özelleştirmeler yağmaya dönüştü

Tarım sektörünün her geçen gün küçüldüğünü ve bunun devam edeceğini belirten Tarım, Ormancılık ve Hayvancılık İş Kolu Emekçileri Sendikası (Tarım Orkam-Sen) Genel Başkanı Sezai Kaya da, "Tarımsal özelleştirmeler yağmaya dönüştü. Örgütsüz üretici, pazarlama kanallarında aracılardan insafına kaldı. Süreçten, üretici-işleyici-tüketici geniş oranda olumsuz etkilendi. Türkiye, OECD ülkeleri arasında en düşük destekleme

oranlarına sahip olan ülke haline geldi" şeklinde konuştu.

Tür-Köy-Sen: Destekleme araç ve kurumları yok edildi

Türkiye Üretici Köylü Sendikası (Tür-Köy-Sen) Genel Başkanı Şevki Konur ise, uluslararası sermaye ve IMF dayatmalarıyla küçük üretici ile küçük ölçekli tarımsal üretimin tasfiye edildiğini söyledi. Tarımsal KİT'lerin özelleştirmesine hız verildiğine dikkat çeken Konur, "1990'lı yıllarda Gümrük Birliği ve GATT Uruguay Anlaşması sonucu tarım ürünleri ticaretinde serbest rekabet baskısı arttı. IMF ile yapılan 18. Stand-by Anlaşması ve 2000 ekonomik krizi sonrası hayata geçirilen programlarla tarıma son darbe vuruldu. Mevcut destekleme politikaları ortadan kaldırıldı. Çiftçiyi destekleme araç ve kurumları yok edildi. Sigara, çay, şeker piyasası yasal düzenlemelerle uluslararası tekelere bırakıldı. Sonuç olarak da ekim alanları daraldı, üretim düştü, ihracat geriledi, ithalat arttı, çiftçi yoksullaştı" diye konuştu.

HAYVANCILIK KOOPERATİFLERİ BÖLGE BİRLİĞİ KURULDU

Hayvancılık Kooperatifleri Bölge Birliği 8 Nisan 2005 tarihinde Samsun'da toplantı yaptı. Samsun, Sinop, Amasya ve Çorum illerini kapsayan 8 adet kurucu kooperatif tarafından oluşturulan Hayvancılık Bölge Birliği ilk toplantısını Tarım İl Müdürlüğü'nde yaptı. Şubat ayında kurulan Bölge Birliği'ne Samsun'dan 14, Sinop'tan 1, Amasya'dan 9, Çorum'dan 13 olmak üzere 37 Tarımsal Kalkınma Kooperatifi Hayvancılık Kooperatifi Bölge Birliği'ni kurdular. Hayvancılık Kooperatifi Bölge Birliği'nin kuruluş amaçlarını, çalışma alanında bulunan kooperatiflerin faaliyetlerini koordine etmek, bölge hayvancılığının gelişimine katkı sağlamak, kooperatiflerin üretim ve pazarlama konusundaki problemlerine çözüm getirmek olarak sıralandığı sorunlara çözümlü amaçlıyor. (Samsun)

Manisa'daki çöplüğe köylülerin isyanı

"Yıllardır bu merada hayvanlarımızı otlatıyoruz. Günümüzün büyük çoğunluğu burada geçiyor. Mezarlığımız içme suyumuz var. Böyle bir yere çöp deposu yapılamaz. Buna müsaade etmeyeceğiz"

Manisa'da Saruhanlı'ya bağlı Develi Köyü yakınlarındaki meranın çöp depolama alanı olarak kullanılmak istenmesi, Develi ve çevre köylülerin tepkiyle karşılaştı. Köylüler 6 Nisan günü sloganlarla meraya yürüdüler.

Başta Develi ve çevredeki 4 köyden traktörleriyle gelerek merada toplanan genç, yaşlı, kadın, çocuk, yüzlerce köylü, belediyelerin çöp alanı olarak kararlaştırdıkları alana sloganlarla yürüdüler. Yeşil meralarını her zaman yeşil görmeyi istediklerini ifade eden köylüler, "Yıllardır bu merada hayvanlarımızı otlatıyoruz. Günümüzün büyük çoğunluğu burada geçiyor. Mezarlığımız içme suyumuz var. Böyle bir yere çöp deposu yapılamaz. Buna müsaade etmeyeceğiz" vurgusunda bulundular.

Yaklaşık 500 köylü "Verdiğimiz otlar çöp olarak geri döndü",

"Çöplük değil, sağlıklı çevre istiyoruz" sloganlarını haykırdı.

Köylüler, yaklaşık 300 hektarlık meranın 'çöp depolamaya uygun' görülerek seçilen 71 hektarlık bölümünde, hayvanlarının kullandığı içme suyu kaynaklarının yer aldığını belirttiler. Çevre köylerle birlikte büyük ve küçükbaş yaklaşık 10 bin hayvanın otladığı meranın yanlış bir seçim olduğunu söyleyen köylüler, Develi ve çevre 4 köyde 2 bine yakın imza topladıklarını belirterek, "Bu imzaları Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ile Çevre ve Orman Bakanlığı'na göndereceğiz" dediler. (İzmir)

Köylüler örgütleniyor

Geçtiğimiz günlerde kurulan Hayvan Yetiştiricileri Sendikası'nın ardından Trakyalı köylüler Ayçiçeği Üreticileri Sendikası ve Hububat Üreticileri Sendikası'nı kurarak örgütlü mücadelelerinin sürdürüleceğini gösterdi. Sendikaların kuruluş dilekçesini valiliğe sunan köylüler, sendikal örgütlülüğün bilinciyle hareket ettiklerini dile getirdiler. Hububat Üreticileri Sendikası (Hububat-Sen) Kurucu Genel Başkanlığını Abdullah Aysu, Ayçiçeği Üreticileri Sendikası (Ayçiçek-Sen) Genel Başkanlığını ise Nevzat Uğur yaptı.

Yapılan açıklamada sendikali olmanın önemine değinilerek şöyle denildi: "Bugün dünyada köylüler sendikalaşmamış çok az ülkeden biriyiz. Bunu ülkemizin ve demokrasimizin bir ayıbı olarak görmekteyiz." (İzmir)

Çetelere ve çeteleşmeye karşı Gazi halkı ÖFKESİNİ SOKAKLARDA SLOGANLAŞTIRDI!

Yıllardır Gazi Mahallesi'nde devlet eli ile çeteler sokak ortasında çekinmeden insanları taciz edebiliyor, kendisine tabi olmayana pervasızca saldırıp katledebilme cüretini gösterebiliyor. Ancak daha önceden de farklı biçimlerle Gazi Mahallesi ve emekçi kesimin yoğun olarak yaşadığı semtlerde yapılan bu ve benzeri saldırılar, halkın öfkesinin örgütlenerek alanlara dökülmesine engel olamıyor. Esat Atmaca adlı gencin bu çeteler tarafından öldürülmesinin ertesi günü yapılan cenazesinde gösterilen öfke ve katılımın giderek artması bunun en güzel göstergesi oldu.

9 Nisan akşamı güvenlik görevlisi olarak çalıştığı Şişli Etfal Hastanesi'nden çıktuktan sonra evine gitmek isteyen Esat

ve Ersan Atmaca kardeşlere çete mensubu kişiler, yaklaşarak konuşmak istediklerini söylüyorlar. Ancak buna fırsat bırakmadan ellerindeki bıçaklarla saldırarak 3 kişiyi yaraladıktan sonra olay yerinden kaçıyorlar. Hastaneye kaldırılan yaralılarından durumu ağır olan Esat Atmaca hastanede hayatını kaybediyor. Olayı duyan anne ve babası (Şöhret ve Bayram Atmaca) hastaneye doğru giderken aynı çete tarafından önleri kesilerek dövülüyorlar. Çevreden yardıma gelen esnaf tarafından daha kötü sonuçlar yaşanmadan kurtarılıyorlar. Akşam saatlerinde saldırıyı yapan çete mensuplarının evi ve kahvesi molotoflanarak kullanılamaz hale getirilerek halka yönelen tüm saldırıların hesabının sorulacağı mesajı veriliyor.

10 Nisan Cumartesi günü ise Gazi Cemevi önünde toplanarak yürüyüş yapan mahalle halkı bu saldırıların dün olduğu gibi bugün de karşılıksız kalmayacağını haykırdı. Cemevi önünden toplanılarak İsmetpaşa Caddesi boyunca yapılan yürüyüşte Gazi Halk Platformu, "Uyuşturucuya, çeteleşmeye, fuhuşa, yozlaşmaya,

yabancılaşmaya karşı mücadelede birleşelim" pankartı açarak sık sık "Gazi faşizme mezar olacak", "Şovenizme geçit yok", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Gazi'de çete istemiyoruz", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganları attı. "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız" pankartıyla Gazi Halk Meclisi de yürüyüşe benzinlikten başlayarak katıldı. Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Mücadele Birliği Platformu vb. çevrelerin de olduğu yürüyüşte kitle tekrar Cemevine doğru yürüdü. Yürüyüş esnasında HÖC adına basın açıklaması yapıldıktan sonra Esat Atmaca'nın cenazesi alınarak sloganlarla Gazi Mezarlığı'na gidildi. "Halkımız saflara hesap sormaya", "Polis-çete işbirliğine karşı mücadeleye", "Faşizme karşı omuz omuz", "Esat'ın katili patron-ağa devleti", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Şovenizme geçit yok" yazılı dövizler taşındı. Evlatlarının genç yaşında çeteler tarafından öldürülmesini kabullenemeyen Atmaca ailesi zaman zaman sinir krizleri geçirirken, kitle de sık sık yapılan saldırıların cevapsız kalmayacağını vurgulayan sloganlar attı.

(İstanbul)

Namık Dursun hakkında soruşturma

Tunceli'nin Ovacık İlçesi'nde geçtiğimiz yıl çıkan ve yaklaşık 200 hektarlık ormanlık alanın yok olmasına sebep olan yangına müdahaleyi engelledikleri gerekçesiyle İl Jandarma Alay Komutanı Albay Namık Dursun ve bazı askeri yetkililer hakkında köylüler ve Tunceli Baro avukatları tarafından suç duyurusunda bulunulmuştu. Gelişme üzerine Tunceli'ye gelen Jandarma Genel Komutanlığı'ndan askeri bir müfettiş, konuya ilişkin inceleme başlattı. İddialara ilişkin dönemin Baro Başkanı Hüseyin Aygün ile bir görüşme yapan askeri müfettiş, yaşananları sordu. Askeri müfettişin, suçlanan İl Jandarma Komutanı Albay Namık Dursun'la da görüştüğü edindiğimiz bilgiler arasında.

(Malatya)

Korucular silah bıraktı

1984'ten sonra Kürt ulusal hareketinin ivme kazanması ile PKK'ye karşı kullanılmak üzere geliştirilen koruculuk "Kürdü Kürde kırdırma" politikası ile yaygınlaştırıldı. Halk ile gerillayı karşı karşıya getirmek, güvensizlik tohumları ekme için kullanılan korucular, faşizmin yürüttüğü haksız savaşın önemli aygıtları haline getirildi. Bölgede yoğunlaşan operasyonlar sonucu öne sürülen ve sayıları binleri bulan koruculara geçtiğimiz günlerde uyarıda bulunan (HPG) Ankarargah Komutanlığı'nın "Operasyonlara katılan, HPG gerillalarına zarar veren ve halka baskı yapan korucular tarafımızdan ağır cezalandırılacaktır..." açıklaması üzerine Betsa dağındaki operasyona katılmaları için çağrı yapılan Siirt'in Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi korucuları, gitmek istemediklerini belirterek silahlarını teslim ettiler.

(Malatya)

"Üsler kapatılsın, işgale hayır"

16 Nisan 2005 tarihinde Taksim Gezi Park'ta basın açıklaması yapan Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu "Üsler kapatılsın, işgale hayır" pankartı açarak Irak işgalini protesto etti. Eylemde sık sık "Direnen halklar kazanacak", "Katil ABD İncirlik'ten defol", "Kahrolsun emperyalizm yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

Koordinasyon adına Selma Şahin'in yaptığı açıklamada ABD emperyalizminin Türkiye'de yeni üsler için çaba sarfettiği ve artık İncirlik Üssü'ne verdiği önemi gizlemediği vurgulanarak, vatana ihanet edenlerin vatani en çok va-

tansever, en çok bayrak sever kesilerek vatan-millet-Sakarya edebiyatıyla yaratıkları bayrak çığırkanlığıyla halkı birbi-

rinerine kırdırma ve böylelikle kendi ihanetlerini gözardı ettirme gayreti içine düş-

tüklerine dikkat çekildi ve "Vatanın taşını toprağını satanların, işçinin emeğini emperyalist sermayeye peşkeş çekenlerin bu yaptıklarını halktan gizlemek için yarattığı suni bayrak tartışmalarına aldanmayın. Onlar, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını birbirine kırdırarak vatana ihanetlerini saklamaya çalışıyor" denildi. Şahin oluşturulmaya çalışılan yeni üslerin halklara dönük yeni katliamların işgallerin zemininin yaratılması olduğunu söyleyerek "Bu anlamda, Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu olarak bu topyekün saldırıları geri püskürtecek olanın halkların topyekün karşı koyuşudur" dedi. (İstanbul)

Gebze Tuncelililer Derneği Gençlik Şöleni yaptı

Gebze Tunceliler Derneği 9 Nisan tarihinde Başak Dügün Salonu'nda, birlik ve dayanışma amacıyla "Gençlik Şöleni" adıyla bir etkinlik düzenledi. Ağırıklı olarak gençlerin katıldığı gece coşkulu geçti.

Saat 19:00'da başlayan etkinlikte ilk olarak dernek başkanı Hasan Gündoğdu bir konuşma yaptı. Türkçe ve Kürtçe olarak konukları selamlayan Gündoğdu konuşmasında Dersim kültüründe şovenizme ve ayrılcılığa yer olmadığını, tüm demokrasi ve özgürlükten yana olan güçlerle yanyana olmak istediklerini vurguladıktan sonra; "Munzur çok

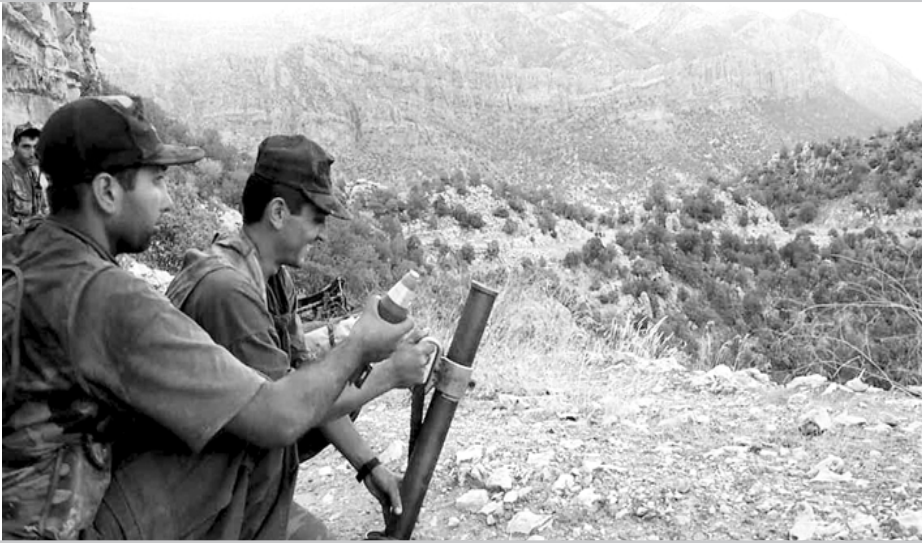
efsaneli ve direngen bir tarihe sahiptir. Birileri birdenbire baraj adı altında çalışmalar yaparak Munzur'u ortadan kaldırmak istiyorlar. Amaç bölgeyi yok etmektir, bu konuda herkesi duyarlı olmaya çağırıyorum. Biz ancak değerlerimizi koruyarak var olabiliriz" dedikten sonra geri dönüşlere de değinerek konuşmasını sona erdirdi.

Derneğin folklor ekibinin Dersim yöresine ait folklor gösterisinin ardından, yine derneğin müzik grubu olan Grup Diren sahneye çıktı. Grup adına yapılan konuşmada; "Uyuşturucuya, fuhuşla kültürümüzü yozlaştırmaya

çalışıyorlar. Bizler Dersimli gençler olarak yoz kültüre karşı direngen bir şekilde mücadele edeceğimizi buradan bir kez daha ilan ediyoruz" denildi. Kürtçe ve Türkçe ezgilerin ardından sahneyi Hasan Sağlam ve ekibi aldı. Kendi yazdığı bir şiirle başlayan Sağlam da Zazaca ve Türkçe türkülerini söylerken halay parçalarıyla kitleyi coşturdu.

Son olarak Grup Munzur'un sahneye çıkmasıyla şölen geç saatlerde sona erdi. Geceye Partizan, İşçi-köylü ve Yeni Demokrat Gençlik okurları da katılım sağladı. (Kartal)

T. Kürdistanı'nda askeri operasyonlar yoğunlaştı

Yıllardır Karadeniz'de ve Türkiye Kürdistanı'nda gerillayı yok etmek amacıyla "Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi" adı altında her türlü yöntemi deneyen faşist TC, baharın gelmesiyle birlikte operasyonları

nı yoğunlaştırdı.

Son bir yıl içerisinde T. Kürdistanı'nda kesintisiz süren askeri operasyonlar baharın gelmesiyle yoğunlaşarak devam ediyor. T. Kürdistanı'nda bölge halkının yakından tanıdığı, yü-

rüttüğü operasyonlarda birçok köylünün öldürülmesi ve kaçırılmasıyla, orman ve köy yakmalarıyla ün salmış Kayseri ve Bolu Dağ Komando Tugayları da destek veriyor. Operasyonlarda ayrıca kontr-gerilla timleri, itirafçı ve korucular da kullanılıyor. Geçtiğimiz haftalarda HPG Basın Konseyi'nin yapılan bir açıklamayla "Kürtlere yönelik saldırıların boyutlanması nedeniyle, Halk Savunma Güçleri (HPG)'nden 1500 gerillanın Kürt halkına yönelik saldırılarda savunmaya geçmesi için konumlandırıldığını" belirtmesi üzerine, TC devletinin Cudi, Gabar, Dersim vb. bölgelerine yönelik askeri sevkiyatı ve operasyonları yoğunlaştı. HPG tarafından yapılan açıklamada çıkan çatışmada 121 askerin öldüğü belirtildi. Binlerce topu, tankı, helikopteriyle bölgeyi bombalayan

devlet güçleri, girdiği çatışmalarda çok sayıda kayıp verirken, basına yapılan açıklamalarda "Türkiye'nin güvenliği için gerekirse sınır ötesini zorlayacaklarını" ifade eden yetkililer, asıl niyetlerini de böylece göstermiş oluyor.

Ülkemizdeki örgütlenmeleri bastırmak, toplumsal muhalefeti baskı altına almak amacıyla, oluşturulan kontr-gerilla vb. örgütlenmelerle faşizm halka gözdağı vermek istiyor. Kürt halkına yönelik imha, inkar siyaseti bugün faşizmin devlet politikası haline gelmiştir. Devlet, gerilla cesetlerine yaptığı işkencelerle saldırılarının sınır tanımadığını bir kez daha göstermiştir. Cenazelerini almak isteyen ailelerin tüm çaba ve girişimleri yine faşizmin kolluk güçleri tarafından boşa çıkarılmaktadır.

(Malatya)

Devrimcilerden Mersin'de ortak eylem

10 Nisan 2005 tarihinde Tarsus-Yenice'de bulunan Yenice Mezarlığı'nda Uğur Türkmen'in mezarı başında anma yapan TAYAD'lılara jandarmanın saldırması sonucu gözaltına alınan Ekmek ve Adalet Dergisi Mersin Muhabiri Nurettin Kalkan ve TAYAD'lı Sema Peynirci'nin tutuklanmasını protesto eden İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, Atılım gazeteleri ve Ekmek ve Adalet Dergisi çalışanları ve okurları bir basın açıklaması yaptılar. 12 Nisan 2005 tarihinde Saat 13:00'te Mersin Taşbina önünde bir araya gelen kitle "Baskılar bizi yıldırılmaz" pankartını açtı. Sloganlarla toplanan kitle adına okunan basın metninde saldırıların devrimci ve sosyalist basını yıldırılmayacağı vurgulanarak "elbetteki son dönemlerde artan faşist saldırılar, kompolar devlet ve onun bekçisi polis tarafından organize edilmektedir" denildi. Eylemde sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Sosyalist basın susturulamaz" vb. sloganlar haykırıldı. Eylem alkışlarla son bulurken polisin yoğun ablukası ise dikkat çekiciydi. (Mersin)

"Kuşkulu ölümler ve intiharlar" raporuna soruşturma

İHD Bingöl Şubesi'nin hazırladığı ve 2001-2004 yılları arasındaki intiharları aktaran raporu Bingöl İl Jandarma Komutanlığı'nın suç duyurusu sonucu soruşturulmuş oldu. 2001'de 15, 2002'de 9, 2003'de 6, 2004'de de 12 ölümlü sonuçlanan intihar vakasının gerçekleştiğinin ifade edildiği raporda toplam 42 intihar olayının 14'ünün Bingöl merkezinde, diğer 27'sinin ise köylerde meydana geldiği belirtilmişti. Yine raporda ateşli silahlarla gerçekleşen 17 intihar olayının 7'sinin korucu ailelerinde, korucu silahları ile gerçekleştiğinin ve bunların korucu ailelerinin fertleri olduğuna dikkat çektiği için askeri yetkililerinin tepkisini çektiği belirtildi. Bingöl İl Jandarma Komutanlığı İHD Bingöl Şubesi'nin bu raporunun verilerini

abartılı bulup "Devletin korucularının ve güvenlik güçlerinin manevi şahsiyetinin tahkir ve tezyif edildiğini", "Raporla halkı kin ve düşmanlığa teşvik ettiği" gerekçesiyle İHD Bingöl Şube Başkanı Rıdvan Kızgın hakkında Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Konuyla ilgili bir açıklama yapan Rıdvan Kızgın ise verilerin abartılı olduğu iddiasını yalanlayarak, verilerin önemli bir kısmının Emniyet Müdürlüğü'nden elde edildiğini, bir bölümünün ise üyeler tarafından kendilerine aktarıldığını dile getirerek "verilerimiz tek tek isim ve yer bazında, arzu eden herkese verebiliriz. Bu veriler 2001-2002-2003 ve 2004 yıllarında Bingöl ve ilçelerinde yaşanan, şubemizde yapılan başvurular sonucu

elde ettiğimiz verilerdir" dedi. Kızgın ayrıca Türkiye'de ilk defa böyle bir gerekçe ile soruşturma açıldığını belirterek "İlkler hep Bingöl'de yaşanıyor. Çünkü burası Bingöl'dür. Bu aynı zamanda buradaki uygulamalar hakkında yapmış olduğumuz tüm açıklamaları doğrulamaktadır" dedi. Yaşanan intiharları da değerlendiren Kızgın "Bu vakaların yani bir insanın nedensiz olarak yaşamına son veremeyeceğine inanıyoruz. Bir insan intihar ederek yaşamına son veriyorsa, bu insanı bu duruma taşıyan ekonomik, sosyal, toplumsal nedenleri olduğunu kabul ediyoruz. Yoksa intihar vakaları 'geçirdiği bunalımlar sonucu intihar etti' cümlesiyle geçiştirilecek kadar basit değildir" dedi.

(H. Merkezi)

"Munzur onurdur, onuruna sahip çık!"

İzmir Tuncelililer Derneği 16 Nisan Cumartesi günü Konak eski Sümerbank önüne gelerek Munzur'da yapılmaya çalışılan barajları ve son dönemde yabancı şirketler tarafından yapılan maden arama faaliyetlerini protesto etti.

Saat 13:00'te "Munzur onurdur, onuruna sahip çık", "Munzur'da barajlara hayır", "Ata Holding Munzur'dan defol", "Siyanürlü altına hayır" sloganları ve açtıkları "Siyanürlü altına ve barajlara hayır", "Toprağına geri dön Munzur'a sahip çık", "Munzur'da doğa katliamına hayır" pankartlarıyla yürüyüşe geçen kitle Konak Sümerbank önüne gelindiğinde sona erdi. Dernek adına ba-

sın açıklamasına Dernek Başkanı Cemal Mutlu yaptı. Mutlu; Munzur'da yapılması düşünülen barajların 84 yerleşim birimini sular altında bırakacağına ve kentle ilçeler arasında ulaşım imkanının ortadan kalkacağına dikkat çekerek Köye Dönüş Projesi kapsa-

mında yeniden iskana açılan köylere dönüşün imkansızlaştığını belirtti ve göç probleminin derinleşeceğini ifade etti.

Mutlu, İzmir'de bulunan Dersimli olarak tarıkar projelere hayır dediklerini, yaşam alanlarına ve insani değerlere, yörenin ekolojik ve kültürel yapısına saygı gösterilmesini istediklerini barajlara ve siyanüre hayır dediklerini bir kez daha belirtti.

Mutlu son olarak gerek Dersim'de gerekse ülke genelinde tirmandırılan gerilime değinip bu gerilim politikalarının ve şiddet ortamının kimseye yarar sağlamayacağını bilmesini ve ifade özgürlüğüne saygı gösterilmesi gerektiğini belirtti. Açıklamanın ardından kitle sloganlarla dağıldı. (İzmir)

Tutsaklara moral yasağı!

Edirne F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsaklara yazılan mektupların moral yükseltici nitelikte olduğu gerekçesiyle 'sakıncalı bulunarak' verilmemesini protesto eden İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri 13 Nisan Çarşamba günü Galatasaray Postanesi'nden Adalet Bakanlığı'na faks çekerek tutsaklara da mektup gönderdi.

Şaban Dayanan yaptığı açıklamada son günlerde yaşanan saldırılarda polislin tutumunu eleştirerek, saldırılarda linç edilmek istenenlerin tutuklanmasını kınadı. Dayanan, toplum olarak temel ihtiyacın halkların kardeşliği olduğunu belirterek "farklılıklarla yaşamak zorundasınız" dedi.

Basın açıklamasını okuyan Ağca Kaplan ise Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde de tutsaklar tarafından gazete köşe yazarlarına yazılan mektuplara da "F tipi cezaevlerini küçük düşürmek" gibi gerekçelerle el konulup ilgili gazetelere gönderilmediğini hatırlatarak bu uygulamaların hapishanelerdeki tecritin ve Yeni Ceza İnfaz Yasası'nın getirdiği saldırıların bir parçası olduğunu söyledi. Kaplan tutsakları insan sayan, haklarını-can güvenliklerini güvence altına alan düzenlemelerin yapılmasını ve F tipi (tecrit tipi) uygulamasından vazgeçilmesini yineleyerek "bizler mahpusların sesi olmaya devam edeceğiz. Bahar renkleriyle dolu hayatı mektuplarımızla içeri taşımaya devam edeceğiz. Mahpusları toplumdaki tecrit eden koşullara karşı çıkmaya devam edeceğiz" dedi. (İstanbul)

İzmir Ceza ve Tutukevleri Bağımsız İzleme Grubu'nun yıllık çalışma raporu açıklandı

"İŞKENCE VE KÖTÜ MUAMELE İDDİALARI DEVAM EDİYOR"

İzmir Tabip Odası Orhan Süren Salonu'nda bir araya gelen İzmir Tabip Odası Başkanı Zeki Gül, İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas, ÇHD İzmir Şube Başkanı Bahattin Özdemir, TİHV İzmir İl Koordinasyon Sözcüsü Mehmet Güzel, İzmir Ceza ve Tutukevleri Bağımsız İzleme Grubu'nun Ekim 2003 ile Ekim 2004 tarihlerini kapsayan yıllık çalışma raporunu açıkladı. Buca Merkez Hapishanesi'nden 6, Bergama M Tipi Hapishanesi'nden 1, Torbalı Hapishanesi'nden 1, Selçuk Hapishanesi'nden 1 kişinin başvuruda bulunduğu rapor çeşitli bölümlerden oluşuyor.

Sağlıkla ilgili bölümde, doktorların kapıdan bakıp "nasılsınız?" dediği, ilaç ve tedavi kullanımında tutsakların yeterince bilgilendirilmediği, ameliyat olması gereken tutsakların, ameliyat günlerinde götürülmediği için ameliyatlarının sürekli ertelendiği belirtiliyor.

Raporda en çok dikkat çeken konu "işkence, kötü muamele, keyfi muamele" bölümü. İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde 1 kişinin gardiyanların kötü muamelesine maruz kaldığı, 1 tutsağın ise hastane dönüşü 4 jandarma tarafından dövüldüğü iddialarının yansıdığı raporda Selçuk ve Bergama

"Disiplin uygulamaları" bölümünde özellikle çocuklara yönelik uluslararası sözleşmelere aykırı şekilde ziyaretçi ve mektup yasağı verildiğine dikkat çekilerek çocukların bu uygulama kapsamında uzak yerlerdeki hapishanelere nakledilerek, aileleriyle görüşmelerin fiilen engellendiği de belirtildi.

Hapishanesi'ndeki tutsakların da kötü muameleyle maruz kaldıkları ve ölümlerle tehdit edildikleri yer alıyor.

Tutsakların yakınlarıyla görüşme sırasında ziyaretçilerin onur kırıcı davranışlara ve hakaretlere maruz kaldığının ifade edildiği raporda, görüşmeler sırasında telefonlar arızalı olduğu için konuşulanların anlaşılmadığı belirtildi.

İdarenin takdirine göre her türlü tavır ve davranışın suç sayıldığı ve tutsakların cezalandırıldığı belirtilen "Disiplin uygulamaları" bölümünde özellikle çocuklara yönelik uluslararası sözleşmelere aykırı şekilde ziyaretçi ve mektup yasağı verildiğine dikkat çekilerek çocukların bu uygulama kapsamında uzak yerlerdeki hapishanelere nakledilerek, aileleriyle görüşmelerin fiilen engellendiği de belirtildi.

Raporda ayrıca yemeklerin az olduğu, kahvaltılarının kalori açısından yetersiz olduğu, kantin fiyatlarının yüksek olması, yeteri miktarda battaniye bulunmadığı ve özellikle F tipi hapishanelerde fazla kitap ve dergi bulundurulmadığı ve bunların hapishane idaresinin keyfi tutumuna bağlı olarak engellendiği şikayetlerine de yer verildi.

Raporun açıklamasının ardından söz alan TİHV İzmir Temsilcisi Veli Gök "Türkiye'de birçok sivil toplum kuruluşunun içinde yer aldığı bir çalışma grubu ile yapılan çalışmalar Birleşmiş Milletler tarafından belge olarak kabul gördü. Araştırmalarımızda halen birçok sorunla karşı karşıya kalmamıza rağmen bize ulaşan bilgileri sizlerle paylaşmayı bir borç biliyoruz" dedi. (İzmir)

Avukatından Erol Zavar ile ilgili açıklama

14 Nisan 2005 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde açıklamada bulunan Av. Şafak Yıldız, Edirne F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan ve mesane kanseri olan müvekkili Erol Zavar'ın sağlık durumu hakkında bilgi verdi. Hapishanelerde yaşanan sağlık sorunlarının devletin yetkili kurumlarının hiçbir iyileşmeye gitmemesi nedeniyle artarak devam ettiğine dikkat çeken Yıldız, Edirne F Tipi Hapishanesi'nin ise adeta cehennem dönuştüğünü söyledi. Yıldız, mesane kanseri olan müvekkili Zavar'a acı veren ayağındaki platini

çıkarma gereği duymayan Edirne Tıp Fakültesi doktorlarını ihmalkar davranmakla suçlayarak, "Platini çıkarma gereği duymayan doktorlar, müvekkilim Ankara'ya sevkini isteyince, bu platini kendilerinin de çıkarabileceğini belirtmiştir. Yani müvekkilim, Ankara'ya sevk talebi olmasaydı iki yıldır bacağından çıkarılması gereken platin ve onun verdiği ağrılarla yaşamaya devam edecekti. Bu olay nedeniyle müvekkilim hastane yönetimi ve doktorlar hakkında suç duyurusunda bulunmuştur" dedi. (İstanbul)

CİK'e ilişkin tutsaklardan görüşler...

Tutsaklardan gelen mektuplara göre hapishanelerde Haziran ayında yürürlüğe girecek olan yasaya ilişkin Sincan F Tipi Hapishanesi'nden gelen bir tutsak mektubunda özellikle "ağırlaştırılmış müebbet cezasına" ilişkin şu ifadeler yer almaktadır;

F tipleri açıldığından bu yana F Tiplerini "zamana yayılmış olarak insanları tabutlayan ölüm makineleri" olarak adlandırıyoruz. Fakat CİK'le birlikte başta hastalarımız olmak üzere "zamana yayma" anlayışına son verilip "hızlandırılmış bir

süreçe" başlanılıyor. Bu yasa uygulandığında her türlü işkencenin süreklilik kazanması söz konusu. Bunların birincisi, "ağırlaştırılmış müebbetlik" alanların Tek'li hücrelerde günde bir saatlik havalandırmalarda tutulacak olmasıdır.

Tekli hücrelerin ebatları 2.5-5 metredir. Yani 12.5 metrekarelik bir alandır. Bu alanda bir tuvalet, banyo, lavabo bölümü vardır. Bir dolap, bir ranza, bir masa, bir sandalye, vardır. Tüm bunlar bu alana yerleştirildiğinde içine hiçbir eşya yerleştirilmediğinde koridor kapısı ile havalandırma kapısı arasında bir kişinin tek yürüye-

bileceği 5 metre uzunluğunda alan kalır. Fakat bizlerin TV, sehpa, vb. bu alana yerleşince sadece iki adımlık bir boşluk kalmaktadır. İçinde bir iki adım atılabilen bu alanda 23 saat boyunca kapalı tutulacaksınız ve bu ölüncüye kadar sürecek. "ölüncüye kadar hücre cezası" alan böyle bir uygulamayı da "hücre cezası en fazla 15 gün olabilir" diyerek perdeleyeceksiniz.

Yasada kapıları açmak, saati uzatmak, tedmana bağlı olarak kısıtlandırılrsa da bu idareye bırakılmış durumda. Neyin nasıl pratikleştirildiğini somutla yaşadığımızda göreceğiz.

İzmir 10. Kitap Fuarı GERÇEKLEŞTİRİLDİ

İzmir'de geleneksel olarak yapılan İzmir Kitap Fuarı'nın bu yıl onuncusu 9-17 Nisan tarihleri arasında TÜ-YAP tarafından gerçekleştirildi.

185 yayınevini katıldığı İzmir Kitap Fuarı, çok sayıda yayınevini yazarları ve okurlarıyla buluşturdu.

82 panel, konuşma ve şiir dinletisi yapılırken aralarında Haluk Gerger'in de bulunduğu 500 yazar da okurlarıyla buluşup kitaplarını imzaladılar.

Umut Yayıncılık da 4. kez İzmir Kitap Fuarı'nda okurlarıyla buluştu. Son çıkan Umut Yayıncılık kitapları, İşçi-köylü, YDG, Partizan ve İLPS bülteninin de bulunduğu Umut Yayıncılık standında ilgi genelde komünist Önder İbrahim Kaypakaya'nın hayatının, mücadelesinin anlatıldığı kitaplaraydı. Ayrıca yayınevimizin son çıkardığı kitapları da okurlarımız ilgiyle karşıladı. Komünist ustaların resimlerinin asılı olduğu Umut Yayıncılık Standı görsel olarak da İzmir

Kitap Fuarı'na gelenlerin ilgisini çekiyordu.

Arkalarında komprador patronların olduğu "büyük" yayınevlerinin salt ticari amaçla katıldığı fuarda devrimci ve demokrat yayınevlerinin amacı ise kitapları halkla buluşturmaktı. Nitekim bu yayınevlerinin açtığı "dükkan" görünümüne standlardan da göze ilk çarpan buydu.

Fuara katılım ilk günler çok olmazken son iki gün oldukça yoğundu. Ayrıca bu yıl fuarın en kötü yılını geçirdiği de yapılan yorumlar arasındaydı. (İzmir)

Ne pahasına olursa olsun yuvalarımızı yıktırmayacağız!

Avcılar Yeşilkent Mahallesi yaklaşık üç haftadır yıkıma karşı gösterdiği direnişle gündemde. Mahallede 150 tane evin "hazine arazisi" üzerinde olduğunu söyleyen, İstanbul Büyükşehir Bele-

diyesi, devletin kolluk güçlerini de alarak mahallede yıkım işlemleri başlattı. Bu konuyla ilgili Yeşilkent Mahallesi halkı yapmış olduğu açıklamada şunları söyledi: "14 Nisan sabah saat 07:00'den iti-

baren yıkım bölgesi ablukaya alındı. Yaklaşık 700 civarında polis, birçok sayıda panzer ve belediye ekipleriyle iş makineleri yıkım için çalıştırıldı. Mahalle halkı ise yıkım bölgesinde toplanarak yıkıma izin vermeyeceklerini gösterdi. Mahalle halkının taşlı sopalı direnişine, polis gaz bombaları ile yanıt verdi. Uzun süren çatışmaların ardından polis mahalleyi terk etmek zorunda kaldı. Mahalledeki direnişte çok sayıda polis yaralanırken birçok araç da tahrip edildi. Bu arada polis 8 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan 5'i "devletin memuruna karşı gelmekten" tutuklandı.

Şimdi soruyoruz! Seçim zamanlarında insanlara tapu dağıtanlar, iktidarda olurlarsa halktan yana olacaklarını söyleyenler şimdi neredeler? Yoklar. Çünkü onlar iktidara geldiklerinde efendilerine uşaklık etmekten, ceplerini doldurmaktan zaman bulamazlar ki, halka hizmet edebilsinler. AKP hükümeti ABD ve AB efendilerinin önünde süt dökmüş kedi

gibi dururken kendi halkına yüzlerce polisi ve panzeri ile vahşice saldırıyor. Kendi müteahhitlerine inşaat alanları açmak ve onları memnun edebilmek için alınterimiz, çocuklarımızın geleceği olan yuvalarımızı yıkmaya çalışıyorlar. Biz bu tabloyu Gazi'de, Alibeyköy'de, Armutlu'da ve son olarak da Aydos'ta gördük. Bu semtlerin direnişleri gibi bizim direnişimiz de onlara geri adım attıracaktır.

Bizler; Yeşilkent Mahallesi halkı olarak devletin topyekün saldırısına karşı, topyekün direnişle karşı koyacağız. Çünkü sorunumuz ortaktır, o halde çözüm de ortak ve örgütlü olmaktadır. Onların kâr hırsları uğruna evlerimizden vazgeçemeyiz. Zulmün olduğu her yerde isyan etmek meşrudur diyoruz,

Yuvalarımız bizim emeğimiz, emeğimizi gasp ettirmeyeceğiz!

Direnen halk kazanacak!

Sonuna kadar topyekün direniş!"

(Avcılar İK okurları)

CHP F Tipi Hapishanelere karşı ikiyüzlü tutumunu sürdürüyor

CİK'e ilişkin her türlü desteği verip kabulü sırasında tüm milletvekillerine teşekkür eden milletvekilleri şimdi de CİK ile ilgili samimi ve etkin bir muhalefet yapmış gibi Adalet Bakanını vazgeçiremediklerini açıklıyorlar. Çok fazla yoruma dahi gerek duyulmayacak kadar ikiyüzlülüklerini belgeleyen CHP'li Adalet Komisyon üyesi Orhan Eraslan 30 Mart'ta şu açıklamayı yapmıştır:

"Cezanın infazında amaç devletin intikam alması değildir. Amaç insanın yeniden sosyalleşmesidir. İnsanı yalnızlaştırarak topluma uyumlu hale getiremezsiniz. Tredman meselesi zorunlu. Zinhar siyasilere uygulanamaz. Çünkü siyasi suç gerçek suç değildir. Rejim aleyhtarı olmak suç değildir. Disiplin suçu çok serttir"

CİK'in tutsaklara yüklediği kurallar başlığı ile 5 sayfalık ibret belgesi dağıtıldı

Hazırlanan 5 sayfalık yazının içeriği devrimci tutsaklara dönük yeni saldırıları içeriyor. Özellikle "mahkumun ceza ya katlanma yükümlülüğü" maddesinde yer alan "bu kapıdan içeri girildiğinde girenle birlikte tüm tasarruflar bize geçer" deniyor. "Hak"lar ise ancak bu kurallara itaatle sınırlandırılıyor.

5 sayfalık ibret belgesinde disiplin cezalarına dair muğlaklık da bu anlayışı onaylar nitelikte. (CİK'te olduğu gibi.) Disiplin cezaları sadece maddelerde belirtilen nedenlerle ilgili verilmiyor.

1900'lü yılların ortalarına kadar ABD'de tutsak edilen kişiler yasalar gereği ölü kabul ediliyormuş. Bu durumun inceltilmiş hali olan CİK de bazı biçimsel incelikler taşısa da esasta aynı özü taşıyor.

Nergiz Gülmez mezarı başında anıldı

Proletarya Partisi'nin ilk Ölüm Orucu şehidi Nergiz Gülmez 11 Nisan 2001 tarihinde Ölüm Orucu'nun 123. gününde ölümsüzlüğe uğurlanmıştı.

Nergiz Gülmez'in şehit düşüşünün 4. yılında ailesi ve yoldaşları Nergiz'in

mezarı başında 11 Nisan Pazartesi günü saat 13:30'da bir anma gerçekleştirdi. Nergiz Gülmez'in mezarı çiçeklerle süslenirken Proletarya Partisi'nin diğer şehitlerinin mezarlarına da çiçekler konuldu. Mezar başında bir yoldaşı yaptığı konuşmada; "Nergiz'in bedenen aramızdan ayrılışının 4. yılında tekrar birlikteyiz. Nergiz bize bir miras bıraktı. Onları anmak miraslarına sahip çıkmaktır" dedi. Ardından devrim ve komünizm mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Nergiz Gülmez yoldaş ölümsüzdür" sloganları atıldı. Nergiz Gülmez'i hapishaneden tanıyan bir yoldaş da yaptığı konuşmada "Nergiz yoldaşın en

büyük özelliği yoldaşlarına sıkı sıkıya bağlılığıydı. Düşman karşısında inatçıydı, asiydi. Onu anlatmak kolay değil. Bizim için önemli olan yoldaşlarımızın eksiklerinden artılarından dersler çıkararak onların miraslarını daha ileriye taşımaktır. Şehitlerimiz bize bıraktıkları mirası ileriye taşıyacağımıza buradan bir kez daha söz veriyoruz" dedi. Konuşmaların ardından Gülmez ananın yaktığı ağıtlarla kitle duygusal anlar yaşadı. Nergiz'in çok sevdiği kır pideleri yoldaşlarına dağıtılırken anma saat 14:15'te sona erdi. Bu arada jandarma ve sivil polislerin anma saatinin başlamasından çok önce bölgede yığınak yaptığı, sürekli yolda siren çalarak psikolojik baskı yaratmaya çalıştığı görüldü. (Kartal)

TAYAD hapishanelerde sorunların arttığını dile getirdi

17 Nisan 2005 tarihinde "Tecridi kaldırın ölümleri durdurun" yazılı önlükler giyen TAYAD üyesi bir grup, Şişli Meydanı'nda bir araya gelerek, "Baskılar bizi

yıldırılmaz" yazılı pankart açıp, "Adalet istiyoruz", "Tecridi kaldırın ölümleri durdurun" sloganları attı. Grup adına açıklama yapan Fa-

gellendiğini belirten Adıyaman, hapishanelere gönderilen mektupların da idarenin engeline takıldığını kaydetti. (H. Merkezi)

AVUKATLARLA TOPLANTI

TUYAB'lı aileler, 16 Nisan'da Haziran ayında yürürlüğe girecek olan Ceza İnfaz kanununa ilişkin bilgi edinmek ve hapishanelerde karşılaştıkları hukuksuzluklara karşı neler yapılabileceğini öğrenmek amacıyla değişik kurumlardan avukatlarla bir toplantı yaptı. Toplantıda aileler ziyaretlerde yaşadıkları hukuksuzluklarla ilgili avukatları bilgilendirirken avukatlar da yaşanan hak ihlallerinde hapishanelerin bulunduğu yerel barolara başvurulması gerektiğini belirterek müvekkillerinin karşılaştıkları sorunlarda hukuk cephesinden nasıl yanıt olabilecekleri hakkında bilgilendirme yaptılar.

Sağlık emekçileri özelleştirmeye karşı alanlara çıkıyor

* SES üyeleri 5 Nisan Çarşamba günü Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde bir araya gelerek Sağlıkta Dönüşüm Yasası'nı ve hükümetin sağlık politikalarını protesto etti. SES Anadolu şube üyeleri "7.5 saat çalıştırılmak yeni Çernobiller yaratır", "Aşıya dokunma-çocuk ölümlerini artırma" yazılı dövizler açarak "Sağlık haktır satılmaz", "Aşıya dokunma-çocuk ölümlerini artırma" vb. sloganlar atıldılar.

SES Anadolu Şube Başkanı Mehmet Ali Işık yaptığı açıklamada AKP hükümetinin Sağlıkta Dönüşüm Yasası çerçevesinde sağlığı piyasa koşullarına terk etmeye devam ettiğini belirterek "SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na acele bir şekilde devredilmesiyle hükümetin önünde fazla bir engel kalmadığı görülmektedir. Bu hızla hükümet, Torba Yasasıyla geleceğimizi radyasyon altında 7.5 saatle meslek hastalıklarını, Genel Sağlık Sigortasıyla toplum sağlığımızı hiçe saymaktadır. IMF, Dünya Bankası patentli Sosyal Güvenlik ve Sağlıkta Dönüşüm projesini yaşama geçirmek için adımlarını hızlandırmıştır" dedi.

* 8 Nisan'da SES Aksaray Şube üyesi Çapa Tıp Fakültesi çalışanları eylem yaparak halkı kendilerine destek vermeye çağırdı. Çeşitli sloganlar atılarak yapılan açıklamada SES İşyeri Temsilcisi Nurşen Denizci, hükümetin yaptığı anlaşmalar gereği Genel Sağlık Sigortası, Emeklilik Sigortası, Sosyal Güvenlik Kurumu ve Primsiz Ödemeler Kanunu tasarılarını

Meclis gündemine getirdiğini ve bu yasaların emekliliği imkansızlaştıracağını, sağlık hizmetlerinin paralı hale getirileceğini, kesintiler artırılarak ücretli ve emekli aylıklarının düşürüleceğini belirtti. 21 Nisan tarihinde ülke çapında iş bırakacaklarını duyuran Denizci herkesi yapacakları eylemlere destek sunmaya çağırdı.

* 13 Nisan Çarşamba günü de SES Şişli Şube üyesi Şişli Etfal Hastanesi çalışanları işyerlerinin önünde eylem yaparak 21 Nisan tarihinde yapacakları kitlesel iş bırakma eylemine destek istedi. İşyeri Temsilcisi İlyas Cezik son 20 yıldır uygulanan politikalar ile bütün kamu hizmetlerinin çökertilmeye çalışıldığını, bunun son adamlarından birinin de sağlık sektöründe atılmak istendiğini belirtti. Cezik "Genel bütçeden sağlığa daha az pay ayrılmak istenmektedir. Aylık 116 YTL'den fazla geliri olan, prime bağlanmakta, prim ödeyemeyince sağlık hizmeti verilmesi ortadan kaldırılmaktadır. Prim ödeme dışında sağlık ödemelerinden yararlanıldığı anda alınmak üzere yeni katkı payları getiriliyor" diyerek yasanın insanlara getirecekleri hakkında kısa bir bilgilendirmede bulunurken "Mevcut haliyle sağlık kurumları, personel ve donanım olarak cevap veremez hale gelmiştir" dedi.

* Sağlık emekçileri 14 Nisan'da da SSK Okmeydanı Hastanesi'nde çağrı eylemi gerçekleştirerek eylemlerinin süreceğini söyledi. Eylemde SES Şişli Şube

Başkanı Rabia Tuncer ve İstanbul Tabip Odası İşyeri Temsilcisi Ercan Küçükosmanoğlu birer açıklama yaptılar. (İstanbul)

SAĞLIKTA TASARRUF ÖLDÜRÜR

Genel Sağlık Sigortası'na karşı hekimlerin mücadelesi devam ediyor. Sağlık hizmetlerinin paralı hale getirileceğini, sağlık alanında özelleştirmelerin yaşanacağını ifade eden hekimler bütün bunların IMF'nin emriyle yaptırıldığını belirtiyorlar. 8 Nisan günü Hacettepe Üniversitesi önünde bir araya gelen SES üyeleri buradan Yüksek İhtisas Hastanesi, Numune Hastanesi ve İbni Sina Hastanesi'ni gezerek yasayı anlatan broşürleri hastalara dağıttılar. İbni Sina Hastanesi önünde konuşan SES Ankara Şube Başkanı Adem Balan, AKP hükümetinin sağlık

ve sosyal güvenliği hak olmaktan çıkarıldığını belirtti. SES Genel Başkanı Köksal Aydın da hastalarla, işçi sendikalarıyla mücadelelerine devam edeceklerini açıkladı. (Ankara)

SES'TEN SAĞLIK SİGORTASI'NA KARŞI EYLEM

SES Samsun Şubesi, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı aleyhine protesto eylemi yaptı. Gazi Devlet Hastanesi'nin bahçesinde 8 Nisan tarihinde yapılan basın açıklamasında sağlık emekçileri, sloganlar atarak yasa tasarılarını protesto etti. SES Samsun Şube Başkanı Süleyman Bal'ın okuduğu açıklamada, bu yasaların sorunları çözmeyeceği vurgulandı. Sloganlar eşliğinde okunan basın açıklamasının ardından eylem sona erdi. (Samsun)

TEKEL'e uzanan eller kırılır!

TEKEL'in özelleştirilmesine karşı seslerini yükselten, öfkelerini haykıran TEKEL işçileri Ankara'da buluştu.

Başta İstanbul, Malatya, Adana, Diyarbakır olmak üzere ülkenin dört bir yanından bir araya gelen TEKEL işçileri, Özelleştirme İdaresi'nin önüne yürüyerek tepkilerini ortaya koydular. Uzun bir süredir TEKEL'in sigara fabrikalarını özelleştirerek emperyalistlere peşkeş çekmek isteyen hükümetin politikalarına direnen TEKEL işçileri, ihale nin sonuçlanacağı 8 Nisan günü Özelleştirme İdaresi binasının önünde toplandılar. Sabah saatlerinden itibaren Kurtuluş Parkı'na gelen işçiler halaylar çekerek davul-zurna eşliğinde ve "TEKEL'e uzanan eller kırılır" sloganlarıyla yürüdüler. "Direne direne kazanacağız", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" sloganlarını haykıran işçiler uzun bir süre binanın önünde beklediler. TEK-Gıda İş Genel Başkanı Korkut Güler burada bir konuşma yaparak işçilere seslendi. Ardından Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç kitleye seslendi. Kılıç'ın konuşması işçiler tarafından sık sık kesilerek "Söz bitti sıra eylemde" sloganı atıldı. Özellikle kadın TEKEL işçilerinin çok öfkeli ve coşkulu olduğu eylemde Tek Gıda-İş

Sendikası'nın "Eylemimiz bitmiştir, dağılıyoruz" sözlerine rağmen Diyarbakır, Adana ve Malatya'dan gelen işçiler sonuç alınca kadar dağılmayacaklarını söyleyerek oturma eylemi yaptılar. "Birlik-mücadele-zafer", "Susma, sustukça sıra sana gelecek" sloganlarıyla kararlı bir şekilde eylem yapan işçiler, sivil

polislerin tehditlerine ve sendikacıların eylem kırıcılığı yaparak dağıtmak istemelerine rağmen oturarak tepkilerini dile getirdi. Sendikanın TEKEL'in satılmasına karşı eylem yapmamasını eleştiren işçiler, Genel Başkan'la uzun süre tartıştı. Sendikanın hükümetle uzlaştığını, mücadele etmediğini belirten işçiler, sendika yöneticilerinin dayatmaları so-

nucu eylemi bitirdiler. BES Ankara 1 No'lu şubenin de destek verdiği eylemde görüşmek istediğimiz sendika yöneticilerinden olumsuz cevaplar aldık. İşçilerin tepkisi dikkatimizi çekerken sendikaların eylemleri engellemeye yönelik çabalar da önemli bir diğer noktaydı. TEKEL işçisi Bedri Cirit TEKEL'deki gelişmelerle ilgili sorduğumuz soruyu şu şekilde yanıtladı:

İşçi sınıfına yapılan bir saldırıdır bu. İşsizlik demektir. TEKEL'de toplamda 15 bin işçi mevcut. Pasif direnişler, yemek boykotları yaptık. Ancak SEKA'dakine benzer bir eylem yapamadık. Sendikalarda bir şey yok. Biz Türk-İş'e karşı da eylem yaptık. Türk-İş'i yetersiz buluyoruz. Gerekirse Ölüm Orucu bile yaparız. Biz hazırız, daha farklı eylemler istiyoruz. Bize karşı sindirme politikası uygulanıyor. İşimizden oluyoruz, esnaf kan ağlıyor, köylü zarar ediyor. Malatya'da 80 ton çıkıyordu şimdi 4 ton çıkıyor. Malatya ve Diyarbakır'dan çıkarılan arkadaşlarımıza hala işbaşı yaptırılmadı. Türkiye'nin dört bir yanından gelenler var. Hükümet Amerika'ya peşkeş çekiyor. Doğu'da halkın yoğun bir ilgisi var, milletvekilleri giremiyor. Medyaya ve yayınlara tepki gösteriyorlar. (Ankara)

Sağlık emekçileri sürgüne karşı yürüdüler

Hekimler AKP hükümeti tarafından çıkarılan "Tayin yönetmeliğine" karşı greve hazırlanıyor. Uygulamanın Cumhuriyet tarihinin en büyük sürgün yönetmeliği olduğunu bildiren çalışanları haklarının gaspına karşı 21 Nisan'da acil servisler dışında çalışmayarak greve çıkacak.

AKP'nin Türkiye Kürdistanı'nda 940 uzman hekim açığını baha ne ederek eğitim ve araştırma hastanelerindeki 2 bin 500 uzman hekimi boş kadrolara atayacağını duyurması sonrasında başlayan tepkiler giderek yoğunlaşıyor. Gelişmelerin arkasında, özel hastanelere kadro yaratmanın olduğunu bilen doktorlar, 'sürgün' olarak nitelendirildikleri tayin yönetmeliğine karşı alanlara döktüler.

İzmir'de Tabip Odası ve SES İzmir Şube-

si'ne üye sağlık emekçileri 13 Nisan günü Cumhuriyet Meydanı'ndan beyaz önlükle yürüyüş geçtiler. Yürüyüş boyunca sık sık "Yurttaş hekimine sahip çık", "Sürgüne Hayır", "Sağlık hizmetinin gaspına hayır" sloganları atan sağlık emekçileri adına SES İzmir Şubesi ve İzmir Tabip Odası bir açıklama yaptı.

Açıklamada başbakanın İstanbul Şişli Etfal Hastanesi'nin, Ankara'da Numune Hastanesi'nin satılabileceği açıklaması hatırlatılarak ardından 2500'e çıkan sürgünler ve hızlandırılmış "Sağlıkta dönüşüm" trendinin sağlık çalışanlarının ve hastalarının mevcut haklarını iptal etmeye çalıştığı belirtildi. Ve son olarak sağlık emekçileri 21 Nisan Perşembe günü grevde olacaklarının duyurusunu yaptılar. (İzmir)

Büro emekçileri Gelir İdaresi Yasası'nı İŞ BIRAKARAK PROTESTO ETTİ

Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması'na karşı 7 Nisan 2005 tarihinde bir araya gelen BES ve Türk Büro-Sen üyesi kamu emekçileri tüm gün iş bırakarak buldukları illerin defterdarlıkları önünde eylem yaptılar.

İstanbul'da BES, Türk Büro Sen ve Bağımsız Büro Çalışanları Sendikası üyeleri Eminönü ve Beyazıt'tan başlattıkları yürüyüşle İstanbul Defterdarlığı önüne kadar "Sözleşmeli köle olmayacağız", "Kamu reformu aldatmacadır", "Onurlu memur hesap soruyor", "Zafer direnen emekçinin olacak" vb. sloganlar atarak ilerlediler.

BES İstanbul Şubeleri adına açıklama yapan 2 No'lu Şube Başkanı Mustafa Aktaş gelir idaresi, sosyal güvenlik, genel sağlık sigortası, emeklilik ve kamu personel rejimi yasalarının emekçiler için yıkım anlamına geldiğini belirtti. Bugüne kadar yaptıkları eylemleri görmezden gelenlere, büro emekçilerinin taleplerini duymayanlara bir kez daha seslenmek için iş bırakma eylemlerini örgütleyerek tepkilerini dile getirdiklerini vurgulayan Aktaş "Bizi yok sayıyorsanız gelin vergiyi toplayın" dedi. Türk Büro-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Serdal Özbay, AKP'nin tek amacının IMF'nin talimatlarını yerine getirmek olduğunu ve bundan sonra olacıklardan çalışanların sorumlu olmayacağını söyledi.

Bağımsız Büro Çalışanları Sendikası il temsilcisi Ahmet Erz ise haklı davalarında sendika ayrımı yapmadan tek vücut olarak mücadeleyi sürdüreceklerini dile getirdi. Büro emekçilerinin eylemini destekleyen KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Rabia Tuncer de saldırıların püskürtülebilmesi için konfederasyonların birleşmesi gerektiğini vurguladı. Eyleme sendikasız büro emekçileri de katılarak hükümeti uyardı. Eylem alkışlarla sona ererken iş bırakma eyleminin devam edeceği belirtildi.

(İstanbul)

"GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ"

Büro ve maliye emekçileri, 6 Nisan tarihinde Türkiye çapında yapmış oldukları eylemliliklerle, kendilerine dayatılmak istenilen Gelir İdaresi Yasa Tasarısı'nın geri çekilerek, sendikalar ve meslek kuruluşlarının etkin katılımı ile yeniden düzenlenmesi gerektiğini kamuoyuna duyurdular.

6 Nisan tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda toplanan BES İstanbul 3 No'lu Şube ile Türk Büro Sen İstanbul 2 No'lu Şube üyesi maliye ve büro emekçileri, hükümetin IMF politikaları doğrultusunda sağlık sigortası ve emeklilik gibi haklarını hedef alan yasaları protesto ettiler. Büro ve maliye emekçilerinin yoğun ilgi göstermiş olduğu eylemde, BES 3 No'lu şube açmış olduğu "İşimize, Ekmeğimize Geleceğimize Sahip Çıkacağız" pankartıyla eylemde yerini aldı. Basına açıklama yapan BES 3 No'lu Şube Başkanı Nafi Maraş, "Bundan önce 22-25 Şubat'ta Ankara'da ve 4-9-10 Mart tarihlerinde iş bırakarak bizlere dayatılan yasaların geri çekilmesi ve uygun hale getirilmesi yönlü eylemlerimiz hükümet tarafından dikkate alınmadı" dedi.

Eylem son olarak davul-zurna eşliğinde çekilen halaylardan sonra son buldu.

(Kartal)

İZMİR

BES İzmir şubesi 6 Nisan günü Konak Hasan Tahsin Vergi Dairesi önünde biraraya gelerek Gelir İdaresi Yasa Taslağı'nın iptal edilmesini ve nasıl bir gelir idaresi istediklerini belirtiler. Sloganlarla başlayan eylemde BES adına açıklamayı yapan İzmir Şube Başkanı Musa Sever, hükümetin IMF direktifleri ile hareket ettiğini belirtti.

DİYARBAKIR/MERSİN

BES Diyarbakır ve Mersin Şubeleri Gelirler İdaresi Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi için çeşitli eylemler

Büro emekçileri AKP'nin tek amacının IMF'nin talimatlarını yerine getirmek olduğunu, bundan sonra olacıklardan çalışanların sorumlu olmayacaklarını söylediler.

yaptı.

BES Diyarbakır Şube başkanı Serdal Savaşçı tasarının geri çekilmesi için eylemlerini hızlandıracaklarını vurguladı. 6 ve 7 Nisan tarihlerinde eylemler yapan BES Diyarbakır Şubesi hükümeti uyardı.

BES Mersin Şubesi de aynı içerikte bir basın açıklaması yaptı. 7 Nisan 2005 tarihinde Mersin Defterdarlığı önünde bir araya gelen BES'liler Gelirler İdaresi Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini istediler. Açıklamada büro emekçilerini hedef alan bu yasanın kölelik yasası olduğu da vurgulandı. BES üyeleri adına açıklamayı Şube başkanı Gürsel Sığınır yaptı.

ANKARA

6 Nisan günü iş bırakma eylemlerine başlayan emekçiler vergi daireleri önlerinde toplanarak davul-zurna ve sloganlar eşliğinde halaylar çektiler. Kavaklıdere, Seğmenler, Hitit, Çankaya vergi dairelerinin önünde toplanan emekçiler açılan soruşturmalara da tepki gösterdiler. 28 maliye emekçisinin uyarı, 13'ünün sürgün cezası aldığı belirten BES 2 No'lu Şube Başkanı Cemal Yıldırım IMF'nin ve Dünya Bankası'nın direktifleriyle Maliyenin tasfiye edildiğini söyledi. Kamu emekçileri Ankara'da 6-7-8-9 Nisan tarihlerinde iş bırakma eylemlerine devam ettiler. Gelir İdaresinin Meclis'e geldiği gün Meclis önünde olacağını duyuran BES, bu karar doğrultusunda 13 Nisan günü Meclis'in Dikmen kapısında eylem yaptı. Milletvekillerine 'oy vermeyin' çağrısı yapan BES, aynı zamanda yasa geri çekilene kadar mücadeleyi yükselteceklerini duyurdu.

BAĞCILAR MEYDANI'NDA AB KARŞITI GÖSTERİ

Demokratik Haklar Platformu (DHP), Bağcılar Meydanı'nda Avrupa Birliği karşıtı protesto gösterisi düzenledi.

Bağcılar Meydanı'nda bir araya gelen DHP üyesi bir grup, "AB'ye karşıyız çünkü, özgür bir halk olmak ve bağımsız bir ülkede yaşamak istiyoruz" yazılı pankart ile "Yaşasın demokratik halk iktidarı", "Emperyalist kültüre karşı yeni demokratik gençlik" dövizleri Grup adına konuşan DHP Sözcüsü Besime Gürççek, emperyalizmin ezilen halklara karşı demokrasi, insan hakları, barış vaatleriyle azgınca saldırdığını söyledi. Avrupa Birliği'nin birçok ülkenin bir araya gelerek oluşturduğu bir sömürgeci yapı olduğunu vurgulayan Gürççek, Türkiye'de çağdaş bir sistem adına saldırıların meşrulaştırıldığını belirterek, şunları dile getirdi:

"Emperyalizmden medet umarak, kendi halkından 17 Aralık karar metnini saklayanlar, Kürtlere 45 dakikalık yayın hakkı vererek bunu 'AB istedi diye yapıyoruz' diyenler, vatan bölünmez naralarıyla çeşitli milletlerden emekçi çocuklarını kendi halkına saldırtanlar, bir günde ülkenin halktan nasıl habersiz satıldığını hepimize göstermişlerdir. Ama ülkemizin yurtseverleri, bugüne dek olduğu gibi, bundan böyle de kurtuluşun ve bağımsızlığın ne ABD ne de AB'de olduğunu halkımıza anlatacak."

Açıklama "Yaşasın halkların kardeşliği", "Teslimiyete karşı yurtseverlik", "Faşizme karşı tek yumruk, tek barikat" sloganları ile sona erdi.

FESK'TEN AÇIKLAMA

Kamuoyuna bir açıklama yapan FESK, 16 Nisan 2005 akşamı İstanbul'da Kadıköy MHP İlçe Başkanlığı'nı ve Sakarya MHP İl Başkanlığı'nı bombaladığını açıkladı.

FESK açıklamasında "Bu şovenizm histerisini yayıp bundan rant sağlamaya çalışan sözde vatansever olup, iliğine kadar kendilerini emperyalist efendilerine peşkeş çekenler, iki yüzlü politikalarıyla, meydanlara çıkıp vatanseverlik çığlıkları atıyorlar. Halkların kardeşliği karşısında, bu pervasız, beyhude şovenizm histerisi ezilmeye mahkumdur. Dün Maraş'ta, Sivas'ta ve Çorum'da yapılan katliamlar unutulmadı. Aynı katliamcı, işkenceci zihniyet bugün Trabzon'da, Sakarya'da bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Halkların kardeşliği şovenizme geçit vermeyecektir" denildi.

(H. Merkezi)

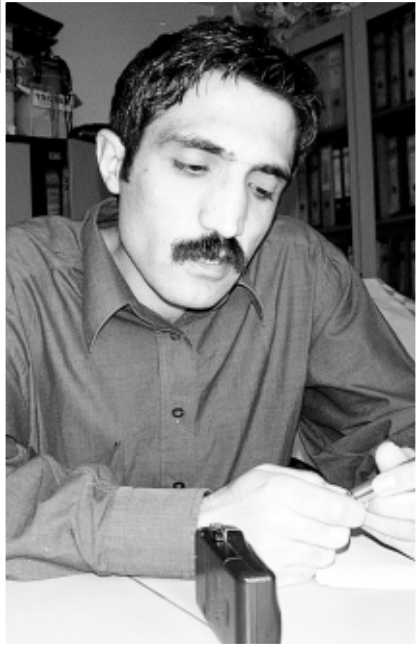
BAŞSAĞLIĞI

Dostumuz, arkadaşımız Erol Pekcan'ın babası Süleyman Pekcan geçirdiği rahatsızlıktan dolayı yaşamını yitirmiştir. Dostumuza ve ailesine başsağlığı diliyoruz.

Gülsuyu Partizan ve İşçi-köylü okurları

Devlet destekli faşist saldırılar üzerine görüşler

Son süreçte artan faşist saldırılarla ilgili çeşitli çevrelerin görüşlerini alarak, olaylara nasıl baktıklarını siz okurlarımızla paylaşmak istedik. Trabzon'da meydana gelen ikinci saldırıya uğrayanlardan Halkın Hukuk Bürosu'ndan Taylan Tanay, DEHAP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Murat Yazıtekin ve İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi İzzettin Önder'in saldırılarla ilgili görüşlerini kısaltarak yayınlıyoruz.

TAYLAN TANAY (Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından)

birçok kişi daha önce Trabzon Ülkü Ocaklarından 3-4 kişiyi bir arada bulamazken o gün sabahtan itibaren oldukça kalabalık olduğunu söylüyorlar. Daha sonra mesela olaylar olurken 4 yerel televizyonun hemen olayların başlamasından itibaren "şok gelişme, son dakika gelişmeleri PKK'lılar Kürt bayrağı açtılar" gibi alt yazılar geçiyorlar. Bütün bunların devlet merkezli bir saldırı olduğunu gösterdi. **Tabi bu saldırı esasında sadece TAYAD'lılara yönelik değil devrimcilere yönelik bir saldırı.** Dün itibarıyla EMEP'li iki gencin Bağcılar da kaçırılması bunu gösteriyor.

Devletin yönetememe krizi var. Devrimcileri sivil faşist hareketle sindirmek istiyor, gündemi değiştirmek istiyor. Kendisinin de bir **ihtiyaç** olduğunu göstermeye çalışıyor. Bu amaçla saldırıları geliştirdi. Saldırıları düzenli süren saldırılar. Ünye'de 50 kişilik faşist saldırı gerçekleştiriliyor. Trabzon'da yaşadıklarımız bu işlerin ne kadar organize olduğunu, devlet destekli olduğunu göstergesi. Biz orada 5 insanın serbest bırakılması amacıyla bir basın açıklaması yapmak istemiştik heyetle beraber. Buna saldırıldı, polisin haberi vardı ancak polis 20 dakika sonra Trabzon'un göbeğinde belirdi. Emniyet müdürü olay yerine 1,5 saat sonra geldi. Bizim yaşadığımız saldırı, bu açıdan sadece bizim gördüklerimiz değil aynı zamanda duyduklarımızla bu işin devlet merkezli bir saldırı olduğunu gözler önüne seriyor. **Tabi Karadeniz'in seçilmesinin özel anlamları var.** Karadeniz bu açıdan manipülasyonlara çok açık bir bölge. Özellikle burada devamlı yaratılan bir şovenist dalga da söz konusu. Ben şunu da söyleyeyim daha sonra başlayan bayrak yürüyüşlerini Trabzon en son yaşayan kentlerden bir tanesi. Pek de rağbet bulmamış, işte Gürcistan maçında Türk bayrağı açılmadığı için eleştirildiler mesela. Esasen bayrağa hassasiyet var şuna hassasiyet var diyorlar ama öyle bir durum da söz konusu değil. Hala manipülasyona çok açık bir bölge Karadeniz. Tabi Trabzon'un özel bir yeri var. İşsizliğin çok yoğun olduğu bir kent. Yüzlerce adam sokaklarda boş boş geziyor. Sadece mesai saatleri çıkışı değil günün her saatinde yüzlerce adam işsiz geziyor. İHD'nin geçen yılki raporuna göre

Trabzon iki günde bir insanın vurulduğu bir kent. Bu noktada sivil faşistlerin kitle tabanının olduğu bir kent orası. Saldırısanız yüzlerce adam yanyana geliyor ve ne olduğunu sorgulamıyor. Böyle bir kent, bu yüzden seçilmiş olabilir. Benzer saldırılar Samsun'da da oldu. Yani orada şu söylenebilir: kullanılan güçler ülkü ocakları işte şehir takımlarının amigoları ve belediyede çalışan işçiler ve sivil polisler. Aynı şekilde Sakarya'da da benzer saldırılar oldu. Biz bu saldırıların süreceğine inanıyoruz. Bu saldırılar en azından Karadeniz'de TAYAD'lılar üzerinde vücut bulmuştur ama **esasında** devrimci demokrat kurumlara bölgedeki herkese bu noktada bir saldırı dalgası geliştirilebilir bu anlamda da hazırlıklı olmak lazım.

Çorum ve Sivas denilmesinin nedeni şudur. Biz de kullandık ama amacımız şuydu kullanırken 10-12 Nisan'da basın açıklamasından sonra KESK Şubeler Platformuna sığınmıştık ve binanın önünde yüzlerce insan vardı ve polis bunları dağıtmak için müdahale etmemişti. Hatta emniyet müdürü kendilerine teşekkür edip bundan sonra görevi biz yaparız benzeri sözleri olmuştu. Orada devlet isteseydi binayı ateşe de verebilirdi, Trabzon'da isteseydi o beş insandan birisi öldürülebilirdi. Bu anlamıyla böylesi bir döneme giriliyor, **provokasyonların katliam boyutuna varabileceği bir döneme giriliyor.** Şöyle değerlendirmek lazım. Bir yönetime krizden kaynaklı. Oligarşi içindeki grupların farklı düşünüşünü, Genelkurmay'ın özellikle kendini yedeklemeye çalışması gibi bir gücün hazırlığı da söz konusu bu anlamıyla. AKP'yle bunların çok bağlantılı olduğunu düşünmüyorum daha çok Genelkurmay, devletin merkezi güçlerinin saldırısı bunlar. Genelkurmay özellikle AB konusunda AKP ile bir savaş yaşıyor. Gücünü göstermek istedi. Böyle diyebiliriz. AKP'nin sonrasında serin kanlı olması yönünde çok da kendi kitle tabanını kışkırtmaya meyilli yaptığı açıklamalar da bunu gösteriyor. Tamamen Genelkurmay kökenli saldırılar...

Özellikle İHD'nin de başını çektiği şeyler açısından da polis arabulucu bir rol oynuyor. Her kurum kendi varlığını ve gerekliliğini meşrulaştırmaya çalışıyor. Polis de

böyle yapıyor. Arabulucu kurtarıcı gibi davranıyor. Daha çok sivil faşistleri kullanıyor ama daha çok bana ihtiyaç var makyajı sonuçta. Bizim 12 Nisan'da yaşadığımız saldırının tamamen polis merkezli, devlet merkezli olduğu çok açıktı. Dediğim gibi özellikle bu süreçte devletin kurumları kendi varlığını ve gerekliliğini meşrulaştırmaya çalışıyor. AKP de bunun üzerinden kendi varlığını güçlendirmeye, meşrulaştırmaya çalışıyor. Bu tip kitle katliamlarına varabilecek katliamları göğüslemek bu süreçte hiç kimsenin harcı değil. Devletin de bunları açık açık sahiplenmesi zaten söz konusu olamaz. Yargısıyla, yürütmesiyle, kolluğuyla örgütlenmiş bir gücün bu dönemde bu tip araçlar içerisine girmesi zaten mümkün değil. Onu yapamaz zaten bu süreçte bu saldırıların arkasında direkt durabilecek kimse olamaz. Birincisi bu. Bu mümkün değil çok açık teşhir oldular. Daha çok saldırılar halkın hassasiyeti olarak propaganda yapılıyor. Bizim 12 Nisan'da yaşadığımız aslında halkın ilgi göstermediğini, Samsun'da 7 Nisan tarihinde bir saldırı oluyor. 30 kişilik bir saldırı söz konusu, bunlar slogan atıyor polis hiç müdahale etmiyor. Çevrede yüzlerce adam birikmesine rağmen insanlar provokasyona gelmiyor. Sonuçta hassasiyet diyorsak bu hassasiyeti o insanlar da taşıyorlar ama Samsun'daki insanlar buna hiç katılmadılar. Trabzon'daki saldırıda da böyleydi. 30-40 kişilik bir grubun saldırısıydı. Yani kullandıkları sivil faşist hareketi tekrar güçlendirmeye çalışarak kendilerini yedekliyorlar. Bundan sonraki süreçte bu daha net ortaya çıkacak. Bu son dönemde işgale karşı geliştirilen tepkiden tutun da işçi hareketinin kazandığı ivme, Kürt hareketinin yeni yönelimler içerisine girmesi bu anlamıyla ben bunun çok canlı bir süreç olacağını düşünüyorum, yani buna karşı geliştirilmiş provokasyonlar olduğunu düşünüyorum. Saldırının tüm sola, devrimci demokratlara, halkın ilerici güçlerine yapıldığını algılanmasının gerektiğini düşünüyorum. EMEP'lilere yapılan saldırı, SDP'lilere yapılan saldırı yarın ESP'lilere yapılacaktır bu saldırı. Yani saldırılar sadece TAYAD'lılara yapılan bir saldırı değildir. Bir yerden başlatmak gerekiyordu.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İKTİSAT FAKÜLTESİ MALİYE BÖLÜMÜNDEN PROFESÖR DOKTOR İZZETTİN ÖNDER

Evet bir kere sanıyorum bunların boyutu gerçekten ırkçı-faşist saldırı. Boyutu açısından da toplumsal tepki olarak kabul edilebilecek düzeyde değil. Epey rastlantısal görünse de o anlık olası bir örgütlü davranış olduğu görünüyor. İkinci boyutu da siyasi çevrelerin söyledikleri "milli hassasiyetlerimiz" gibi söylemlerle sanki bu tür davranışları meşrulaştırır gibi bir görüntüye çeken, zımni

olarak bunlara yol açtığı iddia edilen bildiri okuyan kişilerin demokratik haklarıdır. Biliyorsunuz zaten bildiri okumak için izin almaya gerek yoktur. Okuyan kişilerin davranışlarını cezalandırıcı ve bir suçmuş gibi gösterici bir tavır takımlıdır. Siyasi iktidarın yaptığı yanlış burada kim suç işlemişse, bunlara karar verecek olan tabiatıyla adaletin mekanizmalarıdır. Siyasi boyutlarla yada üst

düzey yetkililerin böyle kuşku laflar söyleyerek kışkırtması söz konusu olamaz.

Şimdi olaylar nereden başladı diye sorarsanız, çok yönlü olduğunu düşünüyorum. Burada iç ve dış güçler de var. Avrupa merkezli dahi olabilir. Çünkü Avrupa Türkiye'nin içinde oluşabilecek kendisine ters görünebilecek olayların olmasından bugün mutlu oluyor.

Şimdi olaylar nereden başladı diye sorsanız, çok yönlü olduğunu düşünüyorum. Burada iç ve dış güçler de var. Avrupa merkezli dahi olabilir. Çünkü Avrupa Türkiye'nin içinde oluşabilecek kendisine görünebilecek olayların olmasından bugün mutlu oluyor. Çünkü bu görece bir tarih verilmiş gibi bir hava var Aralık'tan itibaren. Onu olabildiğince uzatmak, ertelemek, belki de dondurmak için inanılmaz şekilde büyüteç altında delil alıyor. Bunun için her şeyi de yapabilir. Birinci boyutu bu olabilir.

İkinci boyutu Türkiye sü-kunetle seyreden bir ülke olduğu sürece Amerika'nın Türkiye üzerinden manipülasyonları da zayıflayabilir. Dolayısıyla Amerika'nın etkisi açısından bakığımızda Türkiye'deki bir karmaşa daima Türkiye'yi belirli güçlerle denetleme, önce halkı baskı altına alarak, sonra siyasal iktidarı çok fazla oraya buraya direnen bir iktidar olmaktan çıkararak baskı altına alma gibi bir mekanizma oluşturabilir. Dolayısıyla kesinlikle bu işte Amerika da dahil olarak Ortadoğu projesini sürdüren emperyalistlerin etkisi olabilir. Bu dış güçlerin bence etkisi. İçeriye bakarsak içeride işler iyi gitmiyor. Yani biraz şişirilmiş ve saptırılmış bir 9.9 milli gelir büyümesi mevcut. Biraz da baskılanmış bir enflasyon halkın yoksullaştırılmasına rağmen onun dışında bütün işler kötüye gidiyor aslında. İstihdamdan tutun, dış

bütçe açığına kadar. Önümüzde bir seçim dönemi var. IMF görüşmeleri var. Türkiye'de işlerin bir müddet sürdürülmesi gerektiğine inanıyorlar. Onun için dikkatlerin başka tarafa çekilmesi gerekiyor. Hatta bunu yaparken biraz da milli duygularla milli hassasiyet falan gibi duygularla, ekonomik politikalarla halkın yanında olmayan hükümet aslında duygusal yandan halkın yanına geçmeye çalışıyor. Daha önemli olan aslında AB'ye girme konusunda bence hükümet de samimi değil. Çünkü muhafazakar kes-

mi temsil ettiği derecede, tabanını mutlu edebilmek için AB'ye karşı olabilmemesi lazım. Diğer taraftan finans kesimi büyük burjuvazi de Türkiye'nin ileriye yönelik sosyal açılımlarını kilitleyebilmek için kendi anlayışları içerisinde Türkiye'nin politik açılımlarını kilitlemeye çalışıyor. Bununla da Avrupa normlarına karşılamak, Avrupa şemsiyesi altına girmek

ondan sonra artık Türkiye'de zaten seçim yapmaya gerek yok, çünkü Brüksel'de ne karar alınacaksa Türkiye parlamentosu o karara uygulayacak demektir. Fakat bu esnada ondan sonra çok ciddi çalışmaması ve AB'ye gidiş yönünü önlemeye çalışarak tıkaması işine gelen bir şey. Bunların hepsi biraz yan cebime girsin mekanizmaları aslında. Şu anda tam bir iç koalisyondur ben buna. Birisi açık verirse öbürü zedeledenecek ve birbirlerini zedeleyeceklerinden dolayı tam bir garip bir koalisyondur bu ilişkide, dayanmış gidiyorlar birbirlerine. Ama aralarında çatışmalı olabilecekleri kanaatindeyim.

Mesele sadece AKP'nin meselesi değil, bunların hepsi gelip geçici, AKP de gelip geçici. Başka bir olay var altta. O da Türkiye'nin ikinci sınıf burjuvazisi, onun menfaatleri. O ufak zümrenin bütün toplumu ve siyaseti elinde tutma mekanizması. TÜSİAD ve çevresindeki insanlar.

Dikkat ederseniz galeyana getirdiği kesimler yoksullaşan kesimler aslında. Gidip TÜSİAD üyelerini galeyana getirmesela.

Şimdi AB'ye girmek AKP'nin işine gelir. Daha doğrusu girmek değil de manevra işine geldi. Orduyu manipüle etmek istedi. İngiltere'de, Fransa'da genel kurmayın adını mesela kimse bilmez. ABD'de mesele dünyanın en büyük ordularından birisine sahiptir dünyanın altını üstüne getirir ama

genel kurmayının adını kimse bilmez. Mesela kongrede tartışılırken askerler çok fazla devreye girmezler. Böyle bir gelenek yerleşik onlarda. Sivilleşme de budur zaten ve doğrudur. Fakat bizde başka sebeplerden dolayı ta Osmanlı'nın kuruluşundan beri bugün istihbarat işi yapan tek güçlü kuruluş ordudur. Keşke öyle olmasaydı, keşke üniversitemiz de vakıflarımız da olsaydı, ama yok. Ordu bunu yapıyor, tabi bu esnada kendi gücünü daha ileriye aktararak gücünü kullanıyor. Bunu da ülke yararına yaptığını söylüyor. Bu tabi AKP'nin gücüne gidiyor çünkü bir Kemalist doku var orduda. Dolayısıyla bu AKP'nin hoşuna gitmiyor. Yani bugün Avrupa peşine düşenlerin önemli bir faktörü de bu aslında.

Bu milli duygularımız rencide ediliyor derken aslında biraz MHP'yi de vurmak istiyor olabilir. Çünkü tabanında ANAP'lı var, MHP'li var, Selametliler var. Hem onları biraz kışkırtarak ondan sonra da halkın gözünün önünde düşürmeye çalışıyor olabilir. Bu bir senaryo tabi. Nereden bakarsanız bakın olaylarda bir düğme meselesi var galiba. Ben artık buna hakikaten inanmaya başlıyorum. Ama düğme bir tane değil. AKP için düğmeye basanlar da var. Burada da düğmeye basma olayında AKP'ye karşı kesin düğmeye basıldı. Bunu başbakan da söyledi. Ama o da düğmeye basıyor, karşıtlarının düğmesine bastığı bir gerçek. MHP olabilir, ANAP olabilir, daha çok Selamet olabilir. Ama ne olursa olsun nereden bakılırsa bakılsın bu bir manevra, rastlantısal bir olay değil. Fakat kötü amaçla yönelik, amacı hedefi saptırmaya yönelik ve amacı kestirilemeyen kötü bir manevra.

MURAT YAZITEKİN (DEHAP İl Başkan Yardımcısı)

topraklarında Türkler ve Kürtler başta olmak üzere diğer halkların din, dil ırk ayrımı yapmadan kardeşçe yaşamak istemleriydi. 2005 Newroz'unda yükselen bu talepler bir takım çevreleri rahatsız etti. Bu çevreler kim, neden bu saldırılar geliştiriliyor? Bu çevrelerin ırkçı-şoven-militarist derin devlet güçleri ve onlara yakın çevreler olduğunu hep beraber görüyoruz.

Saldırıları eğer bir gözdağıysa, halkı provoke etmeye biz buna karşı hem karşı koyacağız hem de demokratik tepkilerimizle kınayarak ortaya koyacağız. Halkın demokratik taleplerine sahip çıktıkça kuşkusuz karşı güçler, sistem ve uzantıları boş durmayacaklar. Dolayısıyla saldırılar sadece DEHAP'la sınırlandırılmadan demokratik sosyalist kurumlara karşı bir saldırı da gelişti. Trabzon, Samsun, yine Gazi mahallesinde saldırıda bir kişinin yaşamını yitirmesi ve yine İstanbul'da Bağcılar ilçesinde EMEP'li iki gence işkence yapılması bunu gösteriyor. Aslında bütün bu saldırılar toplumu sindirmeye yönelik verilmek istenen mesajlardan biridir. Bizler devrimci-demokratik kurumlar elbette ki bu saldırıları boşa çıkaracağız. Bu saldırıları boşa çıkarmak demokratik ve özgür yarınlarımızı yaratmanın diğer adıdır. Yol ve yöntemi olarak da demokratik tepkilerimizi eylem ve etkinliklerimizle ortaya koyabilmek gerekiyor. Aslında pek yakında AB'nin de sayın Abdullah Öcalan'ın yeniden yargılanması ile birlikte demokratik konfederalizm önderliğinden ayrı ele alın-

mayacağını belirtmek istiyoruz. Milliyetçi-şoven çevreler şimdiden bu saldırıları adeta kendilerince bir prova, kamuoyunu bir baskı altına alma, sindirmeye yönelik bir yaklaşım içindeler. AB'nin demokratikleşmeyle ilgili bizim gibi az gelişmiş ülkelere oranla önemli düzeylerde olduğunu elbette söylemek gerekiyor. Ama bu AB'yi eleştirmedimiz hiçbir noktanın olmadığı anlaşılmalıdır. Ama ne yazık ki kamuoyunda bu tür yaklaşımlar yer yer yapılmakta. Değil Avrupa, dünyanın her yerinde sorunları doğru ele alan, onun çözümüne hizmet eden kişilerden tutun da kurumlara kadar her bir birey bizim için önemlidir. Bu anlamda, Kürt sorununun barışçıl, demokratik çözümünde ve yine halkın iradesi ve talepleri doğrultusunda atacakları her adım bizim için önemli ve anlamlıdır. Bunu hangi çevre yaparsa yapsın.

Bu ülkede ve dünyada yaşayan demokratik onurlu insanlığın gelişen çatışmalarla yaşamını yitiren insanların yitirilmemesi, çatışmaların yerine sorunun demokratik çözüm yollarıyla muhatapları tarafından ele alınmasını hep savunuyoruz. Ve savunan tüm çevrelerle de bir biçimiyle ortaklaşacağımızı ve destekleyeceğimizi de vurgulamak istiyoruz...

Gerek Sivas, Çorum, Maraş katliamlarının yaşandığı süreçler iyi incelendiğinde halkın yükselen demokratik talepleri kanla bastırıldı. Bütün bunların sonucu toplumu sindirmeye, yüz binlerce insanı zindanlarda

cezaevlerinde mahkum etmeye götürdü. Bu soru akla geliyor tabi. Başbakanın söylemiş olduğu "birileri düğmeye bastı" derken acaba o anlamda mı söylüyor bilemiyoruz. Derin devletin, hükümet, ordu güçlerinin, diğer güvenlik güçlerinin bir bütün olarak ülkeyi nereye sürüklediklerini bilemiyoruz, biz de kaygıyla izliyoruz. Şunu belirtmek gerekiyor ki Türkiye'de yükselen demokratik değerler bu ülkeyi ne bölecek nede emperyalist ülkelere bağımlı hale getirecektir. Ancak burada oligarşik sistemin rantçı çevreleri elbetteki yükselen demokratik çıkarlarına da hizmet etmeyecektir... Burada önemli olan halkla birlikte demokratik taleplerimizi yükseltmektir. Belki provokasyonlar önümüzdeki süreçlerde değişik boyutlar alabilir. Bunu kestirmek çok zor. Bilmiyorum devlet yetkilileri ne düzeyde değerlendiriyorlar ya da izleyici konumunda olan insanlar bunu ne kadar kestirebiliyorlar. Süreç gerçekten hassas. Ve bu hassasiyet içerisinde en önemli tepkimiz, tavrımız demokratik tepkilerimizi açığa çıkarabilmektir diye düşünüyorum...

Şimdi bu biçimiyle Kürt-Türk çatışması gibi bir ırkçı-şoven bir yaklaşım geliştirilmek isteniyor. Bu açıdan inanıyorum ki geçmişte nasıl ki zor günler aşıldıysa sağduyulu biçimde demokratik tepkilerle aşıldıysa bu da aşılacaktır. Sistemin aslında bu saldırı tutumu onun çırpınıklarını gösteriyor. Ve nerede ne zaman demokratik tepkiler yükseliyorsa orada ya baskı, ya katliam sivil faşist saldırılar sürekli olmuştur.

Bugünlerde yaşanan provokatif olaylara ilişkin saldırıları kamuoyuna taşımak gerekiyor bence. Bu saldırılar neden geliyor? Türkiye'de yaşayan demokratik kurum ve kuruluşlardan tutun da aydın ve yazar şahsiyetlere kadar varan bir saldırı olduğu kuşkusuz görülecektir. Türkiye önemli bir süreçten geçiyor, Ortadoğu çalkalanıyor. Yine ilk kez bir Kürt devlet başkanı oluyor. Newroz'da 5 milyondan fazla halkın barışçıl, demokratik Kürt sorununun siyasal çözümünü kararlı bir şekilde savunması ve de bunu Türkiye'ye ve bütün dünyaya deklare etmesi açısından yükselen bir siyasal taleptir. Bu yükselen siyasal taleplerin en temel noktaları kuşkusuz barıştır. Halen Mezopotamya

Faşist saldırılara karşı her yerde “FAŞİST SALDIRILARA GEÇİT VERMEYECEĞİZ” SLOGANLARI HAYKIRILDI

Newroz kutlamaları sonrası bizzat Genelkurmay tarafından kıskırtılan bayrak olayı ile devlet faşistleri sokağa dökerek ırkçı-şoven bir fırtına estirmeye başladı. DEHAP il ve ilçe binalarına yapılan saldırılarla başlayan olaylar Trabzon ve Samsun'da bildiri dağıtımını yapan TAYAD'lara yönelik linç girişimi, Ordu Ünye'de basın açıklaması yapmak isteyen HÖC, ESP, SDP üyelerine saldırılar, EMEP Bağcılar ilçe örgütü üyesi iki gencin ülkü ocakları tarafından kaçırılarak işkence görmesiyle doruğa ulaştı. Son süreçte artan faşist saldırılara karşı biraraya gelen devrimci ve demokrat kurumlar ortak bir irade yaratmaya çalışarak bu saldırıları örgütlü bir karşı duruşla geri püskürtme çağrısı yaptı.

* 9 Nisan 2005 tarihinde Taksim Meydanı'nda toplanan TAYAD üyeleri "AKP bayrak provokasyonları ve linç girişimleri ile katliam yapıyor" pankartı açarak yaşanan linç girişimini protesto etti. TAYAD Başkanı Niyazi Ağırman, linç girişiminin ardından yapılan açıklamalarda linç edilmek istenen gençlerin suçlu ilan edilmesine değinerek bildiri dağıtımının bir suç olmadığını vurguladı ve egemenlerin kendilerini meşru göstermek için bu tür yanıltmalarla kamuoyundan gerçekleri gizlediğini belirterek "Ortada bir suç varsa bu suçu hepimiz işliyoruz" dedi.

*ÇHD İstanbul Şubesi'ne üye avukatlar 12 Nisan Çarşamba günü Sultanahmet Adliyesi önünde toplanarak saldırıların protesto etti. Trabzon'daki olaylarla ilgili İçişleri Bakanı, Genelkurmay Başkanı, Trabzon Valisi, Trabzon Belediye Başkanı, Trabzon Emniyet Müdürü ile linç girişiminin olduğu gün görevli polisler ve tahrik edici programlar yapan yerel gazete ve televizyonların yöneticileri hakkında suç duyurusunda bulunan avukatlar adına açıklama yapan ÇHD Şube Sekreteri Hakan Günaslan bu kişilerin "suçu alenen övmek", "halkı kanuna uymamaya, kin ve düşmanlığa tahrik", "görevi kötüye

kullanma", "adam öldürmeye teşebbüs" suçlarından cezalandırılmaları gerektiğini söyledi.

Gazi mahallesinde Esat Atmaca adlı gencin faşist çeteler tarafından katledilmesinin de bu saldırıların bir parçası olduğunu belirten Günaslan "Demokratik bir ülkede yaşamak için, hak ve özgürlüklerini kullanan halkımıza yönelik yapılan tüm saldırıları ve destekçilerini kınıyor, sorumluların araştırılmasının takipçisi olacağımızı ifade ediyoruz" dedi.

*Aynı gün Galatasaray Postanesi önünde bir araya gelen TUAD üyeleri Trabzon, Samsun ve Sivas'ta meydana gelen linç girişimlerini protesto etti. DEHAP, İHD İstanbul Şubesi ve Barış Anaları İnişiyatifi'nin de destek verdiği eylemde konuşan TUAD İstanbul Şube Başkanı Kamile Kandal, yapılan saldırıları kınadıklarını belirterek toplumsal barışı tehdit eden provokasyonlara karşı herkesi sağduyuya davet etti.

* 14 Nisan Perşembe günü saat 11:00'de Şişli TAYAD binasında "AKP provokasyonlar ve linç girişimlerinden sorumludur/Provokasyona son" başlığıyla basına ve kamuoyuna yapılan açıklamada saldırıya maruz kalan TAYAD heyeti yaşadıklarını anlatırken; olayların gelişimi ile ilgili bilgi verildi.

Feridun Osmanağaoğlu'nun okuduğu açıklamada devletin on yıllardır, halkın hak ve özgürlük talepleri karşısında tıkanmış, çözümsüz kaldığı her noktada halkı sindirmek, ezme için komplolara, provokasyonlara, katliamlara başvurduğunu; Trabzon'daki saldırının da bu politikanın bir parçası olduğunu vurguladı. Emperyalistlerin saldırılarına da değinilen açıklamada; tekelci burjuvaların saltanatının, emperyalizmin talanının sürmesi için, halkın her türlü tepkisinin, hak ve özgürlük mücadelesinin bastırılması gerektiğini de belirtti.

* Aynı gün saat 12:00'de ise TAYAD

binası önünde toplanan TUYAB'lı aileler son dönemde yaşanan ve özelde TAYAD'a yönelik yoğunlaşan devlet destekli faşist saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması yaptı.

TAYAD'ın tecride karşı mücadelesinde yanında olduklarını belirten TUYAB'lı aileler yükselen saldırı dalgasına karşı ortak mücadele çağrısı yaptı. Açıklama sloganlarla son buldu.

* 16 Nisan Cumartesi günü Taksim Gezi Park'ta saat 11:00'de toplanan DEHAP, Proleter Devrimci Duruş, Devrimci Hareket, Devrimci Demokrasi, BDSP, ESP, DETAK, EHP, SODAP, SDP, TAYAD, EMEP, İşçi Mücadelesi, Halk Kültür Merkezleri, Devrimci Mücadele, Mücadele Birliği ve Partizan "Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz" pankartı açtı. "Ülkü Ocakları faşist komplolardır, dağıtılın", "Tecridi kaldırın ölümleri durdurun" dövizleri açılarak "Provokasyonlara son", "Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarının atıldığı eylemde, ortak açıklamayı yapan Niyazi Ağırman insanlığa karşı suç işlemiş olan eli kanlı faşistlere karşı tüm duyarlı kesimleri birleşmeye ve mücadele etmeye çağırdı.

Ağırman'dan sonra açıklama yapan EMEP İl Başkanı Kamil Tekin Sürek Bağcılar'da silah zoruyla kaçırılan üyelerinin Güneşli Ülkü Ocakları'nda 4 saat boyunca işkence gördüklerini, bir polisin gördüğünü ancak müdahale etmediğini söyledi.

* Aynı gün saat 12:00'de Galatasaray Postanesi önünde oturma eylemi yapan İHD'liler "İrkçılığa, ayrımcılığa, militarizme, savaşa hayır" pankartı açarak barış şarkıları söyledi. Açıklamayı yapan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin milliyetçiliğin işsizliğe, yoksulluğa, gelir dağılımındaki adaletsizliğe karşı mücadeleye, demokrasi ve insan haklarına yönelik talepleri bastırmak için yürütülen genel bir

kampanya olduğunu söyledi.

* Yine saat 12:30'da Ağa Camii önünde toplanarak Galatasaray Postanesi önüne kadar "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Şovenizme geçit vermeyeceğiz" vb. sloganlarla Barikat, Kaldıraç ve Yeni Demokrat Gençlik okulları burada bir açıklama yaptı. "Şovenizme, emperyalizme YÖK'e geçit vermeyeceğiz" pankartı açılarak yapılan açıklamada üniversiteli gençliğin okullarda rektör-polis-sivil işbirliği sonucu okuldan atılmalarına kadar varan anti-demokratik uygulamalarla karşı karşıya kaldığı hatırlatılarak medyanın da bu uygulamaları destekleyen yönde yalan haberlerle ortamın iyiden iyiye gerdirildiğini ifade ettiler. "Teslim alınmak istenen bizim geleceğimizdir. Emperyalistlere geleceğimizi ve üniversitemizi teslim etmeyeceğiz" diyen gençler 1 Mayıs'ta Kadıköy'de olacaklarını da belirttiler.

KARTAL

Son dönem devlet tarafından tırmandırılan ve Mersin'de başlayıp Samsun, Trabzon, Sakarya'da yükseltelen faşist dalga, Gazi Mahallesi'nde bir kişinin ölmesi ve üniversitelerde de artan saldırılar olarak devam etmektedir. Yönlendirilen faşist saldırılara karşı, Genel-İş 3 No'lu Bölge, Emekli-Sen, Limter-İş, ESP, Partizan, Devrim Dergisi, Kurtuluş, EKB, BDSP ve DHP Kartal'da 14 Nisan Perşembe günü bir basın açıklaması yaptılar.

Saat 12:30'da Kartal Postanesi önünde "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın hakların kardeşliği", "Birlik, mücadele, zafer" vb. dövizleri açan yaklaşık 70 kişilik grup alkış ve "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın hakların kardeşliği", "Birlik, mücadele, zafer" sloganlarıyla Kartal Meydanı'na yürüdü.

Burada kitle adına basın metnini okuyan Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç; "Son dönemler 21 Mart'ta Newroz kutlamalarında Mersin'de bayrak üzerinden tırmandırılan faşizm Trabzon'da, Gazi Ma-

halleri'nde, üniversitelerde saldırılarını arttırmaktadır. MGK'nın sözde vatandaş tanımlaması ile bayrak, millet, ezan çığırkanlığı yapılarak böl, parçala, örgütle yönet anlayışı ile emekçi halkımıza şovenizm zehri şırınga edilmeye çalışılıyor. Halbuki yaşananlar gün gibi açık. İşsizliğin yoksulluğun artması sonucu devletin izlediği politikalar cebir, şiddet yolu ile kitleleri dizginlemek, yükselen halk muhalefetine bastırmaya yönelerek istikrarsızlığın istikrarı gibi bir strateji izleyerek dikkatleri başka yönlere çekmeye çalışarak emekçi halkımızın açlığını, işsizliğini, acılarını ve öfkelerini farklı alanlara kanalize etme çabasında" dedi. Kitle burada da aynı sloganları attıktan sonra eylem saat 13:00'te sona erdi.

ANKARA

9 Nisan günü saat 12:30'da Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen DKÖ'ler, sendikalar faşist saldırılara karşı olduklarını belirttiler.

"Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını haykıran kitle adına konuşan BES Genel Başkanı Bülent Kaya, "Bayrak provokasyonu" üzerinden geliştirilen oyunların son derece tehlikeli olduğunu söyleyerek saldırıları kınadı. Kitle sloganlar eşliğinde Yüksel Caddesi'nden Abdi İpekçi Parkı'na kadar TAYAD bildirişi dağıtarak yürüdü.

11 Nisan günü de TAYAD tarafından saldırıları protesto eden bir eylem gerçekleştirildi. "Provokasyonlara ve linç girişimine karşı birleşelim" yazılı pankart açan TAYAD'lılar, Trabzon saldırısının yeni Maraşlar, yeni Sivasların habercisi olduğunu ifade ettiler.

MALATYA

*7 Nisan'da HÖC, Partizan ve DHP ortak basın açıklamasıyla yaşanan saldırıları protesto etti. Malatya PTT Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasında Newroz'da iki küçük çocuğun bayrağı yere atmasını bahane eden Genelkurmay'ın provokatif tavrı ile tetiklenen sürece dikkat çekilerek "burada asıl yapılmak istenen Türkiye gerçeğini unutturmak" denildi.

Türkiye Kürdistanı'nda halkın yürüyüşe zorlanmasına da dikkat çekilen açıklamada, Başbakanın siyasi kurumları hedef göstermesine tepki gösterilerek "yasal bir bildiri dağıtmak isteyen TAYAD'lılar önce polis tarafından engellenmek istenmiştir. Eylemciler bu keyfiliğe direnince ortaya 'bayrak yakıyorlar' yalanı atılmıştır. Bu yalan üzerine yıllarca egemenlerin tektikçiliğini yapan MHP'liler devreye girmişlerdir. 5 kişinin üzerine yaklaşık 2000 kişi saldırmıştır" denildi.

Açıklamada sırasında "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz" ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı.

*Aynı gün İHD tarafından da bir basın açıklaması yapıldı. 14 Nisan'da ise aralarında HÖC, Partizan, DHP gibi devrimci kurumlar ve Eğitim-Sen, EMEP, DEHAP, ÖDP, SES gibi parti ve sendikaların bulunduğu 18 kurum tarafından Eğitim-Sen Malatya Şubesi'nde bir basın açıklaması yapıldı.

SAMSUN

Trabzon'daki faşist saldırıyı kınayan, bir basın açıklaması yapmak için Süleymaniye Geçidi'ne toplanan HÖC'lülere sivil

faşistler bir kez daha saldırdı. Trabzon ve Samsun'da faşist saldırılara karşı devrimci ve demokrat dergi okurlarının ve SDP, EMEP gibi partilerle KESK'e bağlı sendikaların da katılımının gerçekleştiği basın açıklaması 9 Nisan'da Gazi Caddesi'ndeki dernek binası önünde yapıldı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı basın açıklaması saat 13:00'te "Faşizme karşı omuz omuza", "Baskılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganlar eşliğinde başladı. Eylemde "Baskılar bizi yıldırılmaz-Karadeniz halkı" pankartı açıldı. Sloganlar eşliğinde okunan basın açıklamasının ardından Savcılığa suç duyurusu yapıldı. Suç duyurusuna Partizan, Ekim Gençliği, EMEP vb. de katıldı.

KESK Samsun Şubeler Platformu da, provokasyon saldırılarını kınayan bir basın açıklaması yaptı. KESK Dönem Sözcüsü Yapı Yol-Sen Başkanı Uğurcan Albak, Karadeniz Temel Haklar Derneği'ne yapılan saldırıyı şiddetle kınadıklarını belirtti.

MERSİN

Yaşanan saldırıları protesto eden TAYAD'lı aileler 5 Nisan 2005 tarihinde AKP Mersin il binası önünde bir basın açıklaması yaptı. Saat 13:00'de bir araya gelen TAYAD'lı aileler alkışlarla eylemi başlattılar. "Baskılar bizi yıldırılmaz-TAYAD" yazılı pankartı açan aileler adına basın metnini Sema Peynirci okudu. Peynirci yaşanan saldırılara değinerek bu saldırıların sorumlusunun AKP hükümeti olduğunu belirtti. Eyleme Mersin YDG, ESP ve Halkevleri de destek verdi. Açıklamanın ardından basına basın metni dağıtılırken polis de basın metnini almaya çalıştı. Polise "basın olmadığınız için size basın metni vermeyeceğiz" diyen TAYAD'lılarla polis arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Tam bu sırada yine hazırlanmış bir provokasyon olduğu belli olan bir saldırı gerçekleşti. Eylem yerine yakın bir yerden polis mi-sivil faşist mi olduğu belli olmayan bir şahsın "bunlar bayrak yakıyor" şeklindeki sözlü saldırıları sonucunda eylem yerinde toplanan sivil faşistler tarafından alkışlanarak destek buldu. Sözlü saldırıyı dikkate almayan TAYAD'lılar eylem yerinden uzaklaştılar.

* 14 Nisan Perşembe günü bir araya gelen Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik dergisi okurları yaşanan ırkçı şoven saldırıları protesto etti. Yapılan açıklamaya HÖC, TKP ve İHD de katıldı. Basın açıklamasının ardından, kitle dağılırken bir faşistin saldırmaya ile provokasyon yapılmaya çalışıldı ancak kitlenin cevap vermemesi üzerine başka olay çıkmadan kitle dağıldı.

BURSA

*9 Nisan günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan İHD, 78'liler temsilcileri, Partizan, SDP, DEHAP, ESP, BDSP, Tuncelililer Derneği ve Devrimci Mücadele yaşanan saldırıları protesto etti. Kurumlar adına açıklamayı İHD

Saat 13:00'de Konak Sümerbank önünde toplanan kitle adına basın açıklamasını okuyan İHD İzmir Şubesi Başkanı Mustafa Rollas Mersin'deki Newroz kutlamaları sonrası yaşanan olaylar bahane edilerek başlatılan milliyetçi ve şoven dalganın Trabzon'da TAYAD'lılara yönelik saldırı ve Konya'da yaşayan Kürt ailelere yönelik saldırılarla devam ettiğini belirtti. Geçmişte de bunun örneklerinin Maraş, Çorum, Sivas ve Gazi'de yaşandığını vurguladı.

Eylemde sık sık "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

*8 Nisan Cuma günü saat 14:00'de Konak Kemeraltı girişinde toplanan HÖC kitlesi Trabzon'da yaşanan saldırıları protesto etti. Eyleme Partizan ve ESP de destek verdi.

*12 Nisan Çarşamba günü Gazi Mahallesi'nde 1 kişinin öldürülmesi ve Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nden 2 kişinin de yaralanmasının ardından artan saldırılarla ilgili bir eylem de Partizan, ÖMP, BDSP, ESP, HÖC, DHP, Devrimci Hareket, Devrimci Mücadele, Mücadele Birliği, Odak, İHD İzmir Şubesi, ÇHD İzmir Şubesi, SDP, EMEP ve TAYD-DER'den geldi.

Saat 12:00'de Konak Kemeraltı girişinde toplanan kitle "Faşist ve şovenist saldırılara karşı sessiz kalmayacağız" pankartını açıp "Yaşasın devrimci dayanışma", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız" sloganlarıyla eylemi başlattı. Kurumlar adına basın açıklamasını ÖMP temsilcisi Taşkın Türkmen okudu.

Newroz'daki olaylarla başlatılan faşist ve şovenist saldırılara değinen Türkmen, "8 Nisan 2005 Cuma günü saat 19:00-19:30 sıralarında İstanbul Gazi Mahallesi'nde faşistler Esat Atmaca'yı bıçaklayarak katletmişlerdir. Saldırı bununla da sınırlı kalmamış, olaya tepki gösteren Gazi Mahallesi gençlerinin üzerine ateş açılmıştır.

Konya Çumra'da Kürt ailelere yönelik saldırılar, Trabzon'da TAYAD'ın bildirilerini dağıtan gençlere linç girişimi ve ardından tutuklanmaları, bu olayı Samsun'da protesto etmek isteyen TAYAD'lılara yönelik faşist saldırı, provokasyonun varacağı noktayı açıkça göstermektedir" dedi.

Katliamlara sessiz kalmayacağımızı yineleyen kitle "Esat Atmaca ölümsüzdür", "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarıyla eylemi bitirdi.

KARS

13 Nisan tarihinde Eğitim-Sen, DEHAP, KAÜ-ÖDER inisiyatifinde ve Gençlik Derneği Girişimi ve Yeni Demokrat Gençlik'in de destek sunduğu eylem ile ülke çapındaki ırkçı faşist saldırılar protesto edildi. Etkinlik öncelikle kitlenin kortej halinde KAÜ-ÖDER önünden Süleyman Demirel Parkı'na kadar yürüyüşle başladı.

Alanda buluşan kitle daha sonra halkın da desteğini alarak "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Provokasyonlara izin vermeyeceğiz" sloganları ile devam etti. Eğitim-Sen üyesi bir kişi tarafından okunan basın açıklamasının ardından kitle sloganlar eşliğinde tekrar KAÜ-ÖDER'e kadar yürüdü.

(Kars YDG)

Yönetim Kurulu Üyesi Yakup Karabacak yaptı.

*Yine 16 Nisan günü AKP Bursa il binası önünde toplanan İHD, Partizan, ESP, SGD, HÖC, DEHAP, EMEP, BDSP, KÖZ "Faşist saldırganlığa ve şovenizme karşı 1 Mayıs'a" pankartını açarak Osmangazi Metro İstasyonu'na kadar slogan ve alkışlarla yürüdü. Burada kurumlar adına basın metni okuyan Serpil Arslan "Bayrak provokasyonu ile başlatılan şovenist histesi ve linç girişimleri sürüyor. Bursa'da da bayrak provokasyonunun hemen ardından SDP il binasına ülkücü faşistler tarafından bir saldırı gerçekleştirilirken, DEHAP il binasına bir tehdit mektubu bırakıldı. ESP'nin dün Santral Garaj'da yaptığı basın açıklamasına bir faşist yönlendirilerek provokasyon yaratılmaya çalışıldı. Hangi merkezden yönlendirildiği çok açık olan saldırılar diğer illere de sıçratarak yaygınlaştırılan saldırılarla ezilenlerin öncülere devrimci, demokratik güçlerin hak alma mücadelesi boğulmaya çalışılıyor" denildi. Ortak açıklamanın ardından TAYAD bildirileri dağıtılarak devrimci dayanışma örneği sergilendi.

İZMİR

*İzmir'de ilk eylem 7 Nisan Perşembe günü İHD ve ÇHD İzmir Şubeleri, TAYD-DER, DEHAP, SDP, EMEP, ESP, Tunceli Dernekleri Federasyonu İzmir Şubesi, DHP, BDSP, Devrimci Hareket dergisi tarafından örgütlendi.

2005 1 MAYIS'I EMPERYALİZME VE UŞAKLARINA İYİ BİR YANIT OLMALIDIR!

Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayımlıyoruz.

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZ

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın arifesindeyiz. İşçi sınıfının ve ezilen emekçi halkın hak alma ve kendi iktidarını kurma mücadelesinde bir kilometre taşıdır 1 Mayıs. Dünya halklarının sicili en kabarık katili olan ABD emperyalizmi, 1886 yılında 8 saatlik iş günü talebiyle alanlara çıkan yüz binlerce işçiye azgınca saldırmıştır. 8 saatlik iş günü taleplerini militanca savunan işçi önderlerinden **Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel, August Spiers** birkaç aylık bir yargılamadan sonra idam edilmiştir.

II. Enternasyonal'in I. Kongresi 1 Mayıs 1890'da bütün dünyada gösteriler yapılmasını kararlaştırmıştır. O günden bugüne 1 Mayıs unutturulamamıştır, unutturulamayacaktır. 1 Mayıs'lar kağıttan kaplan olan emperyalistler ve uşakları var olduğu sürece birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak, iki dünyanın karşı karşıya geldiği günlerden biri olarak kutlanacaktır.

Ülkemiz topraklarında tarihi 1900'lü yılların başlarına dayanan 1 Mayıs, kitleselleşmeye başladığı andan itibaren saldırılarla bastırılmaya, özü boşaltılmaya çalışılmıştır.

1976 yılında merkezi ve kitlesel kutlanan 1 Mayıs, TC'nin '77 1 Mayıs katliamının startı olmuştur. 500 bin işçi ve emekçinin Taksim'de kutladığı 1 Mayıs, katliam arenasına çevrilmiş ve 37 işçi ve emekçi can vermiştir.

İşçilerin ve emekçi halkın birliğinden, dayanışmasından korkan TC '89, '90, '96 1 Mayıs kutlamalarına da azgınca saldırmıştır. İşte böylesine tarihsel bir anlamı olan 1 Mayıs devrim ve komünizm davasında bir kilometre taşı olmaya devam etmektedir.

TÜRKİYE'NİN YOKSUL HALKI, İŞÇİLER VE EMEKÇİLER!

TKP/ML'nin kuruluş tarihi olan 24 Nisan'ı 1 Mayıs'a bağlayan bu haftayı, 2005'in politik atmosferi ve özellikle içinde yer aldığımız bölgedeki gelişmelerle ve ülkemizi giderek daha fazla içine çeken özel gündemler ile karşılıyoruz. Bu gündemlerin yüklediği görevlerin yerine getirilmesi, 24 Nisan ve 1 Mayıs'ın en üst düzeyde anlam ve değer kazanması olarak algılanmalıdır. Bu anlam ve değer, emperyalizmin ve onun yerli uşaklarının her türen saldırılarına karşı TKP/ML saflarında örgütlenip, sa-

vaşmakta gizlidir.

Bu cüretkar çağrımızın kaynağı, ülkemizde her cephede yürüttüğümüz faaliyetlerde karşılaştığımız bütün sorunların alt edilmesinde, hem perspektif olarak yol göstericimiz, hem de mücadele ve atılım ruhu olarak ilham ve güç aldığımız 24 Nisan'dır.

24 Nisan, anti emperyalist gençlik eylemlerinin, köylü toprak işgal ve direnişlerinin, 15-16 Haziran direnişinin bileşkesidir. 24 Nisan Türkiye topraklarında sınıfsız ve sınırsız bir dünya olan Komünizm için mücadelenin Mustafa Suphi yoldaştan sonra yeniden başladığının müjdesidir.

2005 1 MAYIS'INDA EMPERYALİZM KARŞITI SLOGANLARIMIZI HAYKIRALIM!

2005 1 Mayıs'ı emperyalizmin ve yerli uşaklarının ülkemiz ve dünya halklarına yönelik sürdürdüğü kapsamlı saldırılara karşı sınıfın mücadele, birlik ve dayanışma ruhuyla karşılanmalıdır.

ABD emperyalizminin Ortadoğu kabusu haline gelen Irak halkının direnişinin devam ettiği bu günlerin zafer mayası Iraklıların birleşerek ve bedel ödeyerek gösterdiği karşı koyuştur. ABD'nin ve işgal ortaklarının her geçen gün çirkeleşen ve daha da belirginleşen katliamcı yüzü halkların nefretini kazanmakta ve bu nefreti büyütme başka bir işe yaramamaktadır.

İşte bu gerçekliğin ışığında Irak halkının direnişi, 1 Mayıs alanlarında yükselen slogan seslerimizden aldığı güçle büyüyecektir. Başta AB olmak üzere tüm emperyalistler, 2005 1 Mayıs'ındaki anti emperyalist kararlılığımızla bir kez daha titreyecektir.

Ortadoğu halklarının direnişinin ilk adreslerinden olan Filistin'de yükselen intifada, İsrail siyonizminin duvarını aşır Irak halkına ulaşmışken ABD'nin Orta Asya'yı karıştırarak uygulamaya çalıştığı Ortadoğu modeli bu kez Orta Asya halkının direniş duvarına çarpacaktır.

Böylesine sıcak gelişmelerin yaşandığı tarih olan 2005 1 Mayıs'ı başta ABD olmak üzere tüm emperyalistlere en iyi yanıt olmalıdır. Tıpkı ülkemizin ABD için askeri bir üs haline getirilmek istenmesine karşın TKP/ML bombalarının İncirlik Üssü'ne konularak yanıt olunduğu gibi.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YOKSUL HALKIMIZ!

Dünya halkları cephesinden tablo bu iken, ülkemizde komprador burjuva-

zi ve toprak ağalarının emperyalizmin talimatları ile sürdürdüğü kapsamlı saldırılar artarak sürmektedir. SSK'ların Sağlık Bakanlığı'na devri yoksul emekçi halkı hastalığa ve ölüme mahkumiyetin adı olmuştur. Hastane kapılarındaki kuyruklar devletin sana ne kadar değer verdiğinin göstergesidir.

TİS yasasındaki gelişmeler, Kamu Personel Yasası çıkış gibi büyüyen işsizliğin ve hak gasplarının artması bugün yaşadığımız gerçeklerdir.

"**Demokratik değildik, AB ile demokratikleşeceğiz**" diyerek seni pembe rüyalara daldırmaya çalışıyorlar. Buna aldanma. Demokrasinin, ekonomik büyümenin, istihdamın en çok dillendirildiği bir dönemde SEKA kapatıldı. Yeni kapatma ve satışlar, yeni işten atmalar gündemde. Yeni Ceza Kanunu ve Ceza İnfaz Yasası ile elimiz kolumuz kelepçelenmek isteniyor.

ABD emperyalizminin koç başı AKP senin için "**adalet ve kalkınma**" adına ak bir tablo çizmemiştir, çizmeyecektir. Onların görevi efendilerinin dönem sözcülüğünü ve uşaklığını yapmaktır, yani sana karartılmış bir geleceği sunmaktır.

KÜRT ULUSUNA MENSUP EMEKÇİ HALKIMIZ!

Mersin'deki Newroz kutlamalarında, yaşanan "**bayrak olayı**" ardından yaşananlar TC'nin faşist güçler aracılığı ile ırkçı politikaları, ezen ulus şovenizminin bir kez daha tescillenmesidir.

Bu ırkçı-şoven saldırılarla Kürtlere karşı Türklerin "**Türkçülük**" temelinde birliği yaratılmak istenirken, diğer yandan, en demokratik eylemlerin meşruluğu yok edilmeye çalışılmaktadır. Yıllardır ödenen bedellerle kazanılmaya çalışılan Kürt kimliğini, TC'nin Genel Kurmay Başkanı'ndan Başbakanına kadar birçok ağız "**zavallılık**", "**sözde vatandaşlık**" olarak isimlendirmiştir.

Tüm bunlar sana özgür bir gelecek vaat etmeyen ve edemeyecek olan TC'nin gerçek yüzünü bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Bu gerçekliğe gözlerini kapamak isteyenlere izin verme. Unutma ki kurtuluşun seni yıllardır hor gören, katleden, yok sayan TC'ye karşı her türden azınlık ulus ve milliyetlerin kurtuluşu için savaşan TKP/ML saflarında örgütlenip, savaşmaktadır.

Tüm bu ifade edilenlerin 1 Mayıs'ın gündemi olduğu gerçekliliği, 1 Mayıs'tan sonraki sürecin de oldukça hareketli geçeceğini göstermektedir.

2005 1 Mayıs'ı için sloganımızı "**Devrimci 1 Mayıs için ileri**"dir. Devrimci ve komünistlerin son dönemlerde yakaladığı ortak irade birliği, 1 Mayıs'ın devrimci niteliğinde taçlanacaktır.

Ülkemiz işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir yere sahip olan Taksim'in anlamı elbette tartışılmazdır. Taksim'i kazanmak devrimci ve komünistlerin gündemlerinden düşmemiştir. Taksim'e işçi sınıfı ve emekçilerle çıkmış, akabinde kaybedilmişse tekrar kazanmanın koşulları olgunlaşmamışsa bunun anlamı devrimci ve komünistlerin işçi sınıfı içindeki örgütlenmesinin zayıflığıdır.

Özelleştirmelerle işsizliğe, açlığa ve sefaletle mahkum edilen işçiler, tarımın yok edilmesiyle yıkıma uğrayan köylüler, her türlü şovenist ve inkarcı saldırı ile yok sayılan Kürt halkı, soruşturmalara ile paralı eğitim ile robotlaştırılmaya çalışılan halk gençliği birleşik, devrimci ve kitlesel 1 Mayıs için alanlara!

**YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!
YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!**

**TKP/ML
İstanbul Üst Komitesi
Nisan 2005**

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan eylemler

1 Mayıs öncesi kurulan ve "Birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs" şiarıyla yola çıkan Devrimci 1 Mayıs Platformu İstanbul'da yaptığı çalışmalarla bir yandan Taksim üzerindeki 1 Mayıs yasağına karşı eylem yaparken, diğer yandan çeşitli etkinliklerle işçi sınıfını 1 Mayıs'ta alanlara davet etti.

TAKSİM MEYDANI YENİDEN İŞÇİ VE EMEKLİLERE AÇILSIN!

İşçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nda kutlanması yasağının kaldırılması talebiyle **13 Nisan 2005** tarihinde Taksim Meydanı'nda basın açıklaması yapan Devrimci 1 Mayıs Platformu (Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Mücadele, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halk Kültür Merkezleri, Çağrı, Devrimci Hareket, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Emekçi Hareket Partisi, Kaldıraç) 12 Eylül darbesinden sonra ülkemizde estirilen baskılar sonucu Taksim Meydanı'nın işçi sınıfı ve ezilenlere kapatıldığını vurguladı.

Eylemde "Taksim'de 1 Mayıs yasağına son-Devrimci 1 Mayıs Platformu" pankartı açıldı ve "Bijiyek Gulan", "Taksim'de 1 Mayıs yasağına son", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Örgütsüz halk köle halktır", "Örgütlü halk yenilmez" vb. dövizler taşındı. Platform adına açıklama yapan Özgür Aydın 1 Mayıs'ın ülkemizdeki tarihini anlatarak işçi ve emekçilere Taksim Meydanı'nın yasaklanmasının 12 Eylül'ün

ürünü olduğunu belirtti. İki hafta üst üste Taksim Meydanı'nda gösteri yapan polisler için devletin herhangi bir engel koymadığını vurgulayan Aydın "1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen işçi ve emekçilere 'trafik akışı ve yaya güvenliği' bahane edilerek izin verilmemesi bu baskı politikalarının hala sürdüğünün göstergesidir" dedi.

Aydın, Mersin'deki Newroz kutlamaları sırasında yere atılan Türk bayrağı sonrasında Taksim Meydanı'nda yapılan mitinglere de değinerek "Bu olayın bahane edilerek şovenist histerinin artırışıyla birlikte, faşistlerin ellerinde bayraklarla Taksim Meydanı'na yürümesi Taksim Meydanı'nın yalnızca işçi ve emekçilere kapalı olduğunu bir kez daha göstermiştir" diyerek sendika başkanlarının Taksim Meydanı'nı 2005 1 Mayıs'ı için telaffuz etmemelerinin bu alanın işçilerle birlikte kazanılmasının önünde bir engel olmadığına dikkat çekti. Açıklama Taksim Meydanı'nın mutlaka kazanılacağı şiarıyla son bulurken sık sık "Yaşasın devrim ve sosyalizm", "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın 1 Mayıs", "Taksim'de 1 Mayıs yasağına son", "Zincirleri kiralım Taksim'i kazanalım" sloganları atıldı.

DEVİRİMCİ 1 MAYIS İÇİN İŞÇİLERLE İLERİ!

Devrimci 1 Mayıs Platformu bu gündemle **17 Mayıs Pazar** günü Seyrantepe Halay Dügün Salonu'nda işçilerle içiçe bir etkinlikte 1 Mayıs'ın tarihçesini anlatarak, Kadıköy'de olacaklarını açıkladı. Duvarlarda "Birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için ileri", "Kölelik yasaları iptal edilsin/özelleştirmelere son", "İçerde dışarda hücreleri parçala" yazılı dövizlerin asılı olduğu salonda etkinliğin açılışında işçi sınıfı ve mücadelesi çerçevesinde dünya ve Türkiye'deki 1 Mayıs'a değinen bir sinevizyon gösterisi yapıldı. Sinevizyonun ardından platform kuruluş amacını ve şimdiye kadar olan çalışmalarını, gelinen aşamada hedeflerini anlatan bir deklarasyonu okuyarak

bu seneki 1 Mayıs alanını Kadıköy olarak açıkladı.

Ardından platform bileşenlerinin temsilcileri söz aldı. **BDSP, HÖC, Devrimci Duruş, Mücadele Birliği Platformu, Halk Kültür Merkezi, Yeni Dünya İçin Çağrı, Alınteri ve Partizan** temsilcileri konuşma yaparken **Kaldıraç** dergisi de mesaj göndererek toplantıyı selamladı.

Bileşenlerin konuşmasının ardından sahne alan **Grup Yorum** katılan 300 kişilik kitleyi türküleri ve marşlarıyla coşkullandı.

Hemen ardından işçi ve işçi temsilcilerine düşüncelerini anlatmaları için söz verildi. Etkinlik, konuşmacıların ardından "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarıyla bitti.

(İstanbul)

Gözaltılar çalışmalarımızı engelleyemez!

Birleşik, kitlesel, devrimci bir 1 Mayıs çalışmaları çerçevesinde çıkarılan "Emperyalist saldırganlığa karşı 1 Mayıs'ta alanlara/PARTIZAN" imzalı afişlerin 14 Nisan Perşembe günü yapımı sırasında çalışanlarımız ve okurlarımız gözaltına alındı. E-5 yolu üzeri Bakırköy mevkiinde afiş çalışması yapan TKM çalışanları **Yiğitcan Bakır** ve **Özlem Abay** gözaltına alınarak **75. Yıl Karakolu**'na götürülürken, Gazetemiz çalışanları **Selçuk Birginal** ve **Bahar Gök**, YDG çalışanı **Kevser Bora** zor kullanılarak yaka paça göz altına alınarak **Ataköy Karakolu**'na götürülmüştür. Bu sırada "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarını atan çalışanlarımız ve TKM

çalışanları aynı gün çıkarıldıkları savcılık tarafından akşam saatlerinde serbest bırakılmıştır.

Ayrıca Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun düzenlediği "İşçiler, Emekçiler 1 Mayıs'ı Tartışıyor" adlı toplantının afişlerini Kartal Meydanı'nda yapan çalışmamız **Talip Dönmez**, Kızılbayrak çalışanı **Eylem Duygu Çağlar** ve Kızılbayrak okuru **Yılmaz Yaşar** gözaltına alınarak Kartal Merkez Karakolu'na götürüldü. Gözaltına alınanlar aynı gün serbest bırakılırken **Yılmaz Yaşar** gıyabi tutuklama kararı olduğu için daha geç bırakıldı. Yine aynı gün aynı afişleri yaparken Devrimci Demokrasi okurları **Kemal Yıldırım** ve **Serdar Kaya** da gözaltına alındı.

NİSAN'IN DOĞUŞU

Türkiye'de sınıf mücadelesinin gelişim tarihinde Nisan ayının önemli bir yeri vardır. Burjuvazi cephesinde, burjuva-feodal devlet mekanizmasının ezilenlere saldırılarının en uç noktalarından biri olan Ermeni Soykırımı 24 Nisan 1915'te gerçekleşti. Proletarya cephesinde ise, dünyada ve Türkiye'de sınıf mücadelesinin gelişiminin bir ürünü olarak ve bu mücadelenin en ileri seviyede sürdürülmesi için eskiyen, çürüyen, yozlaşan tüm diğer partilere karşı 24 Nisan 1972'de Komünist Partisi yeniden kuruldu. 24 Nisan günü, hem Ermeni soykırımının yıldönümünü ve hem de Proletarya Partisi'nin kuruluş yıldönümünü barındırmaktadır. Sınıf mücadelesi tarihindeki bu iki önemli günün tarihsel çakışması tesadüf olsa da sınıf savaşımının niteliği açısından dikkate değer özelliktedir. Proletaryanın ve burjuvazinin karşıt iki sınıf olarak bir arada bulunduğu bu son sınıflar savaşımı döneminde ırkçı, şoven, köhne ve gerici olanla yeni, geliştirici, devrimci olanın mücadelesi hakkında bu tarihsel tesadüf öğretici fikirler de sunmaktadır. Sınıfların öteden beri devam eden savaşımında bugün de ırkçılık ve buna karşı mücadele, şovenizm ve buna karşı mücadele vs. bir arada yürümektedir.

24 Nisan, insanlığın karanlık ve aydınlık yüzlerinin en uç noktalarda görüldüğü bir gündür.

Ermeni katliamının yıllar sonra bir kez daha Türk devletinin gündeminde olması, devletin bu konu ile ilgili önemli sorunlar, sıkıntılar yaşaması, gerçekte O'nun bu süreçteki katliamları, soykırımı denk düşen vahşeti sahiplenmesinden, meşru görmesinden ileri gelmektedir. Her türlü inkara rağmen Kürtlerin (ulus ya da azınlık olarak değil tabii ki) varlığını kabul eden devlet bugün 24 Nisan 1915'te yaşananlara ilişkin de bir şeyler gevelemeye başladı ve "acı olaylar", "soykırım değil, bir trajedi" gibi şeyler rahatlıkla ifade edilir oldu. Ama, halen 1915'teki "trajediyi" kimlerin yaşadığı, bu "trajedinin" sorumlularının kimler olduğu ve gerçek nedeni hakkında susmayı, bir şey söylememeyi tercih ediyorlar. Neden bugüne kadar, bu içerikte de olsa bir açıklama, bir tavır geliştirilmediği sorusu ise onların sorunu değil, çünkü son gevelemeler bir tercih sonucu değil, zorlanmanın sonucudur. Bu durumun bir nedeni var; çünkü Ermenilere karşı geliştirilen katliam dalgası, bu ulusun Anadolu'daki varlığına son vermek amacı, isteği bugün de devlet tarafından meşru görülen bir uygulamadır; bugün de ırkçı, şoven gericilik aynı tutumu devam ettiriyor...

24 Nisan, eskinin vahşetine tanık olduğu kadar yeninin de görkemine tanık olmuştur.

24 Nisan'ın (Proletarya Partisi'nin) öğretileri Türkiye proletaryasının ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine, iktidarı ele geçirme perspektifine ışık tutmakta, onu aydınlatmaya devam etmektedir.

Dünyadaki ve ülkemizdeki sınıf savaşımının gelişimi içinde sentezlenen Nisan güneşi, eskimiş ve köhnemiş olana karşı mücadelenin, proletarya ideolojisi önderliğinde yeni tipte örgütlenmenin başlangıcıdır. Mus-

tafa Suphi ile temelleri ülkemizde de atılan, ancak Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının alçakça düzenlenmiş bir komplo ile öldürülmesinden sonra uzun süre yeniden inşa edilmeyi bekleyen komünist partisi, Kaypakkaya'nın sıçramalı gelişimi, en ileriye ulaşma azmi ve yeteneği sayesinde bir kez daha kuruldu. Te-reddütsüzce ve sakınmadan belirtmeliyiz ki, sonuçta Proletarya Partisi O'nun eseridir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, tüm dünyada yankılanan ideolojik-politik etkisi ile yeni kurulmakta olan proletarya partilerinin ideolojik-teorik gelişim kaynağı, gıdasını aldığı yaşam suyu olmuştur. Bu muazzam devrimden aldığı proleter bilinçle, bu çok sağlam zemin üzerinde yükselerek Kaypakkaya, proletaryanın ülkemizdeki mücadelesini örgütleyip büyütüştür. Sovyet devriminin gelişiminde ikinci enternasyonal oportünistlerine karşı Marksist-Leninistler tarafından verilen mücadelenin rolü ile 24 Nisan 1972'de Proletarya Partisi'nin tarih sahnesine çıkışında Marksist-Leninist-Maoist'lerin modern revizyonizme karşı verdikleri mücadelenin rolü özde aynıdır.

Proletarya Partisi kendisinden önceki bütün komünist partileri gibi her türden burjuva ve küçük burjuva düşünce ve akıma karşı mücadele içinde ortaya çıktı. Nasıl ki, sonradan adı SBKP olacak olan RSDİP kuruluş ve gelişim aşamalarında ekonomizme, Narodnizme ve legal marksizme karşı mücadele içinde ideolojik formasyonunu geliştirip netleştirdiyse, aynı şekilde Kaypakkaya da burjuva ve küçük burjuva ideolojilerin temsilcileri ve savunucuları parlamentarist-reformist anlayışa, fokocu, cuntacı (bir avuç yurtsever subayın askeri darbesini benimseyen, propaganda eden ve bekleyenler) "devrim" fikrine, şafak revizyonizminin tüm paslı silahlarına karşı mücadele içinde kendi ideolojik-politik formülasyonunu geliştirdi ve netleştirdi.

Uluslararası arenada sınıfsal hareketleri, ulusal kurtuluş mücadelelerini etkilemeye çalışan oportünist-revizyonist anlayışlara karşı mücadele, ülkedeki savunucularına ve temsilcilerine karşı da mücadeleyi beraberinde getirir. Proletarya Partisi uluslararası alanda etkili ve güçlü olan modern revizyonizme karşı Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin öğretisi doğrultusunda mücadeleyi örgütlerken ülke içindeki temsilci ve savunucuları olan parti ve siyasetçilerin (TKP-TİP, Doğan Avcıoğlu, Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, İlhan Selçuk, Sadun Aren, Behice Boran vd.) tümüne karşı, her konudaki düşünce ve anlayışlarına karşı mücadeleyi örgütlemeyi ve yürütmeyi görev bilmiştir.

Proletarya Partisi her türden revizyonist, oportünist düşünce ve akımların düşmanı olduğu gibi, gelişim ve ilerlemenin paslı zincirleri olan dogmatizmin ve subjektivizmin de düşmanı olmuştur. Kimi oportünistlerin sınıf mücadelesinin en ileri noktalarına olan yabancılıkları, düşmanlıkları nedeniyle Kaypakkaya'nın tezlerine dogmatik demelerine

karşın gerçeklik hiç de öyle değildir. Her kesimin o dönem için ve hatta şimdi dahi muzdarip olduğu Kemalizm ve Kürt ulusal sorunu özgülünde dogmatizme ve subjektivizme vurulan darbeler bunun mükemmel örneklerindedir.

Son yüzyıllık tarihimiz içinde yer alan, ülke ve halk gerçekliğinin niteliğine büyük bir etkide bulunan Kemalist devrim ve emperyalizme bağımlı, yarı feodal Kemalist devletin inşası, Kürt isyanları, işçi direnişleri, köylü eylemleri vs. devrimin niteliği ve yolu hakkındaki görüşlerin oluşumunda temel etmenler olmuştur. Her konuda ülke gerçekliğinin, somut sorunların çözülmesi nasıl oluyor da kabaca dogmatizm olarak eleştirilebiliyor? Kemalizm ve Kürt ulusal sorunu hakkındaki tespitlerin bu derecede doğru olması, objektif olması dogmatizm ile subjektivizm ile mümkün müdür? Kaypakkaya'nın temel tezlerinin doğruluğu günümüzün toplumsal ve sınıfsal mücadele gerçekliğinde defalarca ispatlanmıştır. Proletarya Partisi'nin Kemalizm ve Kürt Ulusal Sorunu hakkındaki tahlilleri son süreçteki ırkçı ve şovenist saldırı dalgasıyla bir kez daha doğrulanmıştır.

Yine önemli tarihlerden birisi de 18 Mayıs'tır. 18 Mayıs Proletarya Partisi'nin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypakkaya'nın işkencehanede katledilişinin tarihidir. Bu aylarda daha özel çalışmalarla Proletarya Partisi'nin ortaya çıktığı tarihsel koşulları ve İ. Kaypakkaya'nın düşüncelerinin ülkemizdeki sınıf mücadelesine kattığı muazzam zenginlikleri daha derinden kavramak, onun görüşlerini yaratıcı bir tarzda sınıf savaşımının pratiğine uygulayarak yeni, genç kuşaklara taşımak Kaypakkaya'nın çizgisinde yürü-

yen tüm militanların görevidir.

B i r düşünce-uygulama, kavranma derecesinden bağımsız de-

ğildir. Çünkü, kavramak uygulamaktır. Diğer bir ifadeyle düşünceler, kararlar kendiliğinden pratikte yaşam bulmazlar; onları yaratıcı tarzda uygulayacak kadroların olması gerekir. Bir politikanın başarı şansı, belirlenen politikanın objektif koşullara uygun olması ve uygulayıcıların o politikayla bütünleşmesi, yaratıcı olmasıyla mümkün olur.

Kaypakkaya'nın en önemli özelliği gerçeği yakalamada ısrarlı, söz ve eylemde uyumlu olmasıdır. O'nun kısa mücadele yaşamı gerçekleri yakalamak ve o uğurda can bedeli mücadele etmekle doludur. İşkencehanelerde düşmana karşı sergilediği net duruş ise, bu derin kavrayışın ürünü olan can bedeli mücadelenin en tepe noktasından başka bir şey değildir. Direnmiştir, işkencelerle katledilirken direnmiştir, çünkü gerçekleri savunmuştur...

Önemli bir diğer nokta da Kaypakkaya'nın araştırma ve inceleme tarzıdır. Diğer bir anlatımla, bu ülkede ilerici, devrimci güçlerin dahi tabulaştığı Kemalizm, Kürt sorunu vb. konularda Kaypakkaya'nın MLM çözümlerinin hangi zemin üzerinde yükseldiği, gücünü nereden aldığı sorularıdır. Çünkü, biliyoruz ki İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak, ne O'nun söylediği her şeyi papağan gibi tekrarlamakla olur, ne de değişen koşullar teorisinin arkasına sığınarak her şeyi yadsımakla olur. Açık olan şu ki, Kaypakkaya felsefesinde ne dar dogmatizm ne de sürecin peşinden sürüklenme, değişen koşullar teorisi, bencil, kaçkın, duruma göre politika üreten sığ ve sağ bir anlayış, bir duruş vardır. O'nun felsefesinde inceleme, uygulama ve ortaya çıkan sonuçları yeniden çözümleme, yanlışlardan arınarak yönünü hep sınıf mücadelesinin kızgın pratiğine yöneltme pratiği vardır.

Sınıf mücadelesi iddiası taşıyan her komünist parti militanının yapması gereken ilk iş, MLM evrensel teoriyi, yaşadığı ülkenin tarihini ve içinden geçtiği sürecin gerçekliğini, yani karşı devrim ve devrim cephesinde yaşanan değişim ve gelişmeleri, Marksist-Leninist hareketin kitleler üzerindeki etki düzeyini vb. incelemektir.

Somutlayarak devam edecek olursak, sorunları bilimsel bir tarzda ele alıp çözümlenmek için bilimin yasalarını asgari düzeyde kavramak gerekir. Mesela, Marksist felsefeyi, Marksist ekonomi-politiği ve sosyalizm gerçeğini kavrama düzeyi zayıf ve geri olan bir kadro, bu yasaları kendi gerçekliğine uygulama, onları yol gösteren bir ışık olarak kullanma becerisini gösterebilir mi? Buna evet demek mümkün değildir. Ya da üzerinde yaşadığı toprağın tarihini, içinde yaşadığı halk gerçekliğini çözümlenmekten yoksun bir kadronun, genel olarak sahip olduğu Marksist-Leninist-Maoist teorilerle önüne çıkan pratik sorunları çözmesi mümkün olabilir mi? Eylem kılavuzu olarak kavranmayan bilimsel teorilerin gerçek hayatta bir hükmü olabilir mi? Elbette hiçbir hükmü olmaz. Çünkü, somuta yabancılaşma, somutu yüzeysel olarak kavrayış, hem tek tek kadroları hem de bir proletarya partisini kaçınılmaz olarak dogmatizme götürür. Gerçekliğe uygun hareket etmek yerine gerçekleri Marksistlerden edindiği genel teorilere uygun hale getirmeye çalışır. İşte dogmatizm de burada başlar. Ve somutu incelememe, evrensel olanı güncel gelişmelerle bütünleştirmeme pratiği de bu bakış açısının ürünü olarak ortaya çıkar.

Oysa Marksizm-Leninizm-Maoizm bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur. Kaypakkaya sorunları ele alırken hep bu Marksist

yöntemi kullanmıştır. Bu, Marksist inceleme yöntemi O'nu Proletarya Partisi'ni kurmaya götürmüştür. Ve bu kısa tarihi süreç, yoğun bir ideolojik mücadele ve her türlü anti-MLM anlayışa karşı net bir duruş sergileme pratiği ile doludur. Yine bu süreçte, yanlışlarını ve yanlışlarını düzeltme konusunda da bir komünistin takınması gereken tavrı Kaypakkaya'nın pratiğinde görmek mümkündür. O'nu yanlışlarından ve yanlışlarından arındıran, sahip olduğu derin kavrayış ve pratiğini sorgulama, pratiğinden ve tarihi tecrübelerden öğrenme gerçeğidir.

Bugün Kaypakkaya'yı izleyen her militanın ondan alması gereken en büyük derslerden biri de, mücadeleye seyirci kalmayan tutumu ve pratiğinden öğrenme, somutu çözümlenme gerçeğidir. 15-16 Haziran direnişi, toprak işgalleri, tarihsel olarak yaşanan Kürt başkaldırıları O'nun için inceleme konusu ve politik hattı oluşturmanın kaynakları olmuştur. Demek ki, Kaypakkaya'nın izinde yürümek, ezilenlere uygulanan baskı ve zulme seyirci kalmamaktır. Halk sevgisi taşıyan herkes o baskı ve zulmü hisseder ve tepkisini güçlü bir şekilde verir. Halkın inleyişine seyirci kalan bir devrimci derin bir halk sevgisi aramaya gerek yoktur. Sınıfın sorunlarına yabancılaşan, halk sevgisi zayıflayan bir devrimcinin, kendini nasıl tanımlarsa tanımlasın, sonuç itibarıyla gideceği yer geldiği burjuva-feodal çöplüktür.

Somutu çözümlenme, hem kendi pratiğinden hem de uluslararası komünist hareketin tarihi tecrübelerinden öğrenme konusunda Kaypakkaya yoldaş MLM bir hat izlemiştir. O resmi ve gayri resmi her alanda dokunulmaz kılınan şeylere dokunmuş, her bakımdan incelemiş ve herkesin kabul ettiği gibi olmadığını yüksek sesle açığa çıkarmıştır. Eğer O'nun bu çözümlenme gücü olmasaydı herkesçe tabu görülen Kemalizmin ipliğini bu denli pazara çıkaramazdı. Kürt Ulusal sorununda yaşanan hayli geri tartışmalar içinde bu denli ileri görüşler ortaya koyamazdı. Uluslararası sorunlarda gerek modern revizyonizme karşı ve gerekse Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin yanında bu kadar net bir duruş sergileyemezdi. Kaypakkaya gerçekliğini O'nun ideolojik duruşundaki netlikte, bilimsel bir yöntemle sorunları ele alırken güçte aramalıyız. Ve gerçek Kaypakkaya savunuculuğu da ancak bu pratikle mümkün olur.

Araştırmaya, incelemeye sırtını dönen ya da araştırma denilirken aklına hep klasikler gelen ve somutu inceleme, pratiğinden öğrenme gerçeğinden uzak olanlar Kaypakkaya'yı anlamakta hep zorlanırlar. Çünkü, Kaypakkaya'yı anlamamanın yolu, evrensel olanı yaratıcı bir tarzda somuta uygulamaktan geçer. Sürece yanıt olamayan politikaların alternatif olan yeniyi yaratmak, bu politikaya uygun olmayan kadroları, militanları

hemen görevden alarak, onların yerine yeni politikaya uygun kadroların görevlendirilmesi, yetiştirilmesi için çaba sarfetmektir. O'nun temel felsefesi buydu.

Kürecik Bölge Raporu, her militanın çalıştığı faaliyet alanındaki durumu incelemesi bakımından somut bir örnektir. Kitlelerin sistemle olan ilişkileri, öne çıkan talepleri, sınıfsal ayrımlar, kır-kent ilişkileri, nüfus bileşiminde yaşanan ve yaşanacak olan değişimlerin nedenleri, devrimci ve komünist güçlere karşı kitlelerin tutumu, devrimci çalışmada ve propaganda araçlarını kullanmada önceliklerin saptanması vs...

Bu durum yalnız kır faaliyeti veya kır şehir diyalektiğini inceleme bakımından gerekli olan bir olgu değil, somutu incelemek, somut sorunlar ve çelişkiler üzerinde propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yürütmek, buna uygun örgütlülükler yaratmak her alan için geçerlidir. Yine yaşanan değişimleri, devrimci çalışmada hesaba katmamak, dikkate almamak, başarısızlığa davetiye çıkarmaktır.

Sonuç olarak, "somut şartların somut tahlili" ilkesini yüzeysel bir tarzda tekrarlamaktan çok, her çalışma alanında O'nun özünü uygun olarak davranmak, hareket etmek görevdir. Sorgulamaktan, yanlış yapmaktan değil, yanlış yapmamak için varolanla yetinmekten, soru sormamaktan korkmalıyız.

PUSULA

İBRAHİM KAYPAKKAYA BÜYÜK CÜRETLERE REHBERLİK EDİYOR!

İnsanlık tarihi, bütün diğer maddelerin tarihinde, her şeyin gelişiminde olduğu gibi ileri sıçramalarla, patlamalarla, çelişkilerin birikmesi ve bir noktadan sonra başka bir çelişkiye dönüşmesi ile ilerler. Gördüğümüz, tanıdığımız, farkında olduğumuz, bilgisine eriştiğimiz her şeyin sonsuz bir değişim süreci içinde, sürekli olarak ileriye, yeni olandan yana geliştiğini biliyoruz. Bu tanımadığımız, henüz bilgisine sahip olamadığımız her şey için geçerlidir.

Bunları neden tekrarladık? Çok genel olarak bildiğimiz bu gerçeği yaşamımızın bir parçası haline getirmeyi başarmak ve bunun sayesinde önderlik etme, yaratıcı olma, en önde bulunma özelliğimizi geliştirmek için. Bütün önder yoldaşların karakterini belirleyen asıl özellik de budur. Yani her şeyin değişim sürecinde bulunduğunu bilmek, her şeyin değiştiği bilgisine kesin olarak inanmak, her zaman bu değişimin ana yönünü kavrayarak ona hizmet etmek, her şeye rağmen değişimin bu yönünün engellenemeyeceğini bilerek hareket etmek, işte bu yüzden tavizsiz, ısrarlı, sabırlı, kararlı olmak, gıpta edilen o mağrur duruşu gösterebilmek ve korkusuz olabilmek...

Kaypakkaya'yı her okuyuşumuzda O'nun iyimserliği ve bu iyimserlikten doğan netliği, önderlik etme ısrarını, çabasını görmekteyiz. Kaypakkaya'nın bu iyimserliği belirlerken, yine komünist önderlerin bir özelliği olan analiz etmedeki çabasını ve başarısını anlatmak, göstermek, kavratmak gerekir.

Kaypakkaya Türkiye'de sınıfsız toplum hedefine ulaşmak için en ileri hamleyi gerçekleştirmiş, kısa yaşamını hep en ileri olana yönelmek, onu benimsemek, çözümlenmek ve orada durmayarak daha ileriye gitmek azmiyle sürdürmüş, bu devrimci hareket tarzından asla taviz vermemiş komünist bir önderdir. Komünist Partisi'ni inşa etme görevi ile karşı karşıya olduğunu çözümlendiğinde, yeni bir parti ile sürece yön vermek gerektiğine karar verdiğinde tutumunu en ileri noktadan geliştirip, bunu parti isimlendirmesinde açığa vurmuştur. O, sıçrama yapma anı geldiğinde kesinlikle tereddütlü değildir; yön gösteren, en önde yürüyendir.

Kaypakkaya'nın duruşu geri olanı, geride kalanı reddetme duruşudur. Bununla birlikte geride olanı, geride kalanı değiştirme sürecinin de ileride duruş sergilemekten başka bir yolu olmadığı bilincini de taşımaktadır.

Yine önder yoldaş tümüyle bu duruştan hareketle, ancak bu sayede geri olanın ilerletilebileceğini de bilmekte, savunmaktadır. Öyle ya, eğer ileride değilse herhangi bir kişi, "dahi" de olsa, "erişilmez" de olsa, "vazgeçilmez" de olsa geride kalanları hangi noktaya çekebilecektir ki!

Geride olanı ilerletmek için gerekli olan ilk şey, onun ilerisinde olmayı becermektir. Kaypakkaya önderlik edecek olanın durduğu yer ile, diğerlerinin durduğu yeri kesin çizgilerle belirlemekte; bu konuda taviz vermeye kesin itiraz etmekte ve ancak geride kalanların da bu duruş sa-

yesinde ileriye taşınabileceğini söylemektedir. Geri olanı geride bırakmak, sadece ileride olanlarla yetinmek; sadece onlarla devrim yapabileceğine inanmak bir komünistin düşüncesi asla olamaz; bu, sol maceracı, fokocu, anarşist bir görüştür... Kaypakkaya her koşulda en ileriye yönelmiş, onu kavradığı oranda daha ilerilere gözünü dikmiş, halkı da hep bulunduğu noktaya çekmek için uğraşmış gerçek bir komünist önderdir. O bir komünistin sahip olduğu bilinci en derinden taşıyordu; halk olmadan hiçbir şey olmaz, tarihi halk yapar... Komünist Partisi'nin görevi, ancak halkı uyandırmak, silahlandırmak ve devrim yapmalarına önderlik etmektir.

İbrahim Kaypakkaya çok net olarak kitlelerin devrimdeki rolünü doğru kavramış ve buna uygun değerlendirmeler yapmaktadır. O, her koşulda en ileride dururken, komünist fikirleri en ileri seviyede savunurken, sistemle en temel noktalarda hesaplaşırken, kafaların her bakımdan dumura uğratılmış olduğu (Kemalizm, Milli sorun, ihtilal ve burjuva darbe vb.) konularda kesin hükümler verirken, kitlelere güvenin en zayıf olduğu koşullarda bile iyimserdir. İbrahim Kaypakkaya'nın içinde bulunduğu toplum hakkındaki tüm analizlerinde, herhangi bir gelişme, bir olay, herhangi bir olgu hakkındaki değerlendirmelerinde bu temel özellik görülmektedir. Ekonomik ve sosyal şartlar her ne olursa olsun bir komünistin bakış açısını, hareket tarzını belirleyen temel noktalardan biridir bu. Bu özellik komünist önderlerde berrak bir şekilde görülmektedir.

İbrahim Kaypakkaya içinde yaşadığı koşulların, tüm toplumsal süreçler gibi devrimci yönde gelişmekte olduğuna kesin olarak inanmakta ve bu doğrultuda doğru bir politik çizgi izlemenin zorunluluğuyla birlikte kaçınılmaz sonuca gidileceğini bilmektedir.

Kitleleri devrim mücadelesinin öznesi olarak görmemek, hareketin gelişimi açısından kitlelerin fikirlerini alarak hareket etmemek, kitleleri yeni fikirler ışığında eğitmekten kaçınmak, buna yeterince önem vermemek, devrimin en temel konularında kitleleri bilinçlendirmekten herhangi bir nedenle uzak durmak asla komünistlere ait bir tutum olamaz.

Yaşamının son anına kadar Kaypakkaya'yı belirleyen özellik bunlar olmuştur. Kaypakkaya'nın belirlediği hedeflere uzak olmanın gerçek sebebi bizlerin bunu başaramamasıdır. Kaypakkaya'nın başardıklarını başarmak için O'nun bu hareket tarzını sürekli olarak öğrenmeliyiz...

Bilimi rehber olarak hareket edenlerin, doğru bir politik çizgide yürüyenlerin ve mutlaka tarihi yapanların kitleler olduğunu bilenlerin, bütün sınıf savaşımı tarihi boyunca ve bundan sonra da Komünizmdek, gerçekleşmekte olanın bu olduğunu, esas olanın yeninin eski olanı alt etmesi olduğunu bilenlerin, küçük de olsa, zayıf da olsa, yetersiz de olsa büyük cüretlerin yaratıcısı olduğu bir gerçektir. İbrahim yoldaş küçük gruplarla büyük cüretler göstermenin gerekliliğine işaret ederken durduğu nokta tam da böyle bir noktadır. "Kendiliğinden gelişim öncünün gelişiminden bir hayli hızlıdır. Bunu göremiyorsunuz. Göremediğiniz için de mükemmel bir çaba içerisinde değilsiniz, değiliz." Yükselmekte olanı, esas olanı kavrayabilen bir komünistin sözleridir bunlar; bu sözlerin ruhu sadece komünistlerdedir...

Günümüzün bunalımlı süreçlerini, bunalımlı bakışlarını, değerlendirmelerini, kötümser tutumlarını alt etmek için kaynağımız İbrahim'in duruşudur. Büyük devrimci cüretlerin Türkiye'deki büyük abidesi Kaypakkaya yoldaşın bu özelliği günün rehberidir...

Monarşi için geri sayım başladı

Yoldaş Gaurav'dan dünya halklarına yürekten selamlar

Öncelikle sizlere yürekten selamlarımı ifade etmek istiyorum. Bizler sizin gelişinizi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorduk ve şimdi sizleri burada görmekten çok mutluyuz. Yaşamımı korumak ve serbest bırakılmama sağlamak için çeşitli kampanyalar yürütmek için çok sıkı çalışan herkese en içten minnettarlık duygularımı iletiyorum. Bence gerçekleştirilen en önemli görev herhangi bir kişinin yaşamıyla sınırlandırılmamıştır. Bundan öte, Nepal'in devam eden tarihsel halk devrimi ile dayanışmayı ifade etmiştir. Devrim, tüm ülke çapında iktidarı ele geçirme son aşamasından geçmekte olduğu için, destek ve dayanışma gelecek günlerde defalarca kez büyük yoğunlaşma ve artmaya ihtiyaç duymaktadır. **Kral Gyanendra** 1 Şubat 2005 tarihinde askeri bir darbeyi sahneye koyduğunda Nepal'de politik olaylar yeni bir döneme girmiştir. 1960'da babası **Mahendra** tarafından yapılan darbenin aynısını taklit ederek Gyanendra, diktatörlüğü altında askeri yönetim getirdi ve 1990'da kitle hareketiyle Nepal halkının elde ettiği kazanımları çiğnedi ve gasp etti. Çok doğaldır ki, darbe çok geniş ve şiddetli tepki, kınama ve nefretle karşılandı. Son on yıldır heyecan verici ve muazzam bir halk devrimine liderlik eden şanlı partimiz Nepal Komünist Partisi (Maoist) net ifadelerle darbeyi kınadı ve monarko-askeri rejim tarafından yapılan diyalog teklifini derhal reddetti ve bu feodal otokrasie karşı olan herkese geniş bir cephe kurmak ve ülke çapında bir ayaklanma yaratmak için çağrı yaptı. Partimiz, daha önce ortaya koyduğu taleplerin aynısını ve bu rejimi yıkmanın zeminini hazırlayacak ve ülke çapında halk devriminin zaferini yükseltecek olan **"otokratik monarşinin yıkılması"** acil talebini ekleyerek görülmemiş bir halk desteğiyle mücadelesini yoğunlaştırdı.

Nepal'in beş büyük parlamenter partisi **"kraliyetin adımı halkın haklarını gasp etti ve ülkede otokratik bir düzen kurdu"** diyerek ortak bir demeç yayınladılar ve **"Kraliyet bildirisinin geri çekilmesi, sıkıyönetimin kaldırılması, halkın haklarının iade edilmesi ve tüm politik tutsak ve gazetecilerin serbest bırakılması"** talebini

ileri sürdü. Ayrıca bu talepleri kazanabilmek için canlı bir ajitasyon yürütülmesini ilan etti.

Darbe, bu olaydan önce **"anayasal monarşi"**ye yapışanların gözlerini açtı. Nepal'de keskin bir politik kutuplaşma ortaya çıktı. Neredeyse tüm politik partilerin gençleri ve ezilen kitleleri **"monarşinin yıkılması"** ve **"anayasayı değiştirmeye yetkili meclis"** için birleşmişlerdir. Bu kesinlikle partimizin doğru tavrının haklılığını ispat eden olumlu bir eğilimdir. Bu esaslı gerçeklik yalnızca Nepal'in politik partilerinin yaşlı kuşak liderleri için değil, aynı zamanda Nepal'de hala monarşinin zorunlu olduğunu düşünen uluslararası oyuncuları için de eğiticiidir.

Hindistan parlamenter politik partileri kraliyet darbesine açıkça karşı çıkmışlardır. Onlar Nepal demokrasisinin restorasyonu için hareketle dayanışmalarını ifade etmişlerdir. Dikkat çekici bir hareket içindeki, bu tür 17 politik partinin üst düzey liderleri (Birleşik İlerici İttifak Hükümeti içinde olanların bazıları da dahil) Yeni Delhi'de örgütledikleri bir toplantıda Nepal demokratik hareketine destek ve dayanışmalarını ilan ettiler. Toplantıda Hindistan merkezi hükümetinden Gyanendra rejimini tanımayı ima eden herhangi bir önlem almamasını rica eden bir sonuç tam ittifakla kabul edildi. Bu da geçmişte çok nadir görülen olumlu bir adım olarak kabul edilmelidir.

Bu kral darbesine karşı kızgınlığın bir işareti, Nepal Kraliyet Ordusu'na en büyük askeri yardımı yapan ve bağış veren bazı hükümetler silah sağlamayı durdurdularını ve yardımları askıya aldıklarını açıkladılar. Bunlar monarşist-askeri rejime sıkıyönetimi geri çekmesi ve tutuklananları serbest bırakması için baskı yapmaktalar. Fakat bu aysbergin sadece görünen kısmıdır. Taktik olarak monarşiyle her uzlaşma için pazarlık yapma hamlesi saati geri çevirmekle eş anlamlıdır. Temel sorun monarşinin gitmesi gerektiğidir. Sadece geniş bir şekilde kabul gören Halk Cumhuriyeti Nepal'in karşı karşıya olduğu mevcut problemleri çözebilir. Yani, **"monarşinin yıkılması"** ve **"anayasayı değiştirmeye yetkili bir meclis"** Nepal halkının istemlerini doğru bir şekilde ifade eden temel ortak sloganlar haline gelmiştir.

Bağdat'ta ABD işgaline öfke

ABD'nin Irak'ı işgalinin 2. yıldönümünde 1 milyona yakın işgal karşıtı, **Saddam Hüseyin**'in heykelinin yıkıldığı **Firdevs Meydanı**'nda işgali protesto etti. Şii lider **Mukteda Sadr** ve önde gelen Sünni örgütlerden **Müslüman Ulemalar Komitesi**'nin 30 Mart'taki seçimleri boykot ederken çağrısını yaptığı eylem için 2 Nisan'da bir araya gelen göstericiler **"Amerika'ya hayır, işgale hayır"** sloganını atarak Firdevs Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Eylem sırasında dev Irak bayrakları taşıyan göstericiler, geçen yıl **Ebu Garib Hapishanesi**'nde ABD askerlerinin işkence ettiği, kafasında çuval ve ellerine elektrik telleri bağlı tutukluların resimlerini taşıdı. Gösteri boyunca Saddam Hüseyin'in yargılanma sürecinin hızlandırılması isteyen eylemciler ayrıca ABD birliklerinin **Musul** ve **Felluce**'ye düzenlediği **"terör"** operasyonunu da protesto ettiler.

"Irak Iraklılarıdır", "Terörizme hayır", "Amerika'ya hayır, Saddam'a hayır, işgale hayır" sloganlarının sık sık atıldığı eylemde, **Mukteda El Sadr**'ın gönderdiği mesajda Irak halkının birlik, beraberlik içinde olması gerektiğine vurgu yapıldı. Mesajında ABD Başkanı George Bush'u da eleştiren Sadr **"Diyorsunuz ki Amerika da-**

ha güvenli oldu. Olabilir ama dünyanın geri kalanı tehlikeli oldu. Neden direnişin tüm silahlarını aldınız ve neden İsrail'in nükleer silah tutmasına izin veriyorsunuz? Neden saldırgan Amerika Irak'ta kalırken, Suriye'yi kardeş Lübnan'dan ayrılmaya zorladınız?" dedi. Sünni din adamlarını kendi çatısı altında toplayan **Müslüman Din Adamları Birliği** yöneticisi **Şeyh Harris El Dari** ise **"Bütün Iraklıları işgale karşı tek ses olmaya çağırıyorum. İşgalden bu yana iki yıl geçti ve gördüğümüz tek şey kan, yıkım ve yağma oldu"** dedi.

İşgal sonrası yapılan en büyük ve en kitlesel eylemde **Sadr**'a bağlı **Mehdi Ordusu**'na bağlı siyahlar içindeki yüzlerce Şii ve Sadr yanlısı tören alanının güvenliğini sağlarken eylemciler George Bush, Tony Blair, **Saddam Hüseyin** ve **Ariel Sharon**'un maketlerini meydana yerleştirip devirdikten sonra temsili bağımsızlık ilan ettiler.

"Anayasal monarşi"nin gerçek doğası ve karakteri çözülmüş ve teşhir olmuştur, bu nedenle Hindistan'da hakim olan düşüncenin monarşinin yıkılması lehinde olduğu görülüyor. Eskiden **"Nepal'de istikrarın iki unsurundan biri olarak monarşiyi"** savunanlar şimdi kralsız bir Nepal'i hayal ediyorlar.

Nitekim, Nepal'in tarihsel hatası olan monarşi kendi varlığının bugüne dek görülmemiş kriziyle karşı karşıyadır. Nepal'in tarihi halkı iki buçuk asırlık yaşlı monarşiyeye karşı son savaşını vermektedir. Darbeden sadece bir ay sonra 1 Mart günü hükümet televizyonu TV Kanal tarafından dağıtılan tartışmalı bir söyleşide açık bir şekilde yenilgiyi kabul eden monarşik-askeri rejimin Dışişleri Bakanının **"dünya monarşi-**

yi... yada Nepal'in 'komünistler' tarafından ele geçirilmesine izin vermeyi desteklemek arasında bir seçim yapmak zorundadır" dediği aktarıldı. Yani monarşi için geri sayımın şimdiden başladığı söylenebilir. Bununla birlikte, tarihin yasası gereği bu tür yönetimlerin hiçbiri geri adım atmaya gönüllü olmazlar, onlar ortadan kaldırılması ve yıkılmalıdır. Nepal ve dünya halkları çok yakın görünen o anı sabırsızlıkla beklemektedir.

Tarihin böylesi kritik bir anında, dünyanın tüm politik güzlerine ve ezilen kitlelerine Nepal'in halk devrimi ve devrimci kitleleriyle dayanışmalarını ifade etmeye ve ellerinden geleni yapmaya çağırıyorum.

Yürekten selamlarla

Anti-emperyalist Blok'tan GENEL SEÇİM PROTESTOLARI

İngiltere'de yaklaşan seçimler dolayısıyla bir politika belirleyen **Anti-Emperyalist Blok** kitlelere **"Hiçbir emperyalist partiye oy verme"** çağrısında bulunuyor. Özellikle şu an iktidarda olan İşçi Partisi'ne yüklenen Blok, **"İşçi Partisi, Savaş Partisi"** sloganıyla İşçi Partisi'ne oy vermenin Irak İşgalini, anti-terör yasalarını, hak gasplarını, göçmenlere yönelik saldırıları desteklemek olduğuna dikkat çekiyor.

Seçim tarihine kadar her

Cumartesi merkezi bir alanda masa açarak kitlelere ulaşmaya çalışan Blok, ilk eylemini **9 Nisan** günü gerçekleştirdi. Etkinlikte binlerce bildiri dağıtıldı ve onlarca kişiyle sohbet edildi. İngilizce ve Türkçe dağıtılan bildiriler Türkiye'ye göçmenlerce de ilgiyle karşılandı.

Ayrıca eylem boyunca yaklaşan 1 Mayıs için de çağrılar yapıldı. Farklı uluslardan grupları bir araya getiren eylem oldukça olumlu geçti. **(ATİK İngiltere Komitesi)**

IRKÇI FAŞİST DALGAYA KARŞI EYLEM

Newroz kutlamaları sonrasında bayrak provokasyonu ile kıskırtılan şovenizm ve saldırganlık, **Londra**'da yaşayan, ırkçılığa ve ayrımcılığa uğrayan çeşitli uluslardan göçmen ve işçi ve emekçiler tarafından da protesto edildi. **ATİK İngiltere Komitesi** ve **GİK-DER** tarafından çağrı yapılan etkinlikte konuyla ilgili basın metni okundu ve İngilizce-Türkçe **"Kahrolsun faşizm, kahrolsun emperyalizm"**, **"Kürt halkına karşı yürütülen ırkçı saldırıları durdurun"**, **"Yaşasın halkların kardeşliği"** sloganları atılarak bölge esnafına ve halkına bildiriler dağıtıldı. **(ATİK İngiltere Komitesi)**

Almanya'da uyarı grevi

Almanya'da binlerce kamu emekçisi Toplu İş Sözleşmelerindeki taleplerini işveren konumunda olan belediyelere kabul ettirmek için **12 Nisan** günü uyarı grevine gitti.

Almanya'nın tüm eyaletlerini kapsayan eylemlerde en fazla yol yapım ve tamiratı, üniversiteler, hastaneler, devlet daireleri ve kütüphaneler etkilendi. **Verdi Sendikası**'nın çağrısı üzerine sabah erken saatlerde başlayan uyarı grevleri dünyanın en

büyük sanayi fuarı olan Hannover Fuarı'nın açılması nedeniyle trafiğin önemli ölçüde aksamasına neden oldu.

Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti'nde de **Bochum Aachen** ve **Hagen Üniversiteleri**'nde personel iş bıraktı. Eyaletteki diğer belediye işletmelerinde de eylemler yapıldı. **Saarland**'da üniversite ve **Hamburg**'daki klinikler grevden etkilenirken **Schleswig Holstein**'de kadastro dairelerinde çalışanlar uzun süreli iş bıraktılar.

Gelişen şovenist dalga Paris'te teşhir edildi

Son süreçte özellikle Genelkurmay'ın açıklamalarıyla başlayan ve tırmanışa geçen şovenist-faşist saldırılar, **16 Nisan** günü Paris'te bir etkinlikle protesto edildi. Etkinlik, saat 18:00'de bir yürüyüşle başladı.

"Faşist saldırı ve provokasyonlara geçit vermeyeceğiz" yazılı pankartın önde taşındığı yürüyüşte "Kahrolsun faşist Türk devleti", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Gün gelecek devran dönecek, faşist devlet hesap verecek" vb. sloganlar kitle tarafından Türkçe ve Fransızca atıldı. Yürüyüşten sonra kitle **Strasbourg Saint-Denis** kemerin önünde toplandı. Akabinde devrim, sosyalizm ve komünizm

uğruna şehit düşenler için kitle bir dakikalık saygı duruşuna çağrıldı.

Ardından ise etkinliğin anlam ve önemiyle ilgili bir

bildiri okundu. **Alinteri, Atılım, Devrimci Demokrasi, İşçi-Köylü, Kızılbayrak** ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi imzasını taşıyan bildiride "Trabzon,

Samsun ve Sakarya'da yapılan provokasyon ve faşist saldırılar, Newroz günü iki çocuğun ellerindeki bayrak bahane edile-

rek ülkenin dört bir yanında başlatılan şovenist hareketin devamıdır" denildi. Devamında bildiride "halkı saldırıya ortak etmek için de 'bayrak yakan-

lar bunlar' yalanı ortaya atıldı. Saldırı önceden planlanmıştı, aleniydi. Trabzon'daki yerel TV'ler kullanarak kışkırtıcılık sürdürüldü ve şovenizm hareketine geçirildi. Tıpkı Maraş'ta 'camiye bomba atıldı' yalanının ardından yobazların hareketine geçirilmesi gibi, Sivas'ta Madımak otelinin önünde "dinsizler burada" diye bağırınlar gibi. Sonraki günlerde, Trabzon, Samsun, Sakarya ve Sivas'ta sivil polis ve MHP'lilerce tekrarlanan saldırılarda da yine saldırı bahanesi 'bayrak'tı' denildi.

Bildirinin Fransızca ve Türkçe okunuşunun sonra söylenen devrimci şiir ve marşların ardında teşhir etkinliği sona erdi. (Paris)

Brezilya'da toprak işgali

Brezilya'da hükümetin söz verdiği toprak reformunun gecikmesi nedeniyle Brezilya Topraksız İşçiler Hareketi (MST) üyeleri sürecin hızlandırılması için 12 çiftliği işgal etti. MST üyesi 5000 köylü Brezilya'nın en yoksul bölgesi olan Pernambuco'da bulunan 12 çiftliğe yerleşerek sadece kullanılmayan topraklara el koyduklarını açıkladılar. MST yaptığı bir açıklamayla hükümetin 2007 yılına kadar 400 bin aileye toprak sağlayacağı sözünü verdiğini ancak bu sözün tutulmadığını belirterek "Hükümet hedeflenen sayının dörtte birine toprak dağıttığını açıkladı. Bu doğru bazı kişilere toprak dağıttı. Ancak bu sayı abartılıdır" dedi.

Ülkenin tarıma elverişli topraklarının nüfusun yüzde birini oluşturan çiftlik sahiplerinin elinde bulunduğu Brezilya'da MST, tüm halk karşıtı politikalarına karşı yine de devlet başkanı Luiz Inacio Lula'dan umutlu olduklarını açıkladı.

Evrensel Bakış

ASYA KALKINMA BANKASI'NI ONLARA YAKIŞIR BİÇİMDE KARŞILAYALIM

Ülkemiz bir kez daha uluslararası sermayenin sözcülerinin buluşacağı bir zirveye ev sahipliği yapma hazırlığıyla meşgul. 62 ülkenin üst düzey delegasyonu ve medya temsilcilerinden oluşan 3 bine yakın kişinin katılacağı ve geçtiğimiz yıl NATO zirvesinin yapıldığı **Lütfi Kırdar Konferans Salonu**'nda toplanacak olan zirve Asya Kalkınma Bankası'na ait.

Emperyalizmin ve onun işbirlikçi ve uşağı devletlerinin halk yararına bir şey yapmayacağını biliyorsak bu bankanın adında yer alan "**Kalkınma**" kavramının da kimlere hitap ettiğini rahatlıkla çıkarabiliriz. Ama yine de **4-6 Mayıs** tarihlerinde İstanbul'da toplantı yapacak olan bankanın kuruluş amaçlarına ve icraatlarına yakından bakalım.

Asya Kalkınma Bankası 1966 yılında toplumsal hareketin ciddi oranda gelişmiş olduğu, ekonomik olarak yoksul ve emperyalizmin yarı-sömürgeci konumundaki Filipinler'in başkenti **Manila**'da 31 hissedar ülke ile kuruldu. Kuruluşundaki amaç ise "**Asya ve Pasifik Bölgesinde kalkınmaya katkıda bulunmak**" olarak açıklanmaktadır. Bununla da yetinmeyen Banka sosyal alana da el atmış bu bölgedeki halkların "**yaşam standartlarını yükseltmeyi temel hedef**" olarak kabul etmiş, özellikle 1999 yılından sonra "**yoksulluk azaltma stratejisi**" geliştirmiştir.

Kurulduğunda 31 olan hissedar ülke sayısı bugün 63'e yükselmiştir. Bunların 45'i Asya ve Pasifik bölge-

sindenken; diğerleri ise bankadan kredi alma hakkına sahip olmayan ancak banka kredisi ile finanse edilen iş imkanlarından yararlanabilen **bölge dışı** üye statüsüyle bulunan ülkelere oluşturmaktadır. Türkiye de **1991** yılında bu statü ile Bankaya üye olmuştur.

Görünüşte Bankanın temel hedef ve amaçları buyken Asya ve Pasifik bölgesi ülkelerinin en önemli özelliğini ise içinde barındırdığı, günlük geliri 1 doların altında olan 900 milyon insanın yaşam standartları oluşturuyor. Yani bölgede yaklaşık 1 milyar insan açlık sınırının altında yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Banka ise bu ülkelerin hükümetlerine, kamu ve özel sektör kuruluşlarına kredi vererek sözde yoksulluğa karşı mücadele etmektedir.

Emperyalistlerin hiçbir zaman boş yere sermaye akıtmadıkları bir gerçektir. Emperyalizmin araçlarından biri olan **Asya Kalkınma Bankası** da kurulduğu günden 2004 sonuna kadar "dağıttığı" toplam 110.4 milyar dolarlık krediyi boş yere vermemiştir. Bu şekilde tıpkı büyük kardeşi **IMF** ya da Dünya Bankası gibi, kredi vermekle de kalmayan Banka girdiği ülkelerde IMF tarafından dayatılan yapısal uyum programlarının uygulanmasında da başrol oyunculuğu yapıyor; özel sektör yatırımlarının faaliyetlerinin finansmanında ve serbest ticaret kurallarının uygulanmasında önemli görevler üstleniyor. Yani kısacası **ülkelerin ekonomik politikalarına direkt yön veriyor, bölgede IMF'nin temsilciliğini yapıyor.** Yani bu yoksul ve zaten ba-

ğımlı olan ülkeleri serbest piyasa ekonomisinin içine çekerek, pazarlarını uluslararası sermayeye açmasını sağlıyor. Bunun sonucu ise hiç kuşkunuz olmasın ki borç alan ülkelerin kamu sektörünün küçülmesi, kamu iktisadi teşebbüslerinin özelleştirilmesi, sosyal hizmetlerin uluslararası sermayenin pazarı haline getirilmesi, emekçilerin ücretlerinde sürekli düşüş, işsizlikte artış vb. vb. Bunun yanında kredi borçlarının faizleri ile birlikte ödeme koşulları ise bu ülkelerin borç batağına her kredi alışında biraz daha batmasını getiriyor. **Çok tanıdık bir senaryo.**

Bankada en büyük hissedarlar olan ABD ve Japonya'nın sermayede eşit oranda olan yüzde 15.8'lik payları ile söz sahibi emperyalistler olduğu görülmektedir. Zira 63 ülkenin hissedarı olduğu bir bankada en çok söz sahibi olanlar olacaktır. Nitekim Bankanın İcra Kurulunun her 5 yılda bir atanan başkanlığına "**geleneksel**" olarak bir Japon vatandaşı atanmaktadır. Bu geleniğın nereden geldiğini düşünmeye gerek yok. Yine en kritik kararların alındığı ve 12 üyeden oluşan Yürütme Kurulunda ABD, Japonya ve Çin'in ağırlığı ise çok bariz bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bu şekilde de Bankanın uluslararası şirketlerin talep ve ihtiyaçları yönünde hareket etmesi sağlanmaktadır.

Asya Kalkınma Bankasının ekonomik tahakküm aracı olmasının yanında sosyal alanlara da el attığını söylemiştik. **Banka kadın konusundan çevreye kadar bir dizi alanda bölgede çeşitli vakıflar, NGO'lar (Hükümet Dışı Örgütler) aracılığıyla faaliyet örgütlüyor.** Yine emperyalistlerin geri bırakılmış, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki ekonomik politikacılarını uygulamanın bir parçası olan bu faaliyetlerle bölgenin emperyalist sis-

teme tam entegrasyonu sağlanmak isteniyor. Zira sosyal alanda emperyalist kültür ve ideolojinin yerleşmediği bölgelerde emperyalist ekonomik politikalara karşı tepkinin giderek büyüdüğü gözler önünde. Emperyalistlerin bu yöndeki girişimlerinin en bariz örneğini **Büyük Ortadoğu Projesi** olarak adlandırılan projeden de hatırlamak mümkün.

Bankanın kuruluş amacında yer alan üç unsurdan biri de (ekonomik büyüme ve sosyal kalkınmanın yanında) **iyi yönetimdir.** Yani Bankanın yapısı bu üçüncü unsurdan daha açık ortaya çıkmakta. Uluslararası sermayenin ihtiyaçlarına cevap veren yönetimler desteklenmekteyken, aksi durumda neler olabileceğini, ne tür operasyonlar yürüteceğini tahmin etmek zor olmasa gerek!

Asya Kalkınma Bankasının idari, mali ve operasyonel konularının tartışılacağı ve yeni dönemdeki yönünün belirleneceği toplantının İstanbul'da yapılacak olması, anti-emperyalist güçler açısından bu ve benzeri emperyalist kurumların teşhiri bakımından önemli bir olanak sağlamaktadır. Bu noktada çok geniş birliktelikler oluşturmak ya da oluşturulan birliktelikler içinde yer almak önemlidir. **Kuşkusuz kimlerle ne kadar ve nereye kadar yürüyeceğimiz bellidir, bunun sınırlarını çizmek önemlidir.** Zira örneğin "**şiddet**" meselesini ayırım noktası haline getiren örgütlenmeler yada devrimci, ilerici, anti-emperyalist güçleri "**terörist**" olarak nitelendiren emperyalizm uzantısı güçlerle yürüyeceğimiz tek bir adım dahi olamaz. Okun sivri ucunu emperyalistlere yöneltmekle birlikte bu güçlerin teşhiri de bizim açımızdan vazgeçilmez olmalıdır. Bunun yer, zaman ve biçimine ise koşulları değerlendirerek karar vermek gerekir.

24 Nisan 1915; Ermeni halkının acısı acımızdır!

24 Nisan 1915 bir ulusun soykırımı uğratılma tarihidir. Bu tarih, uygarlığın, kültürün, maddi ve manevi zenginliklerin toprak altına gömülmesi, küller içinde kaybedilmesi, hafızalardan silinip, unutturulmak istenmesinin acı tarihidir. Anadolu mozağının önemli ve renkli bir dokusu bu tarihsel kesitte silinmek, unutturulmak istenmiştir. Bir uygarlık ve bir kültür harabe edilerek, kaybettirilmek istenmiştir. Bu tarih, yıkım ve ayağa dikilmenin, acıları bilince çıkarmanın, anıları sınıf kinine dönüştürmenin de tarihidir. Ölüm ve yaşamın sentezidir. 24 Nisan insanlık tarihinde, bir ulusun zorba egemenler, zulümkarlar tarafından yok edilme, kıyım ve jenoside uğratılma tarihidir. Bu tarih aynı zamanda burjuva-feodal sınıflara karşı mücadele ve özgürleşme manifestosunun yazıldığı tarihtir de. Türkiye devrim ve insanlık tarihinin karanlık ve aydınlık sayfasına düşülen iki ayrı unutulmaz nottur, 24 Nisan.

TARİHSEL VE SOSYAL HER OLAY VE OLGUYA BAKIŞ BİR SINIF VE BİLİNÇ SORUNUDUR

Her sınıfın bu soruna bir bakış açısı vardır. Türk hakim sınıflarının inkarcı yaklaşımının bir nedeni olduğu gibi, aynı zamanda Türkiye proletaryasının, onurlu aydınlarının, siyaset ve tarih bilimcilerinin ve sosyologlarının da Ermeni Soykırımı meselesine bir bakış açısı ve tarih bilinci vardır. Bir kesim gerçekleri tarihin ve toprağın derinliğine gömmek isterken, diğer kesim kaybettirilmek istenen gerçeği, yok edilme istenen tarihi gün yüzüne, toprak üstüne çıkarmak istemektedir. Her sınıf kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda tarihe ve toplumsal olaylara, olgulara bir anlam yükler.

Ermeni Soykırımı meselesinin, batılı emperyalistler tarafından dönem dönem gündeme getirilmesi, gerçeğin ortaya çıkarılıp suçluların yargılanması amacı taşımadığı bir gerçektir. Ermeni Soykırımı meselesi batılı emperyalistlerin elinde tamamen Türk hakim sınıflarına karşı kullanmak, baskı yapmak daha fazla ödün koparmak, imtiyaz elde etmek için bir politik koz haline gelmiştir. Ne zaman ki çıkarlarını pekiştirmek, geliştirmek ve güvence altına alarak daha fazlasını elde etmek istemişlerse bu meseleyi gündeme getirmiş, tartışmışlardır.

Türk hakim sınıfları ise böyle bir gerçeğin hiç yaşanmadığını, hatta tam tersine Türklerin Ermeniler tarafından katliamlara uğratıldığını iddia edecek kadar tarihi olguları ters yüz etmektedir. Türk hakim sınıflarının Kürt sorununa yaklaşımı neyse, Ermeni Soykırımı meselesine yaklaşımı da aynıdır. Dünya kamuoyu tarafından çok fazla sıkıştırılınca da sorunun araştırılması ve incelenmesi için tarihçilere, BM komisyonlarına havale etmeyi önerilmişlerdir.

“ERMENİ, KÜRT VE YUNAN” sorunu, hangi süreçte ne zaman ve nasıl gündeme gelirse gelsin Türk hakim sınıflarının ve düzen partilerinin vazgeçilmez ve değişmez bir politik bakış açısı, tutum ve tavırla karşılaşılar. Bu ortak tavır gerici Türk şovenizmidir. İnkâr ve imha üzerine kurulu olan kıyıcılık, inkâr ve red üzerine kurulu olan şovenizm, yalan ve yok sayma üzerine kurulu olan saldırı ve çarpıtma

politikaları TC egemenlerinin en belirgin ve tehlikeli refleksleridir. Türk egemen politikacılarının burjuva sağdan, sola kadar bütün politik partilerinin, asla değişmeyen temel tezleri ve savunuları faşist/şoven bir milliyetçilikten beslenir. Kürt, Ermeni ve Yunan sorunları hep bu temelde ele alınır, işlenir. Bundandır ki, Türk egemen ideolojisi Ermeni kelimesini bir küfür olarak kullanır.

90 YILDIR YOK EDİLEMİYEN GERÇEKLER

Ermeniler, 20. yüzyılın başlarında insanlık tarihinin tanık olduğu kitlesel bir soykırımı uğradılar. 1915 yılında Alman emperyalizminin sınıfsal-dönemsel ve bölgesel çıkarları uğruna Osmanlı savaşı hükümeti tarafından “tehcir karamamesi” (zorla göçettirme) ile Ermeni halkı binlerce yıllık tarihi topraklarından zorbalık ve vahşetle kopartıldı, büyük bir bölümü katledildi, sağ kalanlar da dünyanın dört bir yanına sürgün edildi. Bu sıradan toplu bir sürgün, yer değiştirme olayı değildi. Bu “tehcir” uygulaması bir milyonu aşkın bir halkın planlı ve sistematik bir şekilde imhası ve azgın bir soykırımı uğratılmasıdır. El konulan sadece maddi zenginlik değildi. Bundan daha büyük yıkım ve imha uygarlık ve kültürel imhadır.

24 NİSAN; KANLI ŞAFAK

24 Nisan şafağında Ermenilerin önde gelenlerine yönelik ilk tutuklamalara başlandı. 29 Nisan’a kadar süren bu eylemde 800’den fazla yazar, gazeteci, düşünür, doktor, öğretmen, sanatkar, ruhani dini liderler tutuklandı. Politikayla uğraşanlar Ayaş’a diğerleri Çankırı ve Çorum’a sürüldü.

24 Nisan günü Ermeni halkı yetiştirdiği en değerli evlatlarını kaybetmeye başladı.

“Bağımsız Ermenistan kurma ve anarşistlik” iddialarıyla Hınçakyan Partisi’nden 20 partizan ölüme mahkum edilerek, 15 Haziran 1915’de Beyazıt meydanında asılırlar. Onlardan Mateos Sarkisyan son nefesinde şöyle haykırıyordu: Siz bizim ancak vücudumuzu öldürebilirsiniz, ama fikirlerimizi asla! O yarı doğu ufuğunda belirecek. Ermeniler sosyalist Ermenistan’ı selamlayacaklar. İdam sehpalarının kurulduğu yerde özgürlük dolaşmakta, ölümlerini bırakmadılar, yarattıkları üç bin yıllık uygarlığı, tarihi mirası ve yaratılan zenginliklerinin izlerini de bıraktılar.

Tehcir uygulamasında, kafileler halindeki sürgün grupları varacağı yeri belli olmayan güzergahlarda arkalarında toprağın derinliğine gömülü kan çizgileri oluşturarak ilerlediler. İlerleyen her sürgün kafilesi geride sadece ölümlerini bırakmadılar, yarattıkları üç bin yıllık uygarlığı, tarihi mirası ve yaratılan zenginliklerinin izlerini de bıraktılar.

Ermeni ulusal hareketinin öncülüğünü yapan Ermeni devrimci TAŞNAK partisi yanlıs bir taktikle İttihat ve Terakki Partisinin iktidarında kendi planlarını gerçekleştirebilecekleri düşüncesiyle onlarla işbirliğine girişti. İttihatçıların amacı sultanın despotik, zorba rejimi yerine, kısmi bazı reformlar yaparak iktidara gelmekti. Bunun için sultana karşı durumdaki gayri-müslimlerin politik örgütleriyle anlaşmalar.

Taşnaklar özellikle 1909’daki Adana katliamından sonra ittihatchılar olan güvenlerini yitirmelerine karşın onlarla işbirliğini devam ettirirler. Gelişen Ermeni ulusal burjuvazinin politik temsilcisi olan Taşnak Partisi umudunu Avrupa diplomasisine ve Osmanlılar üzerinde baskı yapmasına bağlamıştı. Bu parti hiçbir zaman anti-emperyalist, anti-kapitalist bir parti olamadı. Ermenistan’ın özerkliği ile sınırlı tuttuğu politikasında bağımsızlık düşüncesi yer

almadı.

İttihat ve Terakki Partisi’nin “Tehcir karamamesine” yani zorla göçettirme kıyımına karşı Ermeni halkını doğru bir direniş politikasıyla örgütleyebilecek ilerici ve devrimci bir önderliğin olmaması bu soykırımın kolay gerçekleşmesine neden olmuştur. Van, Muş, Sason, Zeytin, Musa dağı gibi yerlerde gösterilen direnişlerin önderliğini politik sosyal devrimci partiler değil, küçük direniş çeteleri önderlik etmiştir. Direniş hareketleri tamamen kendiliğinden hareketler olmuştur. Birbirinden kopuk küçük direniş çeteleri arasında koordine ve işbirliği kopukluğunun olması, gelişen direniş hareketi arasında dayanışma ve desteğin büyümesini zayıflatmış ve yetersiz kılmuştur.

Sürgünde ölmeyip de sağ kurtulanlar, dünyanın dört bir yanına yayılarak, Ermeni diasporasını oluşturdular. Tarihi topraklarında yurtlarında yarattıkları zenginlikleri, sürgün gittikleri yerlerde de yeşerttiler. Kendi ülkesinden çok sürgünde çoğunlukta yaşayan ilk ulus olma “hakkını” elde ettiler. Bugün adına Ermenistan denilen topraklarda üç milyon Ermeni yaşarken yurt dışında yedi milyon Ermeni yaşamaktadır.

SOYKIRIM TARTIŞMALARI VE YAŞANAN GERÇEKLER

Ermeni soykırımı yaşanmış bir gerçektir. Hiçbir tarihi “belge” yaşanmış bu toplumsal olguyu örtbas edemez, çarpıtıp, yalan haline getiremez. Yaşanan acı gerçeğin yasa ve hükmü kağıt parçasıyla adına “belge” denilen sahtekarlıkla örtülemez. Nasıl ki toprağın ve külün gücü jenosidi örtbas etmeye yok saymaya yetmediyse aynı zamanda düzmece sahte kağıt parçaları da bu gerçekliği yok edemez ve yaşanmamış gibi manüpile edemez. Hangi işkenceci, hangi zulümkar yaptığı barbarlığı “belge”ler? Hangi egemen zorba sınıf yaptığı katliam ve kıyımı kabul eder?

Ermeni jenosidi de sadece belgelerle açıklanamaz. Oysa onlarca yazışma, talimat ve emirler göstermektedir ki Ermeniler “tehcir” zorla sürgüne yollanmış ve sürgün boyunca başlarına gelmeyen kalmamıştır. Türk devleti “belgelenen” bir gerçeği kabul politikası ve tarzı bellidir. Tarihin gelmiş geçmiş ünlü diktatörlerinin, işkenceci zorbaların hangisi yaptığı zulmü ve işkenceyi kabul etmiştir?

“Gerçeği bilmeyen kişi aklı ermeyen zavallı bir cahildir ama gerçeği bilip de ona yalan diyen kişi düpedüz katildir” Bertolt Brecht

Ermeni jenosidi toplumsal bir olgudur. Yaşanmış unutulmaz acı gerçektir. Milyonlarca insanın belleğine ve anılarına kültür ve tarihine yerleşmiş toplumsal bir ağıttır. Bugün Ermeni müziğinin bu kadar acı ve derin olması hüznün ve kederli olmasının müziğin siyaha, yasa bürünmesinin jenosiddan başka bir nedeni olamaz. Anılar yaralı ve acıdır. Halen yaşlı Ermeni kadınları siyah yas elbisesini giyer, yıllarca üzerlerinden çıkarmadıkları siyah rengi adeta onun acısının rengi olur. Katliam ve kıyım ağıtları, geri toprağa anayurduna dönüş türkülerini Ermeni halkını en fazla derinden etkileyen türkülerdir. Halen bir gün ortaya çıkacak diye, bir ses bir haber verecek diye umutla sabırsızlıkla bekleyen acılı yürekler vardır. Halep’te, Tahran’da, Yerevan’da, Moskova’da, Marsilya’da, Kaliforniya’da dünyanın dört bir yanında radyolara, Ermenice basılan gazetele-re kayıp ilanları verilir.

Yaşadıkları yurtlarından zorla kopartılan bir ulus mülteci bir ulus haline getirildi. Böyle-sine somut ve gerçek olan tarihsel bir süreci evrak araştırması ve “belge” tartışmasına çevirmek isteyen TC devleti, sıkıştığı anda diplo-

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

Nurettin Gül

Elif Ataklı

Bahar Yıldız

İbrahim Bozkurt

masi atağına geçmektedir. Dünya kamuoyunda oldukça sıkışan, kendi suçunu gizleme telaşıyla hareket eden Türk devleti tarih ve araştırma kurumlarını, üniversite çevrelerini, politikacılarını “karşı seferberliğe” çevirmeye çalışıyor.

Dünyada yaşanan bütün katliam ve soykırımlar lanetlenmelidir. Lanetlenmeyen, kınanmayan, yargılanmayan her katliam onaylanıyor demektir. Kara Afrika topraklarında, Latin Amerika da, Kanada’da, Asya ve Ortadoğu’da on binlerce, yüz binlerce halk toplulukları uluslararası sermayenin egemenlik iktidarı uğruna hunharca katledilmektedir. Bu katliamlar dün olduğu gibi günümüz yirmi birinci yüzyılında da devam etmektedir. Kapitalist-emperyalist sistemin varlığı, yoksulluğun ve cehaletin varlığı olmuştur/olacaktır. Onun varlığı yıkım ve kıyımların da varlığıdır. Dünya ezilenlerinin başına bela olan sermayenin egemen olduğu iktidarların gücü, her gün insan emeğini ve insanlığı yutmaktadır. Savaş, talan, dizginsiz sömürü, sefalet, nükleer tehlikeler, çaresizlik, sosyal yıkım, açlık, kitlesel işsizlikler bunların hepsi sermaye egemenliğinin dolaysız sonuçlarından başka bir şey değildir.

Nurettin Gül:

1941 yılında Mazgirt’e bağlı Kızılcık köyünde doğan Nurettin Gül, Çukobirlikte işçi olarak çalışıyordu. İşçi ve semt alanındaki çalışmalarda aktif olarak yer aldı. Adana Narlıca’da 26 Nisan 1980 yılında sosyal faşistler tarafından pusu kurularak katledildi.

Elif Ataklı:

TKP/ML sempati zanı iken 26 Nisan 1981 tarihinde Almanya’da geçirdiği bir kaza sonucu yaşamını yitirdi.

Bahar Yıldız:

TKP/ML sempati zanı olan Bahar yıldız, 1963 yılında Dersim’in Nazimiye ilçesinde dünyaya geldi. Devletin kolluk güçlerinin tabibini atlatmaya çalışırken 1 Mayıs 1982’de katledildi.

İbrahim Bozkurt

(Çermo Dayı): 1937 yılında Malatya Kürecik, Harunuşağı köyünde dünyaya geldi. 1960’larda Almanya’ya gitti. 1970’lerde Türkiye’deki devrimci gelişmelerden etkilenerek ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenci Federasyonu) içinde birçok yoldaşıyla birlikte faaliyet yürütmeye başladı. 1973 yılında Hasan

Saz ve Veli Hanöğlü’nun da içinde bulunduğu diğer yoldaşlarıyla birlikte Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği’nin kurucuları arasında yer aldı. Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulmayarak 5 Mayıs 1998’de yaşamını yitirdi.

Tarihte 1 Mayıs

1 Mayıs 1886'da Amerika'nın Şikago kentinde işçilerin, 8 saatlik iş-günü için gittikleri genel grev sonucu çok sayıda işçi yaşamını yitirdi, yüzlerce işçi yaralandı. İşçi liderlerinden **Albert Parsons, August Spies, Adolph Fischer ve George Engel** ise düzmece tanıklar ve kanıtlarla idam edildi. İşçi sınıfının gerçekleştirdiği bu genel grevden üç yıl sonra **14-21 Temmuz 1889'da Paris'te toplanan 2. Enternasyonalin 1. Kongresi**, hem Amerikan işçi sınıfına uygulanan zulmü protesto etmek, hem de 8 saatlik işgünü talebini daha

güçlü bir biçimde dile getirmek için **1890 1 Mayıs'ında uluslararası bir gösteri düzenleme kararı aldı**. Birçok ilde çok coşkulu ve kitlesel geçen bu gösterilerin ardından 1891'de toplanan 2. Enternasyonalin 2. Kongresi, her yıl 1 Mayıs'ı baskıya, zulme, ve sömürüye karşı birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kararlaştırdı.

Türkiye'de 1 Mayıs

1 Mayıs ilk olarak **1906'da** Türkiye işçi ve emekçiler tarafından da kutlanmaya başladı.

1921'de Tersane İşçileri, işgal altındaki İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutladı. **1923'te** İstanbul'da tüütün işçileri, askeri fabrika ve demiryolu işçileri, fırıncılar, İstanbul tramvay, telefon, tünel, gazhane işçileri 1 Mayıs'ı sokakta kutladılar. "**Yabancı şirketlere el konsun**", "8 saatlik iş günü", "**Hafta tatili**", "Serbest Sendika ve Grev Hakkı" pankartlarını taşıdılar. **1925'te** Takrir-i Sükun Kanunu'yla her türlü gösteri ve yürüyüş yasaklandı ve 1 Mayıs da kitlesel olarak kutlanamaz hale geldi. Ve 50 yıllık bir aradan sonra, **1976'da** 1 Mayıs İşçi Bayramı İstanbul Taksim Meydanı'nda yapılan büyük bir mitingle kutlandı. DİSK'in düzenlediği **1976 1 Mayıs'ı**, Türkiye'de kitlesel 1 Mayıs kutlamalarının da başlangıcı oldu. Eylemin bitiminde kaçırılarak kontr-gerilla tarafından Kasımpa-

şa'da katledilen Proletarya Partisi'nin üyesi **Mehmet Kocadağ**, Türkiye'de ilk 1 Mayıs şehidi olarak tarihe geçti.

1977. DİSK tarafından **Taksim Meydanı'nda** düzenlenen 1 Mayıs mitingine 500 bine yakın işçi, emekçi katılmıştı. Akşam saat 7'yi biraz geçte, alana giriş sürerken Sular İdaresi binasının üzerinden ve **Intercontinental Oteli'nden** (şimdiki The Marmara Oteli) kalabalığın üzerine ateş açıldı. Kurşun yarasıyla ya da panzer altında kalarak 37 kişi hayatını kaybetti, çok sayıda kişi yaralandı. **1977 1 Mayıs'ında** şehit düşen işçi ve emekçiler; Bayram Eyi, Ahmet Gözükkara Aleko Konteus, Ali Yeşilgül, Bayram Çıtak, Bayram Sürücü, Divan Nergiz, Ercüment Günkut, Hasan Yıldırım, Hikmet Özkürkçü, Hüseyin Kırkın, Hacer İpek Saman, Hamdi Toka, Hülya Emecan, Jale Yeşil, Kahraman Alsancak, Kenan Çatak, Kıymet Duman, Karabet Akyan, Kadir Balcı, Leyla Altıparmak, M. Atilla Özbelen, Mustafa Elmas, Meral Özkol, M. Ali Genç, Mustafa Ertan, Niyazi Dan, Nazmi Arı, Hasan Ünal, Ömer Narman, Özcan Gürkan, Rasim Elmas, Sibel Açıklan, Tevfik Beysoy, Yücel Elbistanlı, Ziya Baki.

1979'da İstanbul'da 1 Mayıs kutlamaları yasaklandı ve sokağa

çıkma yasağı konuldu.

1980'de 12 Eylül darbesinden önce son "**yasal**" 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Sıkıyönetim altındaki İstanbul, Ankara ve İzmir'de gösteriler yasaklandı. DİSK, Mersin'de "**izinli**" 1 Mayıs kutlaması yaptı. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, o zamana kadar "**Bahar Bayramı**" adı verilen ve resmi tatil günü olan 1 Mayıs çalışma günleri arasına dahil edildi.

1989'da İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutlamak için İstiklal Caddesi'nden Taksim'e yürümek isteyen 2000 kişilik grup polis tarafından dağıtıldı. Olaylar sırasında alından vurulan **Mehmet Akif Dalcı** şehit düştü. 400'ü aşkın eylemci gözaltına alındı.

1990'da İstanbul'un çeşitli semtlerinde yapılan 1 Mayıs eylemlerinde 40 kişi yaralandı, 2 bin kişi gözaltına alındı. Tarihe Harbiye direnişi olarak geçen ve Proletarya Partisi'nin önderlik ettiği 1 Mayıs kutlamalarında yaralılarından **Gülşay Bece- ren** felç oldu.

1996'da İstanbul Kadıköy'de yapılan 1 Mayıs gösterilerinde polisin saldırısı sonucu Proletarya Partisi taraftarı olan **Dursun Adabaş**, MKP taraftarı **Hasan Albayrak** ve Sağmalcılar Hapishanesi'nde infaz koruma memuru olan **Yalçın Levent** şehit düştü.

Onlar ezilenlerin bağımsızlık mücadelesinde taşıdıkları bayrağa leke sürmeden ölümsüzleştiler

Tarihler 25 Nisan 2000'i gösterdiğinde Dersim dağları yeni bir direniş destanı yazılmasına tanıklık etti. 8 TİKKO gerillasının silahlarındaki son mermilerine kadar çatışarak yazdıkları bu tarihi direnişte Yusuf Ayata, Hasan Akyol, Fehiman Bozkurt, Umud İl, Fikret Vural, Zeynel Erdoğan, Mustafa Toptaş ölümsüzlüğe uğurlandı. Onlar Proletarya Partisi'nin ve Halk Ordusu'nun uzun bir aradan sonra Dersim mevzisini doldurma çağrısına ilk yanıt olanlardı.

Yusuf Ayata yoldaş 1971 yılında Dersim/Ovacık Yeşilyazı'da Kürt ve Alevi kökenli bir ailenin çocuğu olarak doğdu. 1990 yılında başladı gerilla ile birlikte yürüyüşü. Şehit düştüğünde Parti Aday Üyesiydi. O partinin yönlendiriciliğinde kendini yeniden yaratmanın bir örneği olarak ölümsüzleşti.

Hasan Akyol yoldaşın gerilla ile yürüyüşü 96 yılında başladı. Bu tarihten itibaren Karadeniz'de birçok çatışmanın içinde hem savaşçı hem de komutan olarak yer aldı. Mercan Vadisi çatışmasında şehit düştüğünde TKP/ML'nin Aday Üyesi, TİKKO'nun Dersim Bölge Komu-

tan Yardımcısıydı.

Fehiman Bozkurt '92 yılında yılında Proletarya Partisi ile başladığı yürüyüşünü 96 sonbaharında gerilla yürüyüşü ile büyüttü. Mercan Vadisi'nde ölümsüzleştiğinde TKP/ML'nin Aday Üyesi, Halk Ordusu TİKKO'nun Dersim Bölge Komutanlığı üyesiydi.

Umud İl yoldaş Eskişehir Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisi iken TMLGB saflarında başladığı yürüyüşünü 1996 yılında gerilla yürüyüşü ile büyütenlerden. O artık gerillanın doktoru idi. 2000 yılında Partisinin Dersim çağrısına yanıt olmak için en öndeydi. Şehit düştüğünde TKP/ML'nin Aday Üyesi, TİKKO'nun alt düzey komutanlarındandı.

Zeynel Erdoğan, Fikret Vural, Mustafa Toptaş yoldaşlar Proletarya Partisi'nin Dersim çağrısına yanıt olanlardı. Mercan Vadisi'nde düşman pususunda çatışarak şehit düştüklerinde Partinin sempatzanı, TİKKO'nun savaşçılarıydı. Hepsisi sistemin kendilerine sunduğu olanakları red ederek halkın bağımsızlık mücadelesindeki yerini aldı. Halkların bağımsızlık mücade-

lesinde boşalan mevziyi doldurma ve yürüyüşü daha ileri taşıma hedef ve inancıyla yürüdüler.

Onların lekesiz taşıdıkları bayrağı önce Ahmet Laço, Sevda Yıldız yoldaşlar devraldı. Onlar Proletarya Partisi'nin Mercan Vadisi şehitlerinin ardından Dersim'de kesintiye uğrayan mücadelesini yeniden başlatmak için mücadele yürüttüler.yıllardır Dersim halkının yüreğinde mücadeledeki kararlılık ve ısrarlarıyla yer etmiş Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlarda ellerindeki bayrağı lekesizce taşıyarak şehit düştüler.

Boşalan mevziyi doldurma görevi bu kez Muharrem, Aşkın ve Cafer yoldaşların omuzlarındaydı. Onlarda omuzlarında olan görevin sorumluluğu ile davrandılar. Günlerce yaralı bedenleriyle düşman çemberini yarmaya çalışırken, ellerindeki silahın son mermisine kadar direndiler ve tıpkı kendilerinden öncekiler gibi taşıdıkları bayrağa leke getirmeden şehit düştüler.

Nice zulümlere ve direnişlere tanıklık eden Dersim dağları evlatlarını bir kez daha bağrına basmasını bilmişti.

Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adayanlar ölümsüzdür!

Cesaret, bilgi ve sağlam bir inanç, sıradan bir insanın hayallerini gerçekleştirme için yeterli gelen üç erdemdir. Eskiye devirip yeniyi inşa etmek cesaret işidir. Çok basit düşünmemiz gerekirse; yaşadığımız toplumun ileri yönleri gibi geri yönleri de vardır; gelenekler, bugüne kadar yaşanmışlıklar, bize aktarılan tüm burjuva alışkanlıklar ve geleneklerin gerici yönüne başkaldırmak, topluma bir nebze olsun ters düşmeyi beraberinde getirir. Çünkü yeteri kadar bilinç düzeyi yükselmemiş, sürekli burjuvazinin gerici kültürüyle beslenen bir toplum vardır karşımızda. Ancak yeterli çüreti gösterenler eskiye ve gerici olana savaş açıp, yeniyi kurma uğraşına girerler.

Kimileri yaşamak istediği dünyanın hayalini kurar, kimileri bu hayalin peşinden gider. Bu ikisi arasındaki farksa; birincisi hayal kurmakla ve var olanla yetinir, diğeri ise hayalinin peşinden gider. "Kıvrımlarını değil tüm dünyayı istiyoruz" ve "hayallerimizin büyüklüğü kadar özgürüz". Ya şu an büyük çoğunluğun yaptığını seçip beğenmesek de, bize verilenle yetineceğiz, hayallerimizi bir kenara bırakıp yenilgiyi kabulleneceğiz ya da cesaret gösterip erdemli olanı seçecek, hayallerimizi gerçekleştirme uğraşına gireceğiz. İşte tam burada sağlam bir iradeyle ve cesaretle hayallerimiz maviyelere kanat çırpabilir. Tıpkı güzel kardeşim Fehiman'ın yaptığı gibi bir duruştur bu. Burada Fehiman gibi

yaşamlarını sınırsız bir davaya adayan, dünyadaki tüm yürekli insanları saygıyla anıyorum.

Fehiman anneme yazdığı bir mektubunda şöyle demişti; "Haklı olduğuna inandığım bir davada susup sana yapılan haksızlık ve onursuzlukları kabullenmek; ya korkaklık, cahillikten ya da namussuzlarla ortak olmaktan." İnandığı değerler uğruna savaşan bir savaşçının, hayallerini gerçekleştirme uğruna gösterdiği cesareti ve kararlılığı, insan olmanın erdemlerine sarılışını gösteren bir durumdur kardeşimin mücadelesi. Bir söz vardır Anadolu'da; "Haklı olduğun halde hakkını savunmuyorsan eğer; hakkını ve aynı zamanda onurunu da kaybedersin." Eğer yeteri kadar cesaretiniz yoksa kaybe-

GÜN'DE DÜN..

22 Nisan

1997. Bergama köylüleri siyanürlü yöntemle altın arayan şirketin işletme binasını işgal ettiler.

Aynı gün, Peru'nun başkenti Lima'da Japon elçiliğinde dört aydır 72 kişiyi rehin tutan Tupac Amaru gerillalarına karşı operasyon düzenlendi, lider Nestor Cerpa dahil 14 gerilla ve bir rehine öldürüldü.

24 Nisan

1975. Faşistler, Site öğrenci yurdunu bastılar. Olayı protesto eden öğrencilere polis saldırdı, 1 kişi öldü, 23 kişi yaralandı, 324 kişi gözaltına alındı.

1984. Dok Gemi-İş Sendikası 12 Eylül 1980 sonrası ilk toplu sözleşme çağrısını 500 işçi adına yaptı.

26 Nisan

1937. Naziler, İspanya İç Savaşı sırasında yeni kurdukları hava gücünü Lutwaffe'yi İspanya'nın kuzeyindeki Cumhuriyetçi BASK kenti Guernica'yı bombalayarak denemeye başladı.

28 Nisan

1945. İtalya'nın faşist lideri Benito Mussolini ve sevgilisi Clara Petacci İtalyan partizanları tarafından kurşuna dizildi ve cesetleri bir benzin istasyonunda ayaklarından asılarak teşhir edildi.

1960. İstanbul Üniversitesi öğrencileri, üniversite Merkez binasında hükümet aleyhine gösteri yaptı. Kolluk güçleri eyleme saldırdı. Güvenlik güçlerinin üniversiteden ayrılmasını isteyen rektör Sıddık Sami Onar, tartaklanarak Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Gösterilerde, Orman Fakültesi öğrencisi Turan Emeksiz öldürüldü. Ankara ve İstanbul'da sıkıyönetim ilan edildi.

1963. Topraksız köylüler, Adana'da gösteri yürüyüşü yaptılar.

29 Nisan

1945. Sovyet tankları Berlin'e girdi. Sovyet askerleri şansöyelik binasının kapılarını zorlarken, Nazi lider Adolf Hitler, tabancayla intihar etti.

30 Nisan

1963. Kürtçe dergi çıkaran iki üniversite öğrencisi tutuklandı.

2 Mayıs

1969. NATO-İş Sendikası'na bağlı 300 işçi İzmir'de Amerikan Executor gemisini işgal ederek tahliyeyi durdurdu.

4 Mayıs

1970. Amerika Birleşik Devletleri'nde, Ohio'da Kent Eyalet Üniversitesi'nde öğrenciler Vietnam savaşı protesto ettiler. Gösteriye saldıran Ulusal Muhafızlar 4 öğrenciyi öldürdü.

5 Mayıs

1981. IRA militanı Bobby Sands İngiltere'nin İrlanda halkı üzerindeki baskıları ve mezar tipi hapishaneleri protesto etmek için yaptığı açlık grevinde ölümsüzleşti.

deceğiniz en değerli şey insanlığınızdır. Yine aynı mektubunda şunları yazmıştı Fehiman: "Ben iyiyim ve savaşmaya devam edeceğim, bunun sonunda şehit olursam hiç de gam yemem. Çünkü ölümü güzel bir dünya için kabul ediyorum. Hepinizi yeniden kucaklıyor ve gelecek güzel günler adına selamlıyorum." Şurası kesin ki, kardeşimin ifade ettiği şeyler; sınırsız bir dünya uğruna, sınırlı yaşamlarını feda eden tüm devrimcilerin ortak fikridir. Seni seviyoruz kardeşim.

Bahar geldi yine güllüm

Yüzüne gülüşler yağsın

Aşk ve isyan

Gözlerin bir ütopyanın maviliğinde

İçinden susma

Son yaprak henüz dalında

Kardeşin

"Joris Ivens" SİLAH OLARAK KAMERA

1898 yılında Hollanda'da doğan Joris Ivens 1989 yılına yani ölümüne dek Çin devriminin önderi **Mao Zedung** ve onun düşünsel ideolojisine sarsılmaz bağlılığı ile arkasında müthiş bir değer bıraktı. Artık kapitalistlerin ve burjuvazinin bile onun sinemadaki başarılarını kabul ettiği bir dönemde, maalesef ülkemiz coğrafyasında hak ettiği değeri bulmadığını ve ezilen emekçi kitlelere tanıtılmadığını görmekteyiz. Oysa bugün Avrupa'nın en büyük uluslararası film festivali olan **Paris Film Festivali** bile **Joris Ivens** adına ödül dağıtmaktadır.

Kimdir Joris Ivens?

Joris Ivens Hollandalı Marksist-Leninist-Maoist bir sinema yönetmenidir. **Joris Ivens** bir elinde silah, bir elinde kamerası ile İspanya iç savaşında **Uluslararası Tugay** saflarında, **Endonezya, Kamboçya, Vietnam** ve Çin devrimine katılıp savaşmış enternasyonalist bir sinema yönetmenidir. En bilinen ve ses getiren filmleri; **Borinage, Yeni Toprak, İspanya Toprağı, Endonezya Çağrısı** ve Çin devrimini anlattığı **400 Milyonluk Halk** adlı filmleridir.

İşçi-köylü olarak Joris Ivens'le ilgili Uluslararası Çin Radyosu'nun görüşlerini aldık.

Uluslararası Çin Radyosu Sanat Servisi (China Radio International):

Hollandalı **Joris Ivens (1898-1989)** ömrü boyunca Çin'e bitmez tükenmez biçimde sevgi besledi. Geçen 70 yıl içinde Japon saldırganlarına karşı Çin'de yürütülen **Direnme Savaşı, Büyük Atılım, Kültür Devrimi** ve reform ile dışa açılma uygulamaları gibi büyük olayları **Joris Ivens**, kamerasıyla kaydetti ve tarihe bıraktı. Çin'i **Joris Ivens'e** sıkı bir şekilde bağlayan insan, Çin Başbakanı **Çu Enlay'dı**. Yabancı kameramanların Çin'e gelerek belgesel filmler çekmelerinin geçmişi, sinemanın doğduğu yıllara uzanabilir. 1896 yılından sonra ABD'li, İtalyan, Rus, İsveçli kameramanlar objektiflerini Çin'e yönlendirdiler. Ancak onların çektikleri filmlerin çoğunu, Çin'deki manzaralar, Çinlilerin örf ve adetleri ile tarihi eserler, arkeolojiyi konu alan belgesel filmler oluşturdu. 20. yüzyılın başlarında Çin'de dünyanın dikkatini çeken olaylar meydana geldi. 1935 yılında Yanjing Üniversitesi'nde (Bugünkü Beijing Üniversitesi) öğretmenlik yapan Amerikalı gazeteci **Edgar Snow**, kamerasıyla 9 Aralık günü Beijing'de meydana gelen Emperyalizme ve Feodalizme

Karşı Öğrenciler Hareketi'yle ilgili eylemleri kaydetti. Bu film, bugün değerli tarihi belgelerden biridir. Kayıtlara göre, **Ernest Hemingway** ile işbirliği yaparak "**İspanya'nın Toprakları**" adlı filmi çektikten sonra **Joris Ivens'e**, ilerici sinemacılar tarafından kurulan bir ABD film şirketi, Çin'de savaş yaşandığını bildirerek, Çin'e giderek film çekmesini istemişti. Ivens arkadaşlarının yardımıyla Çin'e geldi.

Zamanında Çin'de hüküm süren Çin Guomintang Partisi ve lideri **Çan Kayşek**, ABD'den gelen kameramanlara güven beslememiş ve casuslarıyla bu yabancı kameramanları denetim altına almıştı. Ivens Amerikalı meslektaşlarının yardımıyla denetimden kurtularak Guomintang Partisi'nin Japon saldırganlara karşı direnme savaşında kazandığı ilk zaferi konu alan "**400 Milyonluk Halk**" adlı belgesel filmi çekti.

Tai'erzhuang savaşından sonra Ivens, Çin Komünist Partisi'nin liderliğindeki devrimin o zamanki merkezi Yenan kentine gitmeyi çok istemişti. Ivens, Xi'an kentine varduktan sonra onun bu gezisini engelleyen bir telgraf mesajı **Çan Kayşek'in** eşi **Song Meiling'den** gelmişti. Çin devriminin liderlerinden **Çu Enlay** da güvenlik bakımından Ivens'in Yenan'a gitmemesini tavsiye etmişti. Daha sonra Çin Halk Cumhuriyeti'nin ilk başbakanlık görevini üstlenecek olan **Çu Enlay'ın** Ivens'le ilk teması, bu iki kişi arasında 40 yıl sürecek dostluğu oluşturdu.

Joris Ivens, Çin'den ayrılmadan önce bir kamerayı gizlice Çin'deki solcu kameraman olan **Wu Yinxian'a** vermişti. **Wu Yinxian**, daha sonra Çin Halk Cumhuriyeti'nde "**Görsel Yönetmenliğin**" kurucusu olarak adlandırıldı. 1938 yılının sonbaharında **Wu** bu kamerayı yanına alarak **Yenan'a** gitti. Böylece Japon saldırganlara karşı direnme savaşı çerçevesinde faaliyet gösteren Çin Komünist Partisi'nin liderliğindeki 8. Yol Ordusu'nun genel siyasi bürosuna bağlı "**Yenan Film Topluluğu**" kuruldu.

Ömrü boyunca dört kez Çin'e gelen **Joris Ivens**, Çin'i "**ikinci memleketi**" olarak adlandırıyor ve "**buradaki halkı seviyorum**" diyordu.

Joris Ivens'in meslek yaşamındaki yaratıcılığı şu dört aşamadan oluşur: 1920'li yıllarda çektiği "**Yağmur ve Köprü**" adlı filmiyle simgelenen "**Öncülük**" aşaması; 1930'lu yıllara girildikten sonra "**Kahramanların Şarkısı**", "**İspanya'nın Toprakları**" ve "**Dörtüyz Milyonluk Halk**" gibi belgesel filmleri çekmesiyle kendi deyişiyle "**sol kanat**" aşaması; 1976 yılında çektiği "**Yukong Dağları'nı Taşımak**" filminin temsil ettiği "**gerçekçilik**" aşaması ve 1988 yılında ölmeden önce çekmeyi tamamladığı "**Rüzgârla ilgili Hikâye**" filminde, rüyanın filme çekilmesi yoluyla gerçekleştirilen "**Gerçeküstüçülük**" aşaması....

Joris Ivens 1974 yılında Doğu Almanya'da dünyanın birçok ülkesinden aydınların da katıldığı bir kültür konferansında gazetecilerin ve aydınların sorularını cevaplandırdı;

Joris Ivens; Aşağı yukarı 28 yaşlarında (o zamanlar biçimciydim) **Yağmur** (Re-

gen), **Köprü** (Brücke) gibi filmler yaptım. Sinema sanatının alfabetini arıyordum. Ne sinema okulu, ne de doğru dürüst sinema eleştirisi vardı. Gerçekten hemen hemen hiçbir şey yok gibiydi sinemayla ilgili. İşe başladığım küçük ülke Hollanda'da tamamen kendime dönüktüm.

İlk filmlerimin bana çok faydası oldu. Bir yandan kendi yeteneğimi, mesleğimi iyice yakından tanıdım, bir yandan da filmlerimi gören insanlarla karşı karşıya geldim, onların filmlerimde hoşlarına giden şeylerin neler olduğunu öğrendim. İki şey çıktı ortaya: Birincisi, burjuva eleştirisinden çok övgü almam, ikincisi ise; sinema çizgimin gelişimi bakımından çok daha önemli. Filmlerim 1930 yılında birkaç ay kalmış olduğum Sovyetler Birliği'nde gösterildi ve yalnızca filmciler değil, geniş işçi kitleleri, Maskara metrosunda çalışan yapı işçileri, kimya işçileri vb. tarafından çok ciddi bir biçimde eleştirildi. Soruları son derece basitti: "**Ne demek oluyor köprü? Nereye gidiyor? Bu köprünün üstünde trenle geçen kimdir? Bir işçi öyle rahatça Amsterdam'dan Paris'e gidebilir mi?**" Ve buna benzer bir sürü soru. Köprü filminin salt biçimcilik açısından bir çıkamaz olduğunu anladım. O dönemde doğrudan politik ve mücadeleci bir sinemacı olmaktan çok uzaktım. Ülkenin ekonomik-politik ve kültürel sorunlarına girmek ve ülkenin gerçek dinamik yaşamında film yapmak zorunda olduğumu gördüm. Borinage, bu gerçeğin kavranışından doğmuştur. İlk kez Borinage'de mücadeleci filmler yapmanın ne demek olduğunu, belge filmlerin nasıl bir anlam taşıdığını farkettim. O zamanlar Belçika'daki kavga yasadışıydı. Biliyorsunuz belki, polis sürekli peşimizde olduğundan her gece başka bir evde kalmak zorundaydık. Ama öte yandan işçinin güvenini kazandık. İşçilerin kavgası ve yoksulluğu karşısında çok daha mütevazileştirdiğini siz de gördünüz. Eğer Borinage'yi seyrettiyseniz, bu filmdeki çalışmanın 180 derecelik bir dönüş yaptığını farketmiş olmalısınız. Sanırım bu yalnız yüzeyde değil, filmin özünde de kendini gösteren bir dönüş. Birkaç örneğini görmüş olduğunuz filmlerin temel çizgisi, işte bu filmde sonra başlar. Örneğin daha sonra 1934'de yapılmış bir film; **Yeni Toprak** (Neve Erde). Asıl süreç burada başlar. Bu film gerçekten olaya katılmak ve kapitalist sisteme karşı mücadeleci tavır almaktır.

Şimdi arada kısa bir zamanı atlayıp, günümüze biraz daha yaklaşalım. **İspanya Toprağı** (Spanische Erde) geliyor aklıma. Neden İspanya toprağı? O zamanlar Birleşik Amerika'da filmlerimle birlikte bir dizi konferans vermek üzere geziye çıkmıştım. İspanya Kurtuluş Savaşı'nın başlangıcı da aynı güne rastladı. Çeşitli aydınlarla birlikte **Uluslararası Tugay**'ın (Internationale Brigade) nasıl oluştuğunu ve İspanya'da nasıl çarpıştığını gördük. Kendi film ekibimle kafa kafaya verip, kameramızı bir silah olarak kullanmayı, uluslararası Tugay'a katılarak, İspanya'daki savaşla ilgili gerçekçi yansıtacak filmler yapmayı düşündük. Orada mücadeleci bir film yapımcısının taraf tutması ancak tüm varlığıyla olur, çünkü hayatını tehlikeye atacaktır, ölebilecektir.

Tohum Kültür Merkezi

NİSAN AYI ETKİNLİK PROGRAMI

24 Nisan 2005
Saat: 14:00

"Nisan Güneşinin Işığı
Yolumuzu Aydınlatıyor "

-Açılış Konuşması

-Tiyatro

"Carrar Ananın Silahları"

-Sinevizyon Gösterisi
"Nisan Güneşinin Işığıyla 1 Mayıs'a"

-Müzik Dinletisi

-Gulasor

Halk Oyunları Ekibi

ATÖLYE
ÇALIŞMALARIMIZ
Halk oyunları, bağlama,
tiyatro, gitar
çalışmalarımız,
yeni kayıtlarla
devam etmektedir.

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ
Soğanlı Mah. Mimar Sinan Cad.
No:62/5 Bahçelievler/İSTANBUL
TEL: 0212 643 22 33
e-mail: tohum@tohumkulturmerkezi.com
www.tohumkulturmerkezi.com

Bu bir çeşit insanın, düşünceleri ile duyguları, istedikleri ile eylemi arasında gerçek bir bütünlüğün olup olmamasının sınanmasıdır.

Savaşta bu güdümlülük mutlak. Borinage filminden sonra çok daha ileri bir adımdır İspanya filmi. Bu filmde sizin de değindiğiniz sorunları biraz ele alarak, en yüksek sanat ve teknik biçimi kullanmaya çalıştım, çünkü gerekiyordu. Eğer İspanya filminin teknik ya da sanat niteliği biraz daha düşük olsaydı, sanırım hiçbir zaman Amerika ve diğer ülkelerde yaklaşık 400 sinemada oynamazdı. Gerek teknik, gerekse sanat niteliği, filmin gerçekten gösterilebilmesini sağlamak için kullanılan politik bir silahtı. Burjuvazinin ya da ticari sinemaların ileri sürecekleri “film teknik bakımından iyi değil” bahanesi hiçbir zaman geçerli bir itiraz olmayacaktı, çünkü teknik olarak iyiydi. Biçim, filme beyaz perde de özgürlük tanımasını sağlamak için başvurulan politik bir silahtı...

Bundan sonra film çekmek için Çin'e gitmem mantıklıdır. 400 milyonu gördünüz sanırım. Gerçekte bu film, yerkürenin öte yanında, İspanya'da faşizme karşı verilen savaşın bir eşini göstermektedir. Bu kavga II. Dünya Savaşı boyunca benim gerek politik, gerekse ideolojik çalışmalarımda da sürdürülmüştür. 400 milyondan sonra yaptığım filmi bilmem gördünüz mü? **Eylem Limanları**'ydı (Action Stations). John Greerson'un ekibiyle, Kanada'daki **National Film Board** için yapmıştık. O zamanlar Kuzey Atlantik Eylemine katılmıştım. **Kanada** kıyılarından **İngiltere** ve **Murmansk**'a 40-60 gemilik büyük konvoylar gitmişti. Filmde Nazi ve faşist deniz altılarının bu çok önemli ve stratejik konvoy tarafından nasıl püskürtüldüğünü göstermek istedim...

Çizgi sürüp gidiyor; faşizme karşı savaşan, ulusların kurtuluş savaşlarına doğru. Belki sizin de görmüş olduğunuz bir filmde, **Endonezya Çağrısı** (Indonesia Calling) filminde açıklık kazanıyor, bu sömürgeciliğe karşı yapılmış bir filmidir...

Soğuk savaştan sonra bütün dünyada bir sürü anlaşmazlıklar yeniden ciddileşti. Yeni kapitalizm ve emperyalizm bu kez kararlı ve mücadeleci bir biçimde tekrar ortaya çıktı. Tabi bu nedenle de mücadeleci devrimci filmler bende son yıllarda ön plana geçti. İşte bildiğiniz gibi 1965'ten beri önemle üzerinde durduğum, uğraştığım **Vietnam** ve **Laos**, **Yer-Gök** (Le Ciel La Terre), **17. Paralel** (17. Parallele), **Halk ve Silahları** (Le Peuple et Ses Fusils) gibi... Birçok genç filmciler de bu tür filmlerin yapımında ve Vietnam'daki kahraman meslektaşlarımızın, arkadaşlarımızın eylemlerini sürdürmelerinde yardımcı oldular. Bu çok önemlidir. Şimdi Şili'de olduğu gibi, diğer bazı olayları, Vietnam'da olup bitenleri, kendi güçleriyle emperyalizme karşı gerçek savaş verilerek emperyalizmin ülkeden kovulabileceğini kanıtlayan Vietnam halkının yaptıklarını unutmamak gerekir. Gelecek için çok önemlidir bu; bütün dünya halklarına ileri için büyük bir umut kaynağıdır. Ve benim Çin'deki son çalışmamda bunun bir uzantısıdır. Benim için zaman zaman, tarihin her sancılı döneminde ortaya çıktığım söyleniyor. Çin olayının da bu sancılı dönemlerden biri olduğunu ve Kültür Devrimi'nin, Paris Komünü ve Ekim Devrimi dizisinden olduğuna inanıyorum. Devrim

Çin'de oluyordu. O zaman tüm güçlerimi harekete geçirdim. Her şeyi iyice anlayabilmek, Çin'deki günlük gerçeği filmde gösterip olaya açıklık kazandırmak, kavranabilir hale getirebilmek için iki buçuk yıl kaldım orada.

Nina GLADİTZ (Alman Sinema Eleştirmeni): Joris Ivens daha önce, İspanya iç savaşıyla ilgili çektiği **İspanya Toprağı** filminden sonra Çin'e gitmesinin mantıklı olduğunu söyledi; ona göre, çok olağan bir şey gibi söyledi bunu. Gerçekte o kadar mantıklı değil. Çin halkı ve Çin devrimine yönelmeyip 20. Parti Kongresi'ndeki çalışmadan sonra revizyonizme sapan birçok ilerici sanatçılar, sinemacılar var. Sizin o tarafa takılmayıp, Çin devrimi ve önderi Mao'nun düşüncelerine yönelmekle vermiş olduğunuz doğru karara, bu politik karara nasıl vardığınızı bilmek isterdim?

Joris Ivens: Amerika'daydım, İspanya Toprağı, Hemingway, Dor Posas(r), Archibeld Mc Leath, Lilian Hollmann gibi birçok aydını harekete geçirmişti. O hava içinde Amerika'da gözler birden bire Asya'ya ve Çin'e çevrildi. Mao'nun öğretileriydi ilgi çeken. Sovyetler'in, Komünist Parti'nin olayı çok iyi biliniyordu ama Çin gerçeğinden kimsenin haberi yoktu. Bu dönemde oluşan o büyük mihveri, Berlin-Roma-Tokyo mihverini gözden kaçırmamız gerekir. Bu üç büyük faşist ülkenin politikalarına karşı anti-faşist bir mücadele vardı.

Gerd CONRAD (Gazeteci): Kitapta İspanya toprağı üzerine Amerika'da nasıl çalıştığınıza biraz değinmişsiniz. Ayrıca film yapımcılarının çalıştıkları konularda her zaman etkin olmaları gerektiğini söylediniz. Bunu biraz daha açmanı, filmin Amerika'da nasıl yayıldığını, İspanya için dayanışma komitesinin kurulup kurulmadığını ve ülkede partilerin nasıl bir ortak çalışmaya girdiklerini öğrenmek isterdim?

Joris Ivens: Evet, film Amerika'da yayıldı, iyi bir dağıtım yapıldı. 4000 salonda gösterildi. Çin gezisi hazırlığını tamamlamak zorunda olduğumdan ne yazık ki, ancak birkaç gösteride bulunabildim. İspanya Toprağı, İspanya'daki demokratik ordu ve Uluslararası Tugay tarafından gerçekleştirildi. Kameraman John Fernober ve ben hiçbir ücret almadık. Uluslararası Tugay İspanya'ya nasıl gittiyse, biz de öyle gideriz diye düşündük. Amerika'da bizimle çalışan **Marc Blitzstein, Helen Van Doyen ve diğer arkadaşlar da beş kuruş almadılar. Paranın hepsi tıbbi yardım için İspanya'da saptamış olduğumuz bir sorunun çözümü için harlandı. Çok az ambulans vardı Uluslararası Tugay'ın elinde. Hani öyle içinde ameliyat yapılabilen ambulanslardan da değil, yalnızca cep-heden hastaneye yaralı taşınan ambulanslardan. Sorunuzu kısaca cevaplamış oldum...**

Gerd CONRAD: Bu komiteyle önceden ilişkiniz var mıydı?

Joris Ivens: Biz komitenin kendisiydik, bürokrasi filan yoktu.

Gerd CONRAD: İç savaş sırasında İspanya'da Kültür Devrimi başladığında Çin'deydiniz. Ayrıca Laos'ta, Kamboçya'da, Vietnam'da bulundunuz. Kamerayı bir kenara bırakıp da hiç elinize silah almak isteğiniz oldu mu?

Joris Ivens: Yararlı olacağını düşün-

düğüm anlarda oldu elbette. Orada bulunan bir enternasyonal yabancı olarak hangi anda ve ne zaman elimize silah aldığımızı söyleyemem, ayrıca bunun gereği de yok. Ama şunu söyleyebilirim ki o anda kamera daha önemliydi. Başlangıçta Vietnam'da bizden başka film çeken yoktu. Bu işin gerçekten devrimci bir görev olduğunu düşündük. Ama gerektiğinde akşam beşten sonra ışığın film çekmeye elverişli olmadığı zamanlarda elimize silah aldığımızı ve nöbet tuttuğumuzu belirtebilirim. İspanya Toprağı filminin sonlarında savunulmakta olan bir köprü gördünüz. Orada 15-20 militandan meydana gelmiş küçük müfreze birliği ile beraberdik. Uluslararası Tugay'ın komutanı şöyle demişti; “**Ivens, kameranla burada Fernayla birlikte kal. Artık film çekemezsiniz ama burada kalırsan bir tehlike olmadığını sanacaklar. Kamerayla burada olduğunu gördükleri sürece biz de saat yediye kadar elimizde tutacağımız yolu bundan böyle daha uzun süre tutabileceğiz...**” Orada kaldık tabi. Bu da kamerayı başka bir biçimde ele almak, onlar için almak. Bazen böyle kullandığımız da oldu. Ama bir bakıma haklısınız. İnsan, etrafında vurulan, yaralanan insanları gördükçe öyle öfkeleniyor ki, hemen silaha sarılmak geliyor içinden. Dünyaya yalnızca Franco'nun faşist kaynaklı haberleri ulaşıyor, başka da bir şey ulaşmıyordu. İspanya'da çekilen ilk film bizimkiydi. Yani bir anlamda üstlenmiş olduğumuz, ön planda gelen bir sorumluluğumuz vardı.

R. DHUNBHOY (Gazeteci): Kamerayı bir silah olarak gördüğünüzü söylediniz. Yaptığınız politik filmlerde ne vaad ediyorsunuz? Etkinizi, eyleminizi nasıl görüyorsunuz? Sınıf mücadelesi açısından demek istiyorum?

Joris Ivens: Bir silah olarak... Keskin olmalı bu silah ve yararlı... Yaşlandııkça yaşamdan uzaklaşanlar görülüyor. İnançların zaman zaman tazelenmesi gerek. Hele milyonlar söz konusuysa, örneğin bir kültür devrimiyle ilk devrimci ve ideolojik güçlerin dağılmasını önlemek zorundur... Somut bir örnek alalım; Endonezya Çağrısı'nı çekerken yapılan haksızlığı gördüm. Gemilerin Avustralya'da nasıl bloke edildiğini, Endonezya'ya giderek oradaki genç Cumhuriyeti yıkıp, yok etmelerini engellemek için sendikaların nasıl bir dayanışma kurarak silahlarıyla gemileri orada tuttuklarını gördüm. O zaman hem film yapılır, öyle uzun boylu düşünülmez, önemli olan hemen çekime başlaktır. Odanın penceresinden olayın limanda nasıl geliştiğini izleyebiliyordum. İşte o anda işe girişmek gerekir. Bu yüzden film Avustralya'da resmi rakamlar ve sansürün saldırısına uğradı. Sinemalarda gösterilmesi bu nedenle olanak dışıydı. Gizlice insanlara gösteriliyordu film. Tanıdığım bir pilot 16 mm'lik bir kopyayı gizlice Singapur'a götürdü, oradan bir yelkenliyle Sumatra üzerinden Java'ya ulaştı. Daha sonra köylerde aylarca, halka gizlice oynatıldı. Endonezya ve Hollanda savaşında doğrudan savaşın içinde çekilmiş bir film. Bu filmle birlikte, binlerce insan Endonezya Halk Ordusu'na kazanıldı. Ben ise bunu ancak beş yıl sonra öğrendim. Demek ki, bu tür çalışmaların ne denli etkin olduğunu ortaya çıkıyor...

(Doğu Almanya Kültür Konferansı, Kaynak: Gerçek Sinema-1974)

Anadolu Müzikevi kuruluş yıldönümünü kutladı

Anadolu Müzikevi'nin 1. kuruluş yıldönümü vesilesiyle, **10 Nisan** günü **Gebze Belediye Salonu**'nda bir etkinlik düzenlendi.

Saat 19:00'da başlayan gecede ilk olarak, **Şeyh Bedredin Destanı** okundu. Ardından Anadolu Müzik **Saz ekibi** bir müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisine Mudurnutepe Hacı Bektaş-ı Veli Cemevi'nin **semah ekibi** de eşlik etti. Sırasıyla Anadolu Müzikevi'nin öğrencilerinin sahneye çıkmasının ardından, Gebze Tuncelililer Derneği **halkoyunları ekibi** de bir gösteri yaptı. **Grup Anadolu** ve **Mudurnutepe Hacı Bektaş-ı Veli semah ekibinin** sahne almasıyla gece sona erdi. **(Kartal)**

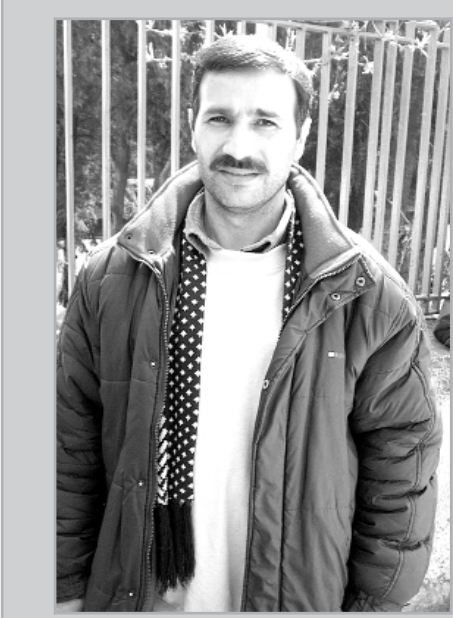
“Radyo Dünya değil, RTÜK kapatılsın”

Radyo Dünya çalışanları **5 Nisan Salı** günü Adana İnönü Parkı'nda bir araya gelerek “**Gerilla anıları**” isimli kitabın tanıtımına yer verdiği için Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) tarafından 30 gün süreyle yayınlarının durdurulmasını protesto ettiler. **DEHAP, SDP, ESP, İHD** Adana Şubesi ve **Akdeniz Kültür ve Sanat Merkezi** çalışanlarının da destek verdiği açıklamada çalışanlar adına basın metnini okuyan Radyo Dünya Genel Yayın Yönetmeni **Fatih Demir** Radyo Dünya'nın halka mal olmuş bir kurum olduğunu vurgulayarak “**Radyomuz Kültür Bakanlığı onayından geçmiş bir kitaptan bir pasajın okunması nedeniyle kapatılmıştır. Bizler iç hukuk yollarının tümünü zorlayacağız. Ayrıca adaletsiz, taraflı, subjektif ve siyasal bir kurum olan RTÜK'e karşı da demokratik mücadelemizi sürdüreceğiz**” dedi.

“**Dünya mı? Öksürdükçe dava, aksırdıkça kapatma**”, “**Denge bedengiye, naye bedeng kirin**” ve “**Halkın sesi susturulamaz**” dövizlerinin taşındığı basın açıklamasında “**Radyo Dünya susturulamaz**”, “**Radyomuz değil, RTÜK kapatılsın**” sloganlarını atan çalışanlar, skeç gösterisi ve temsili olarak mikrofondan yayın yaparak dağıldı.

(H. Merkezi)

1 Mayıs yaklaşırken işçi ve emekçiler konuşuyor

İşçiler ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlarda taleplerini haykırmak istiyor.

TİBET İŞÇİSİ HAYKIRIYOR "DİRENE DİRENE KAZANACAĞIZ"

İşçi sınıfı, harcadığı emeğin karşılığını almak için var olduğu günden bugüne kadar mücadele ediyor. Sendikalı oldukları için işten atılan **Lider Kargo** işçilerinden sonra, şimdi de Pendik-Kurtköy'de üretim yapan ve toplam 700 kişinin çalıştığı **Tibet Şirketler Grubu**'nda sendikalı oldukları için 42 işçi işten atıldı. Temizlik ve kozmetikten gıda ürünlerine kadar yaklaşık 10 şirketin faaliyet alanı olan Tibet Şirketler Grubu'nda sendikalı olmak için örgütlenme çalışması yürüten öncü işçiler, şimdilerde fabrikanın yan tarafındaki arsaya kurmuş oldukları derme çatma barakalarında direnişlerini bütün olumsuzluklara rağmen sürdürüyorlar. Direnişteki işçileri ziyaretimiz sırasında konuşmalarımızda ortaya çıkan ilgi çekici yan, direniş öncesi ve sonrasında hayatlarında meydana gelen değişiklikleri anlatmalarıydı. "Direniş bizim yaşama olan bakış açımızı değiştirdi" diyor işçilerden biri. **İşçi-köylü** gazetesi olarak Pendik Kurtköy'de bulunan, Tibet Fabrikası'nda işten atılan direnişteki işçilerle direnişleri ve yaklaşan 1 Mayıs ile ilgili görüştük.

-Kendinizi tanıtır mısınız?

Oğuz Sarathalan: 32 yaşındayım. Aslen Düzceli'yim, doğma büyüme İstanbul'da yaşamaktayım. 3 yıldır da Tibet A.Ş.'de çalışmaktayım.

-Direnişe çıkış sebebiniz ve direnişin genel seyri hakkında bilgi verir misiniz?

O. Sarathalan: Direnişe çıkış sebebimiz fabrika içerisinde insanca yaşamak için uygun koşulların olmaması, çalışma koşullarının ağırlığı ve patronun bizi insan olarak değil köle olarak görmesidir. Bütün bu olumsuzluklara rağmen biz işçiler olarak anayasal hakkımız olan sendika hakkımızı kullanmak istememizi, işten çıkarma gerekçesi olarak gören bir zihniyete daha fazla katlanmamamız gerektiğini düşünerek direnişe başladık. Emekten yana olan bütün sınıf dostlarımızı bize bu direnişte destek olmaya çağırıyorum.

-Direnişte olan bir Tibet işçisi olarak, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs hakkındaki görüşlerinizi dile getirir misiniz?

O. Sarathalan: Türkiye'de yapılan eylemlerden en önemlilerinden bir tanesi 1 Mayıs'tır. İşçi, köylü hakikaten milletin efendisidir. Biz işçi sınıfı olarak 1 Mayıs gi-

bi günlerde gücümüzü sermayeye göstermeli ve 1 Mayıs'ta alanları doldurmalıyız.

-Direnişe çıktıktan sonra yaşantınızda ne gibi değişiklikler oldu? Direniş sizi nasıl etkiledi?

O. Sarathalan: Direnişe başladıktan sonra olaylara daha objektif bakmaya başladım. Bu durum aileme de yansdı. Eşim de benimle birlikte farklı bir sürece girdi. Daha önce herhangi bir olay karşısında "Allah-tandır" diyorduk, ama şimdi olaylara daha gerçekçi bakıyoruz. Bununla birlikte haklarımıza daha fazla sahip çıkıyoruz. Ben bu direnişe başladığımdan beri kendimi daha sosyal hissediyorum ve direniş yerinde insan gibi yaşamayı ve bunun için mücadele etmem gerektiğini öğreniyorum. Kafa ve kol emeğiyle yaşamını sürdüren bütün işçilerin böyle bir süreci yaşamalarını isterim.

BÜTÜN İŞÇİ VE EMEKÇİLER 1 MAYIS'A KATILMALIDIR

Mehmet Bayraklı: Rize İkizdere doğumluyum. 27 senedir İstanbul'da yaşamaktayım. 6 seneye yakın bir süredir de Tibet'te çalışmaktayım.

Hayat Gıda ve Tibet A.Ş şirketlerinden sorumlu müdür bizi odasına çağırıp, Tibet'te sendikalaşmanın olmayacağını ve eğer sendika çalışması yürütürsek işimize son verileceğini söyledi. 15 Nisan tarihi itibarıyla direnişimizin 12. günündeyiz. Ben buradan fabrikada çalışan arkadaşlarımızın bizim bu haklı mücadelemize daha fazla destek vermelerini bekliyorum. Şunu belirtmek istiyorum ki biz direnişte kararlıyız. Direnişimiz sendikal haklarımızı alana kadar sürecek.

Ben bir işçi olarak 1 Mayıs işçi bayramına uzun yıllardan beridir katılıyorum. Bütün işçilerin de, birlik mücadele günü olan 1 Mayıs'a katılması gerektiğini düşünüyorum.

Direnişe başladığımdan beri ailem bu mücadelenin hak alma mücadelesi olduğunu bildiği için bana tam destek sunuyor. Buradan bütün sınıf ve emek mücadelesi veren dostlarımızı bize maddi olmasa da manevi destek vermeye çağırıyorum.

Ayşe Yılmaz: 1964 Ardahan doğumluyum. Anadolu Üniversitesi İşletme mezunuyum. 5 yıldır Tibet'te çalışmaktayım.

1 Mayıs'ta sermayeye gücümüzü gösterelim. Biz işten çıkarılan 42 işçi Tibet'teki olumsuz çalışma koşullarının iyileştirilmesi

ve insanca yaşayabileceğimiz ücret alabilmek için sendikalı olmamız gerektiğini düşündük. Bizim örgütlenme çalışmalarına öncülük ettiğimizi ve diğer işçi arkadaşlarımızı ikna etmede göstermiş olduğumuz başarıyı fark eden patron bizleri teker teker işten çıkardı.

1 Mayıs işçi bayramında, bütün emekçileri, emeklerine dört elle sarılmak ve bu birliktelikle sermaye sınıfına işçi sınıfının gücünü göstermek için alanlara çağırıyorum.

(Kartal)

CESUR ÇUVAL FABRİKASI'NDA İŞÇİ KIYIMI

Cesur Çuval Fabrikası'nda bundan yaklaşık 8 ay önce DISK'e bağlı Tekstil-Sen sendikası örgütlenme çalışması başlatılmıştı. Fabrikada 400 işçi çalışırken çoğunluk sağlandıktan sonra yetki tespiti sırasında patron 50'ye yakın işçiyi işten atmıştı. İşçiler haksız bir şekilde işten atılınca sendika işe iade davası açmış, bu dava sonucunda atılan bütün işçiler işe geri alınmıştı. O dönem sendika ile patron arasında sözleşme imzalanmış ve buna göre hareket edilmişti. Sendikanın fabrikaya girmesinden rahatsız olan patron, işçilere sendikadan istifa etmeleri yönünde sürekli baskı uygulamaya başlamıştı. Mart ayının sonlarında üç temsilciyi ve ardından 17 işçiyi de keyfi bir şekilde işten atması sonucu aynı gün bütün işçiler iş bırakarak arkadaşlarının işe geri alınmasını istediler. 8 Nisan Cuma günü sendika ile patron arasında bir görüşme yapılırken sendika daha fazla işçi atılmaması için işçilere işbaşı yaptırdı. Bu arada patron tarafından işçilerin evlerine gönderilen tebligatla işten çıkarılan işçilerin sayısı 52'ye çıktı. Şimdi ise işten atılan işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarını almaları için sendika dava açmaya hazırlanıyor. Biz de 8 Nisan 2005 tarihinde işçiler direnişleyen işçiler ve Tekstil-Sen Genel Sekreteri ile kısa bir söyleşi yaptık.

-Mustafa Kara (2 yıllık işçi): Ben 4 ve 5 Nisan günleri istirahatliydim. 5 Nisan günü istirahat kağıdını fabrikaya verdiğimde 3 gün izin istedim. Babam ameliyat olacaktı. Personel müdürüne gittim o da beni İşletme Müdürü'ne gönderdi. İşletme Müdürü bana hakaret ederek "git izni sana sendika temsilcileri versin" dedi. İzin alamadım. Ertesi gün işyerine geldiğimde kartımın geçersiz olduğunu gördüm.

-Kartınız neden alındı?

-M. Kara: Birinci ve ikinci temsilci arkadaşlarımız işten çıkarılmıştı. Biz de temsilci arkadaşların işe geri alınması nedeniyle uyarı eylemi yapmıştık. Daha sonra 17 arkadaşımız daha işten atıldı. Şimdi de tüm arkadaşlarımızla işe geri dönmek için buradayız.

-Sizin düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

-Mehmet Haditemel (11 yıllık işçi): Asgari ücretle çalışıyoruz. Temsilci arkadaşların işten atılmasıyla birlikte temsilci arkadaşlarımızın işe geri alınmasını istedik. Arkadaşlarımız işe geri alınmadılar. İşbaşı yapmaya geldiğimizde benim de aralarında bulunduğum 17 kişinin kartları geçersizdi. Biz de tüm arkadaşlarla buradayız. İşe geri alınmamız için burada beklemekteyiz.

-Bize süreci kısaca özetler misiniz?

-Muharrem Kılıç (Tekstil-Sen Genel Sekreteri): Burada yapılan saldırı sendikal harekete yönelik bir saldırdır. Burada 6 ay önce ilk örgütlendiğimiz zaman 50'ye yakın arkadaşımız işten atıldı. İşe iade davası açtık ve arkadaşlar işe iade edildi. Sendika yetkisi tanındı. Arkadaşlar işe iade edildikten sonra işverenle oturduk bir anlaşma imzaladık. Bu sözleşme, Avrupa standartlarına uygun sözleşmeydi. Tabi işveren burada temsilcilere tahammül edemedi. Bizim atadığımız temsilcilerin dışında temsilciler olmasını istedi. Biz bunu kabul etmedik. Sendikanın değil kendi politikalarının uygulanmasını istedi. Bunu başaramayınca ilk önce baş temsilci arkadaşımızı işten attı. Bunun üzerine uyarı eylemi yaptık ve işe iade davası açtık. Arkasından iki ay sonra diğer temsilci arkadaşlarımız işçilerin hakkını ararken işten atıldı. Biz bunu kabul etmeyerek gelip işverenle görüştük arkadaşlarımızın işe geri alınması için. İşveren tamam demesine rağmen ertesi günü de 17 arkadaşımızı işten attı. Yaptığımız görüşmede yaptığının yanlış olduğunu söyledik. Ancak bizi dinlemedi. Bunun üzerine işçi arkadaşlarla toplantı yaparak fabrika önünde eyleme başladık.

-Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

-M. Kılıç: Bundan sonra devam diyoruz. İşçiler de, biz de kararlıyız. Ortak karar alıp hareket ediyoruz. İşveren bizi çağırıp "tamam, sizin istediğiniz şekilde arkadaşlar, gelip işbaşı yapın" demesini bekliyoruz. Aksi takdirde sonuna kadar direneceğiz. Bunda kararlıyız.

TEKEL İŞÇİLERİ 1 MAYIS'TA TALEPLERİNİ HAYKIRMAK İSTİYOR

SEKA direnişi sırasında attıkları "SEKA kıvılcım TEKEL ateştir" sloganları ile sınıf dayanışmasının en güzel örneklerinden birini sergileyen Malatya Tekel işçilerine 1 Mayıs'ta hangi taleplerin öne çıkarılmasını istediklerini sorduk. Son süreçte TEKEL'in özelleştirilmesi ve kapatılması durumu ile karşı karşıya kalan işçiler bu görüşmede hem taleplerini hem de kaygılarını dile getirdiler.

İlk olarak Tek Gıda-İş sendikası 1 No'lu Şube Başkanı **Salim Sert**'in görüşlerini aldık.

-1 Mayıs'ta öne çıkarılmasını istediğiniz başlıca talepleriniz nelerdir?

Salim Sert: İşçi sınıfı son süreçte önemli bir sınavdan geçirdi. TEKEL işçileri de TEKEL'in özelleştirme kapsamında olmasından kaynaklı direnişleri ile örnek bir duruş sergilediler. Burada herkes elini taşın altına koydu. Bunun neticesinde özelleştirme gerçekleşmedi. Bu noktadan sonra bu birlikteliğin süreklilik sağlaması için herkesin özverili davranması gerekiyor. Bu 1 Mayıs'ta da işçi haklarının öne çıkarılmasından yanayım.

Özelleştirmenin tarihçesi bildiğiniz gibi eski. 90'dan bugüne mevcut hükümetler özelleştirme furçasına kendisini kaptırmıştır. Bugünkü hükümet de özelleştirmelere devam etmektedir. Özelleştirmeden kaynaklı yerlerinin belli olunmadığı işçiler var. Bugün fabrikalarının özelleştirilmesinden dolayı Diyarbakır'dan, Elazığ'dan, Kilis'den, Ürgüp'den, Nevşehir'den, Gaziantep'den arkadaşlarımız geldi. Ve buranın özelleştirilmesi gündemde olduğu için evlerini buraya getiremediler. Çocuklarından ayrı, eşlerinden ayrı evlerinden ayrı bir durumdalar.

"EKMEĞİMİZİ ELİMİZDEN ALMAK İSTİYORLAR"

-TEKEL'de ne kadar zamandır çalışıyorsunuz?

1. TEKEL işçisi: 5 yıldır TEKEL işçisiyim. Diyarbakır'dan geldim. Daha önce Diyarbakır'da çalışırken, kapanınca buraya transfer edildik. Orada TEKEL kapanırken son umut olarak Malatya TEKEL'e geldik. Şimdi buranın kapatılması tartışılıyor. Bu, aile düzenimizi tamamen altüst ediyor. Birçok arkadaşımızın ailesi Kilis'te, Antep'te, Diyarbakır'da kaldı.

Bugün TEKEL kapatılırsa biz nereye gideceğiz? Köylerimizden olduk. Memleketimizden olduk. Bir elimizde kalan ekmeğimiz oldu, ona sarıldık. Onu da almak istiyorlar şimdi elimizden. Biz çalışıyoruz, emek veriyoruz, onun hakkını almak istiyoruz. Verdiğimiz emeğin karşılığını beklemek hakkımız.

-1 Mayıs'ta hangi taleplerin öne çıkarılmasını istiyorsunuz?

1. TEKEL işçisi: Biz TEKEL işçileri olarak işimizde kalmak istiyoruz. Ekmek istiyoruz, insanca koşullarda yaşamak istiyoruz. Bu taleplerimiz öne çıksın istiyoruz.

-Ne kadar zamandır TEKEL'de çalışıyorsunuz? Sıkıntı ve taleplerini bize anlatır mısınız?

2. TEKEL işçisi: 3 yıldır çalışıyorum. Bilecik'ten geldim. Maaşların yetersizliği söz konusu. Önümüzde bir artış olacağına dair hiçbir ışık yok. Bizim geleceğimiz yok. Şu anda güvence sorunumuz var. Yarına güvenle bakamıyoruz. Devlet bugün açıklama yapıyor "8000 memur alacağım" diyor. Peki o zaman

madem işçiye ihtiyacın var bizi niye işten çıkarıyorsun? 1 Mayıs'ta biz bu taleplerimizi öne çıkartacağız. (Malatya)

1 MAYIS ALANLARDA KUTLANMALIDIR

Mersin-Adana arası çalışan trenlerde makinist olarak çalışan bir kamu emekçisinin 1 Mayıs İşçi Bayramı'na ilişkin görüşlerini aldık:

-Bize 1 Mayıs İşçi Bayramı'nda nasıl bir tavır izleyeceğinizi anlatabilir misiniz?

Kamu Emekçisi: Biz 1 Mayıs'ta KESK üyesi sendikaların birlikte olacağı mitinge tüm BTS'li arkadaşlarımız ve eşlerimizle birlikte katılacağız. 1 Mayıs günü sendikamız BTS'de toplanarak buradan 1 Mayıs toplanma alanına gideceğiz. Burada sorunlarımızı

ve taleplerimizi haykıracağız. Biz 1 Mayıs'ın salonlarda değil, alanlarda kutlanmasından yanayız. Tüm emekçi kesimin, yani işçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, esnafıyla, öğrencisiyle, işsizlikle hep birlikte kutlanmasından yanayız. Hep birlikte mücadele edilmesinden yanayız. Yine hükümetin özelleştirme saldırılarıyla, ABD ve AB emperyalistlerinin saldırılarıyla ülkemizde yoğun bir işsizlik gündeme geldi. Bu politikalar sonucunda gelecekte işsizlik daha da artacaktır. Şu anda demiryollarına bağlı olan liman da özelleştiriliyor. Yine bizim çalıştığımız TCDD de bu saldırılarla karşı karşıyadır.

-TCDD'nin karşı karşıya kaldığı bu özelleştirme saldırısından bahsedermisiniz?

Kamu Emekçisi: Hollanda'dan CANAC diye bir şirket TCDD'nin özelleştirilmesini ülkemizdeki egemenlere emrediyor. Tasfiye ve yok etmenin yeni adı olan CANAC ülkemiz egemenlerine; "binaları yıkın, personeli atın" diye emrediyor. Demiryolundaki personeli işten atmaya çalışan CANAC ve diğer şirketlere yanıtımızı 1 Mayıs alanındaki kararlı tutumumuzla vereceğiz. Demiryolundaki TÜVASAŞ, TÜLOMSAŞ ve TÜDEMİSAŞ adlı fabrikalar CANAC'ın satılması için baskı yaptığı fabrikalardır. CANAC personel yatakhanelerinin kapatılmasını, sinyalizasyona gerek olmadığını, trenlerin telsizlerle haberleşerek tüm istasyonların kapatılması ve personelin işten atılmasını emrediyor.

-Siz bu saldırılara karşı ne yapacaksınız?

-Kamu Emekçisi: Biz tabi ki geri adım atmayacağız. Kararlı bir şekilde mücadelemizi sürdürerek kurumlarımıza sahip çıkacağız. Bu 1 Mayıs alanında da sürecektir. Elbeteki 1 Mayıs'tan sonra da eylemlerimizi, mücadelemizi

mizi sürdüreceğiz. Ayrıca 1 Mayıs'ta sendikalar ve ilerici güçler hak ettikleri alanlarda 1 Mayıs'ı kutlayabilmelidir. Bu konuda ise herhangi bir baskı olmamalıdır. (Mersin)

"CANIMIZDAN BAŞKA KAYBEDECEK BİRŞEYİMİZ YOK

-Bize kendini tanıtır mısın?

- Adım Mehmet Aslan, 22 yaşındayım. Diyarbakırlıyım. 5 yıldır İzmir'de midye çikarma işi yapıyorum. Ailem ve eşim Diyarbakır'da ben ise burada gurbetteyim. Buradaki diğer arkadaşlar gibi. Nerede ise hepimiz gurbetteyiz. Midyede çalışan İzmirli yok.

Bizim işimiz hava koşullarına bağlı. Ancak fırtına varsa çıkamayız. Yoksa her koşulda çalışırız. Rüzgar, soğuk bunlar midye işçisi için önemli değil. Kışın o soğuklarda insanlar evlerinden çıkmazken biz denizin içine girip midye çıkarırız. Çalışma saatlerimiz ve belli bir ücretimiz yok. Ne kadar çıkartırsan o kadar para alırsın. Sigortanın adı bile geçmez bizim burada. Bu iş iş değil ama ne yaparsın yokluk. Hele Diyarbakır'da çalışacak hiçbir iş yok. İnsanlar ne yapsın çalışmak gerekiyor yaşamak için. Eğer yaşamak diyorsak.

Bizim yaşam şartlarımızın ne olduğunu, nasıl yaşadığımızı anlattım az önce. Geçen yıl on milyon idi taban fiyat. Bu yıl 8'e çektiler. Biz suyun içinde çalışan bine yakın insanız burada. Ölek kimsenin ruhu duymaz. Vasıfsız işçiyiz. Geçenlerde bir arkadaşımız boğularak öldü.

-1 Mayıs yaklaşıyor. Sence bu yıl 1 Mayıs'ta hangi sloganlar öne çıkmalı?

- Bizim canımızdan başka kaybedecek bir şeyimiz yok. O yüzden biz alanlara çıkıp hep birlikte haykıracağız. "İşsiziz, açız, insanca yaşamak istiyoruz" diye. Biz hep birlik olursak o zaman bir şeyler değişir yoksa değişmez. Ben 1 Mayıs'a gideceğim. Daha önce de gittim ama bu yıl daha önemli. Çünkü bizlerin hep yan yana olması gerekir. (İzmir)

Çorlu direnişi sürüyor

Çorlu İleri Deri Fabrikası'nda 2 aya yakın bir süredir direnişte olan Çorlu Deri-İş üyelerine destek büyürken **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** 16 Nisan Cumartesi günü işçilerin direniş mekanlarına ziyaret düzenleyerek destek sundu.

Belediye-İş 2 No'lu şube, Tuzla Deri-İş, **Tohum Kültür Merkezi,** DDSB ve **İşçi Köylü** gazetesinin katıldığı ziyarette kısa bir konuşma yapan Deri-İş Genel Merkezi Örgütlenme Sekreteri **Gürsel Menteşe,** işçilerin Alibeyköy'deki işçilerle paralel olarak direnişe girdiğini ve haklarının gasp edildiğini, ancak gelen dayanışma mesajlarının kendilerine güç verdiğini belirterek sözü Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm'e** bıraktı. Gülüm mücadelenin birlikte olmadığı yerlerde zaferin her geçen gün zorlaştığını, Türkiye'de sendikacılığın önemli oranda sisteme entegre olduğu ve geri bir duruma düştüğünü belirterek "**Çorlu'nun direniş kazanması bir başka yerin de direniş kazanmasının yolunu açacaktır**" dedi.

Direnişin geldiği aşama ile ilgili Gürsel Menteşe'den görüş aldık;

Gürsel Menteşe; Alibeyköy'de 22 arkadaşımız sendikaya üye oldu. Arkadaşlarımız üye olmadan önce işveren tarafından yazı yazılmıştı onlara, "**31 Mart'ta buradaki fabrikayı kapatıyorum, sizlere servis temin ediyorum ve sizleri Çorlu'daki fabrikada çalıştırmak istiyorum,** gelmek isteyen gelir gelmek istemeyene kıdem ve ihbar hakkı yok." Bizler de buradaki arkadaşlarla önce bir çalışma yaptık sonra da bir komite kurduk. Arkadaşlara durumu anlatarak burada bir çalışma başlattık, üyeler aldık ve 84 sayısına göre çoğunluğu alarak yetki başvurusu yaptık. İki gün sonra işveren durumu duydu ve ardarda işten atılmalar başla-

rum, gelmek isteyen gelir gelmek istemeyene kıdem ve ihbar hakkı yok." Bizler de buradaki arkadaşlarla önce bir çalışma yaptık sonra da bir komite kurduk. Arkadaşlara durumu anlatarak burada bir çalışma başlattık, üyeler aldık ve 84 sayısına göre çoğunluğu alarak yetki başvurusu yaptık. İki gün sonra işveren durumu duydu ve ardarda işten atılmalar başla-

dı. O günden bu yana buradaki direniş sürüyor, bugün de 58. gününde bu direnişimiz. Buradaki direniş yalnız İleri Deri işçileri için sürmüyor. Buradaki 5-6 bin işçi arkadaş için sürüyor."

Konuştuğumuz işçiler kendilerine yapılan desteğin moral olduğuna, ailelerinin de kendilerini desteklediğini, "iş yok" bahanesi ile işten çıkartıldıklarını belirtiyorlar. İşçilerden birisi tepkisini "Gün boyunca suyun içindeyiz. Bize yük taşımak da dahil her işi yaptırıyorlardı, bir o kadar da azar atıyorlardı. Hastayken bile isteydik. Gitmedik mi 'otururken hasta mı oldunuz' diye iki yevmiyemizi kesiyorlardı. İçerisini temizlemek için deterjanı, çayı, şekeri kendimiz kendi cebimizden aldık, onlardan hiçbir şey yok. Sadece bize asgari aylık veriyor, başka bir şey yok!" diyerek dile getirdi.

Araya giren diğer kadın işçilerden biri de "Ben 77'den beri işçiyim. Geçende toplattım kaç gün olduğunu. 2750 gün çıkıyor, düşünabiliyor musun? Sigortalı olduğum halde işsizlik parası bile alamıyorum. 13 senedir deri fabrikalarında çalışıyorum. Şu ana kadar emekli olmam lazımdı" dedi. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

IRKÇI, ŞOVENİST SALDIRILARA KARŞI BİRLEŞİK, KİTLESEL VE DEVRİMCİ 1 MAYIS

Geçtiğimiz hafta içerisinde tartışılan konuların arasında en öne çıkanları yaklaşan **1 Mayıs** ve bizzat devlet tarafından tırmandırılan ırkçı şovenist saldırılar oldu. **Mersin**'de Newroz kutlamaları sırasında Türk bayrağının yakılma girişimi sonrası tırmandırılan olayların ardından, ilk olarak **Mersin**'de olmak üzere ardından çeşitli illerde yürüyüşler düzenlenmiş ve saldırılar gerçekleşmişti. Bunun yanında Trabzon'da bildiri dağıtımını yapan **TA-YAD**'lılara yönelik linç girişimi sonrasında Sakarya, Samsun gibi illerde de devam eden saldırılar ülke gündeme oturmuştur.

Başlarken ilk olarak 1 Mayıs'a değinmek gerekirse; geçen sayımızda özetlemiş olduğumuz şekli ile bu sene ki 1 Mayıs çalışmalarımızın sloganı "**devrimci, birleşik ve kitlesel 1 Mayıs için ileri**"dir. Bu sloganımızın önemi yukarıda kısaca bahsettiğimiz saldırılar ile birlikte daha da artmış ve anlamlandırılmıştır. Bizzat devletin yönlendirmesi ile gerçekleşen bu saldırıları ve iyice tırmandırılmasını devrimci ve komünistlere, yurtseverlere bir hatırlatma, göz dağı ve açık bir saldırı ilanı olarak değerlendirmek mümkündür. Yine Kürt halkına yönelik tahammülsüzlüğün de açık bir göstergesi olan söz konusu saldırılar, aynı zamanda devletin niteliği konusunda da açık bir veridir. İşte bu gelişmelerle birlikte, Türk ve Kürt halkı arasında yaratılma-

ya çalışılan düşmanlığa karşı durmak için, 1 Mayıs önümüzdeki en önemli ve yakın gündemdir. 2005 1 Mayıs'ının şiarı bu açılarından bakıldığında da "**birleşik, kitlesel ve devrimci**" vurgusu olmalıdır. Bu saldırılara ortak tavır koymak önemli ve acil bir görevdir. Bu açılarından bakıldığında çeşitli illerde saldırılara karşı açılacak ortak pankartlar, dağıtılacak bildirimler, atılacak sloganlar anlamlı olacaktır. Bu saldırılara karşı en geniş birlikteliği yakalayarak 1 Mayıs alanlarında haykıracağımız sloganlar Türk ve Kürt ulusları arasında yaratılmak istenen düşmanlığa karşı en anlamlı yanıt olacaktır.

Yine geçtiğimiz hafta yaşanan bir gelişme de konfederasyonların 1 Mayıs için yaptığı **Kadıköy** başvurusudur. Bu gelişmenin ardından 11 kurumdan oluşan **Devrimci 1 Mayıs Platformu** da **17 Nisan** günü yapmış olduğu "**İşçiler ve Emekçiler 1 Mayıs'ı Tartışıyor**" toplantısı öncesi 1 Mayıs alanı olarak Kadıköy'ü belirlediğini deklare etmiştir. Ancak bu açıklama, platform bileşenlerinin konfederasyonların kendi şubelerinde bile tartıştırmadan yaptıkları başvurunun doğru bulunduğu olarak algılanmamalıdır. Platformun kurulduğu günden bugüne amacı, birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi ve Taksim Meydanı'nın emekçilere açılması olmuştur.

Hatırlanacağı üzere 2004 1 Ma-

yıs'ı İstanbul'da yaşanan uzun tartışmaların ardından parçalı bir şekilde kutlanmış, **Şişli Abide-i Hürriyet** ve **Saraçhane** olmak üzere iki alanda da devrimci güçlerin katılımı olmuştu. Geçtiğimiz yıl 1 Mayıs'ın hemen öncesinde bazı sendikaların can siperane "**Taksim**" savunuculuğu, kimi sendikaların ise "**yasak savma**" mantığı ile 1 Mayıs'ı geçiştirme çabaları sonucu, iki ayrı alanda kutlanan 1 Mayıs'ın varlığı, meydanlardan vaat edilen sözler ve bu yıl yaşanan gelişmeler bizlere bazı gerçekleri daha net göstermektedir. İlk olarak yaşanan bu parçalı tabloyu devrimci ve komünist hareketin birlikte duruşu yeterince başaramadığı şeklinde yorumlamak gerekir. Bu belirlemenin ardından önemli olan bir diğer nokta da, özellikle konfederasyonların niteliğinin bir kez daha açığa çıkmış olmasıdır. Türk-İş açısından bakıldığında bu konfederasyonun 1 Mayıs gibi bir gündeminin dahi olmadığını, bünyesindeki ilerici, devrimci sendika şubelerinin dayatmaları sonucu "**yasak savarcasına**" 1 Mayıs'a katıldığını söylemek yanlış olmaz. Yine bunun yanında **DİSK** ve **KESK** açısından ise geçen yıl yapılan "**Taksim**" savunuculuğu ve **Saraçhane** Meydanı'nda edilen tumturaklı sözlerin ardından bu yıl her yıl yapılan göstermelik "**Taksim**" başvurusunun dahi yapılmaması ve **Kadıköy** başvurusunun sendika şubelerinin dahi haberi olmadan alelacele gündeme getirilmesi önemlidir. **KESK** ve **DİSK** temsilcileri tarafından geçen yıl Saraçhane'de kürsüden "**özgürleştirilmiş 1 Mayıs'a hoş geldiniz**" şeklinde başlayan ve "**1 Mayıs alanlarını yasaklayanlar, bu alanların sahibinin olmadığını mı zannediyor, işçilerin, işsizlerin,**

gençlerin, devrimcilerin olmadığını zannediyor? Bu alanların sahipleri var. Bizi engelleyemezsiniz. Çünkü biz halkız" ve "**biz yapay olarak birleşmek taraftarı değiliz. Bundan sonra da sınıftan yana olanlarla, gerçekten mücadele edenlerle birlikte olacağız**" şeklinde devam eden konuşmalara rağmen bu yıl haftalar öncesinden "**gizlice**" başvuruyu yaparak, devrimcilerin iradesini yok sayarak geçen yılki gerçek niyetlerini açık etmiştir.

Tüm bu değerlendirmeler ile birlikte yukarıda bahsini ettiğimiz saldırılar ve toplumsal hareketin içinden geçtiği süreçle birlikte ele aldığımızda konfederasyonların hem kendi şubelerine hem de diğer demokratik kitle örgütlerine, devrimcilere yönelik dayatmacı tavırlarını kesinlikle kabul etmeyerek Kadıköy alanında kendi taleplerimiz ve istemlerimizle özellikle devrimci ortaklığı yakalamak önemlidir.

Yapılacak kutlamalarda işçi sınıfının kendi gücünü sınaması, devlete net bir mesaj verebilmesi ve ardından gelececek gündemlerde mücadeleye daha güçlü yüklenebilmesi için sağlayacağı moral ve motivasyonun önemi ortadadır.

1 Mayıs'a az bir zaman kala özellikle emekçi kitlelerin bulunduğu semtlere yoğunlaşmak çalışmalarımızın ana yönünü oluşturmalıdır. Buralarda ve aynı zamanda işçi sınıfı içinde yapılacak çalışmaları sadece 1 Mayıs'a kadar değil bir bütün olarak algılamak kazanımlarımızı artıracaktır. Buradan aldığımız güç, moral ve motivasyon ile önümüzdeki yakıcı gündemlere hazırlanmak önemlidir. **Yapacağımız her çalışma ileriye dönük atılmış büyük adımlar olacaktır.**

Birleşik Taşımacılık Sendikası

"Suçlu makinistler değil, genel müdürlüktür!"

Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) Pamukova'da meydana gelen hızlandırılmış tren kazasından sorumlu tutulan iki makinistin işlerine son verilmesini protesto etti.

8 Nisan 2005 tarihinde Hay-

darpaşa Garı önünde bir araya gelen BTS üyeleri "**Makinisti at, Haydarpaşa'yı sat, fabrikayı kapat; İşte adalet, işte kalkınma!**", "**TCDD halkındır satılmaz**" vb. dövizleri açarak "**Hızlandırılmış cezaya hayır**", "**Haydarpaşa halkındır satıl-**

maz" sloganlarını attılar.

BTS adına açıklamayı **Fehmi Kütan** yaptı. Kütan "Görevden alınan TCDD Genel Müdürü **Süleyman Karaman**'ın yargılanması için verilen izin Ankara Bölge İdare Mahkemesi tarafından iptal edildi. Facia nedeniyle açılan kamu davasında ortaya konan ve mahkemece kabul edilen raporların neredeyse hepsinde ya da en az 4/8 oranında kusurlu yani sorumlu görülen TCDD yönetimi, dolayısıyla yönetimin başı eski Genel Müdür **Süleyman Karaman**, Ankara Bölge İdare Mahkemesi tarafından alınan karar ile ne yazık ki yargılanamayacaktır" dedi.

(Kartal)

Çorum Maden Ocağı'nda GRIZU PATLAMASI

Çorum'un Dodurga ilçesinde Çelikler Kömür İşletmesi'ne ait kömür ocağında meydana gelen grizu patlamasında 1'i ağır, 12 işçi yaralandı. Patlamanın olduğu sırada madende bulunan diğer işçiler, patlamanın kömür ocağının sadece bir bölümünde meydana gelmesinin bir faciayı önlediğini belirttiler. Ocağın bir bölümünde meydana gelen patlamanın ardından işçiler, yaralanan arkadaşlarını madenden çıkararak ölümle sonuçlanacak bir faciayı önlemiş olduklarını açıkladılar. Yaralılar **Çorum Devlet**

Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı. Grizu patlamasından dolayı yaralanan 12 işçinin birinci ve ikinci dereceden yanıkları bulunduğunu, bir işçinin de ağır yaralandığını belirten doktorlar ağır yaralı olan **Rıfat Kökez**'in durumunun ciddiyetini koruduğunu bildirdiler. Yaralı diğer işçilerin isimleri; **Mehmet Calbıyık**, **Mehmet Çiftçi**, **Ahmet Karaçay**, **Recep Gören**, **Osman Değerli**, **İsmail Kaya**, **Elven Gökgöz**, **Nevzat Akbaş**, **İbrahim Erdoğan**, **Kemal Gölbaşı**, **Rıfat Kökez**, **Necati ödemiş**.

(Samsun)

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs Ezilenlerin, yoksulların ve mazlumların umutlu; Emperyalistlerin, faşistlerin ve gericilerin korkulu günüdür!

Elimize posta kanalıyla geçen aşağıdaki bildiriyi haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayımlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Türkiye Cumhuriyeti adı verilen Faşist Diktatörlük, büyük bir korku ve terör rejimi olduğunu, Newroz kutlamalarından itibaren geçtiğimiz birkaç hafta boyunca yarattığı “bayrak histerisi”, provokasyonları, saldırıları ve linç girişimleri ile bir kez daha kanıtlanmış bulunuyor. Ülkemizin dört bir tarafını, Kürt ulusuna mensup halktan kişilere, devrimcilere, demokratlara, ilericilere karşı her türlü ırkçı-şoven saldırı için süre alanına çeviren komprador patron-ağa devleti; sivil faşist beslemeleri MHP’li, Ülkü Ocak’lı katil sürülerini “özümlüleme” provaları yapmaktadır.

Bu kampanya ve faaliyetlerin başlatılmasının biricik sebebi, faşist Türk devletinin öteden beri çektiği sıkıntı ve paniğin, dehşetli bir hale dönüşmüş olmasıdır. Gözü dönmüş bir saldırganlığa girişmek, kendi gözlerinin korkudan birkaç misli büyümesinden ötürüdür.

En esaslı efendilerinden ABD emperyalizminin (İngiliz emperyalizmi ile birlikte) Afganistan ve daha beter biçimde Irak’ta uğradığı bozgun, uşaklarının da bütün hesaplarını bozmuştur. Avrupa Birliği’ne üyelik masalı ile halkımızın oyalanması konusunda, eldeki “yalan-dolan malzemesi” hızla tükenmektedir. Kendileri tedaviye muhtaç emperyalistlerin; sömürüyü daha da katmerleştirmek adına, IMF ve Dünya Bankası eliyle sunduğu yeni anlaşmalar ve reçeteler ülkemizdeki ekonomik koşulları daha da ağırlaştırmaktadır.

Bütün bunlarla ilgili emperyalistlerin Türk devletinin parlamentosundan geçirilerek yasalastırılmasını istediği kölelik düzenlemelerine, sefaletin derinleştirilmesine, baskı ve zulmün koyulaştırılmasına karşı işçi ve emekçilerin direnişleri, eylemleri, mücadeleleri giderek hız kazanmaktadır. SEKA işçilerinin direnişi; doğru bir örgüt ve önderlikten yoksun bulunduğu, aksine işbirlikçi sendika ağalarının ihanet çemberiyle kuşatıldığı için sonu getirilememiş; ancak 51 gün boyunca devlete kök söktürmüş, diz çöktürmüş, geri adım attırılmıştır. O her vesileyle halka efelenen, işçi emekçi düşmanı Tayyip Erdoğan’ın SEKA işgal ve direnişi döneminde yaşadığı panik unutulmalıdır!

SEKA’nın kıvılcımı, faşizmin tüm çabalarına rağmen TEKEL işçilerine ve kamu emekçilerine sıçramıştır. Dahası bütün direniş mevzilerine, mücadele alanlarına moral aşlamış, güç taşımıştır. İşçi konfederasyonlarını teslim alan gerici, faşist, reformist sendika ağalarının bütün çabalarına karşın; fabrikalar, işyerleri giderek sokaklar ve alanlar öfkenin isyana dönüşmesine tanıklık etmektedir.

ABD laboratuvarlarında üretilen “müslüman-demokrat” patentli AKP’nin büyüü erken bozulmuştur. Kendi tabanında bile müslümanlığı ve demokratlığı erozyona uğrayan AKP hükümetinin “enfilyonu düşürme”, “büyümede rekor kırma” masalları, her geçen gün yoksullaşan halkımıza küfür gibi gelmektedir. Pespaye medya kuruluşları bile her gün bir bakan, milletvekili ya da bürokrata ait yolsuzluk veya rüşvet dosyasını haber yapmaktadır. Bunlara ilişkin hayali ihracat ve evrakta sahtekarlık suçlamaları sıradan olaylar haline gelmiştir. Yüzde 25 oyla hükümet olan “müslüman” peçeli faşist AKP ile “sosyal demokrat” maskeli faşist CHP’nin parlamentodaki ikili sultas, her dönem olduğu üzere kurulan milletvekili pazarında erimeye başlamıştır.

İşçiler, Emekçiler, Gençler;

Geçen Haziran’da NATO zirvesi için İstanbul’a doluşan Bush ve Blair başta olmak üzere katiller sürüsünü protesto için geliştirilen direniş eylemleriyle yakılan ateş söndürülemedi. Son bir ay içinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 16 Mart Beyazıt, Halepçe, Gazi katliamlarının yıldönümleri ile 19 Mart Irak İşgali’nin protestosunda, komünistler ile devrimcilerin güçbirliğiyle gerçekleştirilen eylemler faşizmin korkusunu büyüttü. Nihayet, 20 ve 21 Mart’ta başta Türkiye Kürdistan’ı olmak üzere dört bir yanda gerçekleştirilen Newroz kutlamaları beklenen kitlesellik ve coşkunluk içinde geçmiştir.

Kürt halkı, faşist diktatörlüğün inkar, imha, zulüm uygulama ve politikalarına; Ulusal Hareket’in tasfiyeciler-reformist çizgisinin potansiyelini söndürmek, eritmek ve düzene yedeklemek için bütün gayretlerine rağmen, faşizme olan kinini ve öfkesini diri tutmaya devam etmektedir. Verdiği onbinlerce şehidi ve gaziye; çektiği akıl almaz zulmü ve işkenceyi; iliklerine işleyen ezizliği ve aşılınmayı unutmaması ve sineye çekmesi olası değildir. Bu yüzden, bugün için yanlış rotaya sokulmuş durumda ve oyalanma içerisinde enerjisi harcanmaya çalışılsa da, isyanını bağrında taşımaktadır. Faşist diktatörlüğü korkutan ve hep de korkutacak olan budur.

Faşist Türk devletinin “Bayrak Olayı” bahanesiyle estirdiği ırkçı-şoven terör kampanyasının, Trabzon’daki linç girişimi provokasyonu ve devamında bir çok yöredeki saldırılar ile sürmesi birbirinden bağımsız değildir. Bütün bunlar, Genelkurmay bildirisi ile başlamış, AKP ile CHP başta olmak üzere bütün faşist hakim sınıf partilerinin katıldığı aynı içerikteki açıklamalarla devam ettirilmiştir. Medyadan, devletin bütün resmi, sivil kurumlarına kadar seferberlik halinde “bayrak yarışı” başlatılarak, “Türk Milliyetçiliği ve Kürt Düşmanlığı” ortak teması altında toplumsal muhalefete yönelik bir gündem saptırma, hedef şaşırtma, gözdağı verme, sivil faşist beslemelere katliam tatabikatı yaptırma gibi bir dizi amaç bir arada gerçekleştirilmiştir.

Ezilenler, Yoksullar, Yurtseverler;

Bu faşist devletin saygıya davet ettiği “ay-yıldızlı bayrak”, hiçbir saygınlığı kalmamış bir bayraktır. Türkiye Cumhuriyeti kurulmadan önce, emperyalist işgale karşı kurtuluş savaşında şehit düşen ve gazi olan onbinlerin kanları üzerinden renklendirilen bayrak; faşist-Kemalist Türk devleti tarafından Kürt, Türk çeşitli milliyetlerden halkımızın kanına bulaştırılarak kirletilmiştir. Faşist diktatörlüğün işlediği suçların, zulmün, sömürünün ve işkencenin sembolü haline getirilen Türk Devletinin bayrağı; Türkiye halkının bayrağı olamaz. Emperyalizme peşkeş çekilen, emperyalist ülkelerin yarı-sömürgeci olarak bağımsızlığı başından beri mevcut olmayan, onuru ayaklar altında çiğnenilen ülkemizde hüküm süren faşizmin sembolü olarak dalgalanan bayrak, bu yurdun kahraman halklarını temsil edemez!

Yarı-sömürge, yarı feodal ülkemizin kendi devleti, marşı, bayrağı, gibi “sözde” milli değerleri, ancak ırkçı-şoven histeriyi ayakta tutmak, toplumsal muhalefeti bastırma amacıyla kullanılmaktadır. Gerçekte bütün bunlar, emperyalistler tarafından ırzına geçilmiş, hiçleştirilmiş, köleleştirilmiş, tutsak edilmiş, tam da “sözde” genelkurmay gibi, “sözde” kavramlardır. Kürt halkına “sözde vatandaşlar” diye kin kusan faşist Türk ordusunun genelkurmayını, ABD emperyalizminin, ileri karakolundaki bir komutanlıktan ibarettir.

Omuzlarındaki general yıldızları da “sözde” takılmışlardır. ABD ordusundaki herhangi bir onbaşının kolundaki şeritler kadar hükmü yoktur. Bu yüzden, ordularının, generallerinin, bayraklarının, bilimum sembollerinin başına gerçekliği örtmek için her defasında ayrıca “şerefli” takısı getirme ihtiyacı duymaktadırlar.

Ulusalılığı, bağımsızlığı, özgürlüğü, demokratik, hukuksal sistemi tümüyle görüntüden ibaret bir ülkede yaşıyoruz. Görüntü derken, usulen kurulu bir Anayasal parlamenter sistem altında, demokrasilik oyununun oynanmasını, derme çatma bir hukuk yapısının kurulu olmasını kast ediyoruz. ABD ve Avrupalı emperyalistlerin hegemonya ve talanı altında, ülkemizin yer altı ve yerüstü tüm zenginlikleri, maddi ve manevi bütün değerleri TC’nin kuruluşundan itibaren sistemli bir biçimde yağmalanmış durumdadır. Bu durum, giderek daha pervasız bir biçimde devam etmektedir. “Anlı, şanlı” ordusu, emperyalist savaş makinesinin ucuz bir dişlisi olup, içeride ve dışarıda dilediğince kullanılmaktadır. Ekonomisi; toplam iç ve dış borcu son beş yılda 144 milyar dolardan 332 milyar dolara yükselecek denli batacak ve iflas içerisinde, emperyalizmin “kontrolü” altında sağlanmaktadır.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler;

Emperyalizme göbekten bağımlı bu sömürü sistemi yıkılmalıdır. Halkımızın emeğini, alınterini bir avuç komprador patron aracılığıyla sömürerek emperyalizme peşkeş çekenlerin faşist diktatörlüğüne son verilmelidir. Zulmü ve işkenceyi, katliamları ve cinayetleri her fırsatta uygulamayı en geçerli yöntem belleyen bu faşist devlet mekanizması parçalanmalıdır. Kürt ulusunu; Mustafa Kemal’den İsmet İnönü’ye, Demirel, Ecevit, Evren ve Özal’dan günümüze kadar bütün devirlerde, inkar ve imha politikası gereği kesintisiz biçimde kılıçtan geçiren faşist diktatörlük devrindedir.

Bu devlet yıkılmadan, bu sistem ortadan kaldırılmadan hiçbir sorunun esaslı çözüme kavuşturulması mümkün olamayacaktır. Nihayetinde, bütün sorunların gelip dayandığı yer, rejimin temelleridir. Temellerin dinamitlenmesi, payandaların yıkılması ve sistemin çökertilmesi gerekmektedir. Çok güçlü olduklarına dair görüntü yanılsaması yaratmaya çalıştıklarına aldanılmasın, aslında temelleri sağlam olmadığı gibi, payandaları da çürümüştür. Kullanılan “milliyetçilik” harıcının dökmekte olduğu ise, yeni kampanyalara ihtiyaç duymalarından anlaşılmalıdır.

Bu rejime son vermek için mücadeleye var gücümüzle atılmalıyız. Bundan yalnızca ezilenlerin, mazlumların ve yoksulların menfaati vardır. Bu tarihi sorumluluk Türkiye proletaryasının ve halkının omuzlarındadır. Bu sorumluluk, gelecek kuşaklara olan borcumuzdur. Bu sorumluluk, bu uğurda şehit düşen binlerce komünist ve devrimciye verilmiş sözüme adına taşınmaktadır. Bu zorunluluk, proleter dünya devrimi mücadelesinin gereği olarak dünya halklarına karşı duyduğumuz sorumluluğumuzdan ötürüdür.

1 MAYIS’ta Devrimci Şiarlarımızla Alanlara Yürüyelim,

1 MAYIS, her zaman için zalimler, sömürücüler ve zorbalarla hesaplaşma günü olmuştur. İşçi sınıfının tarihi açısından sermayeye karşı ilk büyük direnişlerinden doğmuş olması nedeniyle, her yıldönümündeki kutlanışı, o gün bugündür egemen sınıflar için “kıyamet günü” gösterisi gibidir.

Bunun işçi sınıfı ve ezilen halklar cephesinden de böyle algılanması ve hissettirilmesi için,

doğru talepler ve hedeflerle, anlam ve içeriğine uygun biçimde ele alınması gerekmektedir. Bunu engellemek için 1 MAYIS, içeriğinden soyutlanarak şenlik havasına sokulmaya, icazetçi bir tarzda, reformist taleplerle düzen içine hapsedilmeye çalışılmaktadır.

Yasal düzenlenip düzenlenmemesi 1 MAYIS’ın içeriğini belirleyemez. 1 MAYIS, emperyalizme, faşizme ve gericiğe korku salma, meydan okuma işlevini tam manasıyla yerine getirebilmelidir. İşçi sınıfının taleplerini sıralamalı ama, iktidara talip olduğunun da altını çizmelidir. İşçi sınıfı ve ezilen halkların birliği, dayanışması ve mücadele ruhu gösterilmeli, en yüksek perdeden haykırılmalıdır.

2005 1 MAYIS’ına, düşman cephesinde büyük yük gedikler açmasa da yükselen bir mücadelenin verdiği şevkle yürüyoruz. Sınıf kavgası, bütün cephelerde sistemin sökülmesi için yüklenmektedir. Başbakan, erken seçimden söz edenleri, ekonomiden sorumlu bakan Ali Babacan ise işsizlikten bahsedenleri “vatan haini ilan ederim” diyecek kadar, panik ve telaş içerisinde.

“Bayrak kampanyası” adı altında gerçekleştirilen ırkçı-şoven seferberlik faaliyeti; MHP’li faşistler vasıtasıyla azgın saldırılar ve toplumu terörize etme provokasyonları, aynı zamanda biriken toplumsal dinamizmin 1 MAYIS’la birlikte katlanarak artmasının önünü almaya yöneliktir.

Her ne kadar, “bayraklı” ırkçı-şoven terör kampanyası linç provaları ile zirve yapıp, başladığı gibi toplu beyanatlara sona erdirilirse de, bunun etkili bir karşılık görmesi gerekmektedir. 1 MAYIS, buna yanıt alınması için de en uygun tarihi fırsatı sunmaktadır.

Irak halkının emperyalist işgale karşı kahramanca direnişi, seçim oyununa karşı kesintisiz bir biçimde sürüyor. Bağdat’ın zaptedilmesinin yıldönümünde yüzbinlerin gerçekleştirdiği ve işgalcilerin engellemekte aciz kaldığı Firdevs alanı mitingi seçim tezgahına; en iyi korunan yerlerden birisi durumundaki, zulmün-ışkencenin-ışgalin sembolü haline gelen Ebu Garip hapishanesine yapılan etkili roket saldırısı da direnişin güç yitirdiği safsatalarına, en iyi yanıt olmuştur. 1 MAYIS emperyalist işgale karşı protestomuzun, Irak halkının direnişine verdiğimiz desteğin bir kez daha güçlü bir biçimde dile getirildiği gün olmalıdır.

1 MAYIS, bütün ülkelerin işçi sınıfının, halklarının ve ezilen uluslarının emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı mücadele günüdür. Dünyanın bütün her yerindeki ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini selamlıyor, destekliyor, dayanışma mesajı gönderiyoruz. Komünizme giden yolda, bütün 1 MAYIS’ları karşı-devrimci sınıflara dar edeceğimize olan andımıza sahip çıkacağımızı bir kez daha yineliyoruz!

YAŞASIN SERMAYENİN “KIYAMET GÜNÜ” 1 MAYIS!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DİRENİŞ VE MÜCADELE GÜNÜ 1 MAYIS!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

FAŞİST SALDIRI VE KATLIAMLAR DEVRİM MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ! YAŞASIN HALK SAVAŞI!

AĞA-PATRON DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDARI KURACAĞIZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB!

Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi-Siyasi Büro

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR

♦KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI. KOÇAŞ İŞHANI NO: 87. DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ. BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT:6 NO: 9 , TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

**KATLEDİLİŞİNİN 32. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA
YOLDAŞI ANMA GECESİNDE BULUŞALIMI!**

PROGRAM

GRUP KIZILIRMAK

ARZU

FERHAT TUNÇ

SERVET KOCAKAYA

PARTİZAN SANAT

TOPLULUĞU

GRUP HAYKIRIŞ

HALK OYUNLARI

ENTERNASYONAL

DELEGASYONLAR

FİLM

14 MAYIS 2005 Saat: 15:00

FRIEDRICH-EBERT-HALLE

ERZBERGER STR. 89

67063 LUDWIGSHAFEN

GECE TERTİP KOMİTESİ